

జూలై 2004

Rs. 12 /-

చందమామ

జీవితానికి
సాక్షాత్తులైన
ఈశ్వరుని పాదార్పణం

G-man

ఎదురుచూడని కష్ట సమయమా?

సరియైన సమయం

9 గ్రహాల పర్యటన ద్వారా

మీ గ్రహస్థితిని సుభదాయకంగా

పరమ అనుకూలంగా మార్చుకొనేందుకు

కేవలం తమిళనాడులోనే శుభ గ్రహ స్థితిలకు ఇచ్చే పవిత్ర దేవాలయాలు మీకు అందుబాటులో ఉన్నాయి. తంజావూరు నుంచి ఈ తీర్థస్థలాల పర్యటన వేయడం ఎంతో సులభం. మీ దగ్గరలోని ఏటేడిస్ విక్రయ కార్యాలయానికి ఫోన్ చేయండి. భూతల అంతరిక్ష యాత్రకి సన్నాహాలు ప్రారంభించండి.

అందరి మహానాథుల పరమ దీక్షాపూర్వకం:

తమిళనాడు టూరిజం

కారాగారం, రోడ్, ప్లాట్ - 600 002, ఫోన్ : 91-44-2338 8785, 2338 1843

మనవల మార్కెట్ వద్ద, పూర్వం : 91-44-2338 2772, e-mail: info@vsnl.net.in, వా వెబ్సైట్ : <http://www.tamilnadutourism.org>

పక్కా ప్లాట్ : 011-23746427, e-mail: 009-04237482, 24237811, • మూలాలు : 022-24110118

• కొయిలవరం : 0423-2443977, • పుల్లె : 0423-2324737,

• తిరు : 0431-2480138, • పుల్లె : 0427-231648, • తంజావూరు : 04382-32094,

వా వెబ్సైట్ : www.tn.gov.in

అందరి మహానాథుల పరమ దీక్షాపూర్వకం:

తమిళనాడు టూరిజం

కారాగారం, రోడ్, ప్లాట్ - 600 002, ఫోన్ : 91-44-2338 8785, 2338 1843

మనవల మార్కెట్ వద్ద, పూర్వం : 91-44-2338 2772, e-mail: info@vsnl.net.in, వా వెబ్సైట్ : <http://www.tamilnadutourism.org>

పక్కా ప్లాట్ : 011-23746427, e-mail: 009-04237482, 24237811, • మూలాలు : 022-24110118

• కొయిలవరం : 0423-2443977, • పుల్లె : 0423-2324737,

• తిరు : 0431-2480138, • పుల్లె : 0427-231648, • తంజావూరు : 04382-32094,

వా వెబ్సైట్ : www.tn.gov.in

experience yourself

DIPR/7/7/DIS/2004/ELEGANT

ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಸ್ಪಿಜ್ ಕಾಂಪ್ಲೈಸ್

& చంద్రమౌను

ప్రథమ చిహ్నములే

ಪ್ರತಿರೋಧ

ద్వితీయ భూతము

కాల్చరీ కులీబర్లు

పద్మియాపియారుకు చెందిన
అబీబ్ బిజీలా, చట్ట శాస్త్ర
పరిగెత్తి రోమ్ ఒరింపెక్స్లో
(1960) వూ రథాన గోల్డ్
సాధించాడు. టాక్స్
(1964)లో పు శ్రీ ఒకసారి
అలాగే పరిగెత్తి రెండు
మారథాన్లు గెలుచుకున్న తో
అక్సెట్ గా పేరుగాంచాడు.

2001 వై ల్ ప్రారంభించబడిన న్యూట్రీన్-చంద్రా వై ఒలింపిక్ క్రీడ కాండెస్ ఆరునెలల వరకు కొనసాగుతుంది. కింద ఇవ్వబడే ప్రశ్నలు అసిక్తికరంగానూ, (గ్రీడల విరిజ్ఞానానూ) పేంపొందించేవిగానూ ఉంటాయి. వాటికి సరైన సమాధానాలను ఎంపికచేసి, ఎంబ్రే ఫారాన్ని పూరిచేసి, న్యూట్రీన్ ఛాంపియన్లకు ధృ 5 దేర్చితో పాటు ఈవజిని కలిగించి వు గింమీ తేదీలోగా న్యూట్రీన్ చంద్రాను కాండ్లెస్, చంద్రాను ఇండియా లిమిటెడ్ 82 డిప్యూ ఆఫీసర్ తాలసి, ఈకాన్స్ట్రూక్షన్ గల్, చెన్నయ్ - 600 097కు

ఇది ఒక అఖిల భారత పోటీ. ప్రతినెలా ఈబజీ కనీం చూడండి. పోటీలో పాల్గొనండి. నెలనెలా 3 కోటి కామరాలు, 10 కాల్యకరలేబు, 50 నూటకొప్పీటహంబు వచనిగా (ప్రభు, ద్వితియ, త తీయ) బహుమతులుగా ఇవ్వబడతాయి. 5 నెలల పోటీ ఆనంతరం, 6వ నెలలో జరిగే బంపర (డ్రాల్, విజేత సాధారణ బహుమతులు తలతో పాటు ఒక పట్టణం కంట్రీ గ్రూప్ వరకు కూడా అందు కుంటావు). 6 నెలలు జరిగే అన్ని పోటీలలోనూ పాల్గొనవారికి పూ (త్రవ) 50 నెలల (డ్రాల్) పాల్గొనే అర్హత ఉంటుంది. బంపర డ్రా ఫీటాలు డిసేంబర్ నెలలో పొట్టు ద్వారా తెలియ జేయ బడగలనూ.

బియ్యం
టూరింగు

అసిర్ కయ్యూబర్

న్యూఢ్రిన్-చందమామ ౭ లింకిడ్ క్విజ్ కాంప్యూట్-3

క్రింది ప్రశ్నలను జాగ్రత్తగా చదివి సరైన సమాధానాన్ని నిర్ణీత ఖాళీ బాక్స్ లో టిక్ [✓] వూర్కొనే సూచించండి.

1. దేశం సాధించే ఒక్కొక్క గొల్లమెదలకు ఎన్నేసి పాయింట్లు ఇవ్వబడతాయి?
☐ ఐదు ☐ మూడు ☐ రెండు
2. ఒక విభాగం 1920 వరకు క్రిడల్లో చట్ట ఛెస్ కుని ఆ తరువాత 1972 వ్యూనిక్ బలింపెక్స్లో మళ్ళీ ప్రవేశ పెట్టబడింది. అ ఈవెంట్ ఏది?
☐ బాక్సింగ్ ☐ జుజుట్సిక్స్ ☐ అర్చెరీ
3. 1996 అట్లాంటా బలింపెక్స్లో అమెరికా ఎన్ని గోల్డ్ మెడల్స్ గెలుచుకున్నది?
☐ 44 ☐ 48 ☐ 52
4. ఒక బలింపిక్ గేమ్స్లో పురుషుల 100 మీటర్లలో ప్రపంచ రికార్డు స్థాపించినవారెవరు?
☐ మెగ్నోల్ జాన్సన్ ☐ డానాన్ బ్రౌన్ ☐ సార్వి డి బ్రెయాటా
5. ఈ సంచికలో వెలువడ్డ న్యూట్రన్ అడ్వర్టైజ్మెంట్లో వున్న 'రిల్య' ఎన్నో లెక్కించండి.
☐ 10 ☐ 16 ☐ 12

[illegible]

ముగియ్య తేదీ : 31 జూలై 2004

మర్మ :

వయస్సు : తరగతి : విద్యార్థి నామం :

ఇంటి చిరు నామా గి పీనకోడ్:

సింఠనం

India's largest selling sweets and toffees.

భల్లూక
మాంత్రికుడు - 9

13

మహిమగల విత్తనాలు!
(జే.క)

19

విష్ణు కథ-7

57

తిరిగివచ్చిన వజ్రం

64

ఈ సంచికలో...

- ★ సాహసీకుడు ... 8 ★ చిట్టావైద్యం ... 12 ★ భల్లూక మాంత్రికుడు - 9 ... 13 ★ వు పీపు గల విత్తనాలు ! (జే.క) ... 19
- ★ భారత దర్శిని ... 25 ★ కాశ్యపు జానపద కథ: వింత అధికారి! ... 26 ★ దయా శ్రద్ధాహదయ్యుడు ... 29 ★ చందమామ కబుర్లు ... 33 ★ కథల పోటీ ... 34 ★ జీ-వే న సహసి క త్యాలు - 2 ... 35 ★ రావు క ప్పిలు ... 47 ★ ప్రేమించ శాంతి జ్యోతి ... 51 ★ విదేశ ప్తి ర్వగాథలు : కొండపై ది వింతరాసీ ... 52
- ★ కోటలో కుక్కలు (జా.క) ... 54 ★ విష్ణు కథ-7 ... 57 ★ పురేఖ గడ్డు పు తనం ... 63 ★ వివిధ దేశాల కథలు : తిరిగివచ్చిన వజ్రం. 64
- ★ ధృ రాకథ : ఖంచేట ... 67 ★ అర్య - 13 ... 71 ★ పేట్రోలు పోడు మిచేద్దాం! ... 75 ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ... 76
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ... 78

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandmama India Ltd.

Subscription Division

CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

E-mail:

subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పంపేందు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్స్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, పు నిఅర్జర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు రిటన్ పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 98412-77347

email: advertisements@chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email: a.s.oberoi@indiatimes.com

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

క్రీడాజ్యోతి-సమైక్యజ్యోతి

ఒలింపిక్ క్రీడల చరిత్రలో మొట్టమొదటిసారిగా భారతదేశం ఒలింపిక్ జ్యోతిని అందుకుని, పు రొకరికి అందించే దేశాలలో ఒకటిగా ఎంపికయింది. 'టూర్స్ రిలే' అనే ఈ గొప్ప సింఘటన జూన్ 10వ తేదీ ఢిల్లీలో ఘనంగా జరిగింది. ఒలింపిక్ జ్యోతి ఉజ్వల శాంతి సంతేతం. 'జ్యోతిని అందుకుని, అందించండి-ప్రపంచాన్ని సమైక్య పరచండి!' అన్నదే ఈ సింవత్సర ఒలింపిక్ జ్యోతి నినాదం!

వివిధ దేశాల క్రీడాకారులు ఒకే క్రీడామైదానంలో, రకరకాల క్రీడలలో విజయం కోసం ఘోషిస్తూ ర్యకంగా పాటిపడతారు. అలా విభిన్న దేశాలను ఒకేచోటికి చేర్చడంలో ఒలింపిక్ క్రీడలు ప్రిప్పు ఖ పాత్ర వహిస్తున్నాయి.

తప్ప వీర్రులు యుద్ధభూమిని వదిలి క్రీడలలో పాల్గొనడానికి వీలుగా, కొన్ని దేశాల యుద్ధాలు ఆపిడానికి సత్తం ప్రాచీన ఒలింపిక్ క్రీడలు గ్రూరేపించిన సింఘటనలు కూడా ఉన్నాయి!

ఒలింపిక్ జ్యోతి నుంచి, భారతదేశం తయారుచేసిన జ్యోతిని వెలిగించిన రోజున, అంటే జూన్ 10వ తేదీ, అందులో నుంచి వేలాది జ్యోతులను వెలిగించుకుని ప్రతిపట్టణానికి, నగరానికి తీసుకుని వెళ్ళి ముడిసట్టులు తే - దేశప్రజలందరినీ ఒకేపెతాకు కుదికి తెచ్చిసట్టులు ముడేది. ఒలింపిక్ జ్యోతి ప్రజాబాదయాలలో సమైక్యజ్యోతిని ప్రజ్వరిల్లేలా చేసే ఉండేది.

ఒలింపిక్ ప్రివూదాలను అందు కోగల క్రీడాకారులు పు నదేశంలోనూ ఉన్నారు. ఆగస్టు 13న వెలిగించబడి వదిహేను రోజుల పాటు వెలిగే ఒలింపిక్ జ్యోతి మెలుగులో పు న క్రీడాకారులు సాధించనున్న విజయాల కోసం పు నదేశం ఆసిక్కిగా ఎదుర్తు చూస్తుంది. వారికి లలాది పుంది పాఠకుల తరఫున చందమామ పు శుభాకాంక్షలు తెలియ జేస్తాంది.

సంపాదకుడు : విశ్వం

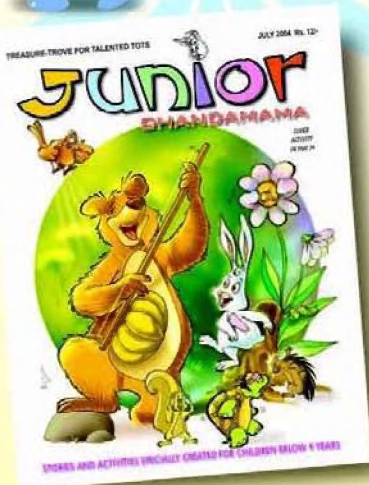
Visit us at : <http://www.chandamama.org>

12 X 12 is 144 : Yes, right!

12 X 12 can also
be 120!

How's
that ?

Take *Junior Chandamama*!
If you buy a copy month after month
you will spend Rs 144 in 12 months.

BUT, if you take out an annual subscription,
you pay only Rs 120 and you get 12 issues!

New Subscription / Renewal Form

Please enter a one year subscription for *Junior*

Chandamama in my name

(If renewal, Subscription Number

Home address

..... PIN CODE

I am enclosing Bank draft / Cheque No

on Bank for Rs. 120 (Add Rs. 50 on
outstation cheques) / M.O. Receipt no.

..... issued by Post office

GIFT Subscription Form

I wish to give a one-year GIFT Subscription in favour of

Name

Home address

..... PIN CODE :

Please **attach the label** below on the first copy.

I am enclosing Bank Draft / Cheque No.

on Bank for Rs. 120 (add
Rs. 50 on outstation cheques) / M.O. Receipt No.

..... issued by P.O.

This is a GIFT Subscription, with love from

Town / City

పాఠకులకు కథల పౌటీ (ఫీబ్రవరి)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

“అయ్యా, ఇల్లు ఊత్ర స్నానం వజ్రాల హారాన్ని కనుగొన్నాను. తీసి దాచుకోవాలి,” అంటూ నారాయణ తనదే స్నానం దాచిన వజ్రాలహారాన్ని తీసి యజమానికిచ్చాడు.

“తీసిన వెంటనే ఎందుకివ్వలేదు?” అని రామభద్రుడు కోపంగా అడిగాడు.

“అయ్యా, దీన్ని తమకు వెంటనే ఇద్దామని అనుకున్నాను. కాని అనాడు నాకు దొరికిన నాడాన్ని నాకే బహుమతిగా ఇచ్చేశారు కదా? దీన్ని వెంటనే మీకు అప్పగిస్తా, మీరుంచి బహుమతిగా కాజేయడానికి, నేనే తీసి తిరిగి ఇవ్వజూపినట్లుగా మీరు సన్నాహం మానించవచ్చు. నా నిజాయితీ మీరు శంకించవచ్చు. విలువైన హారం పొయినప్పుడు నన్ను ఎలాగూ అదుపు తారని భావించి, అప్పుడే ఇద్దామని నావద్దే దాచాను. ఒకవేళ మీరు అడక్కుపోయినా, కొన్ని రోజులు గడిచాక తిరిగి ఇచ్చేస్తా, జరిగింది చెప్పి ఉండేవాణ్ణి,” అన్నాడు నారాయణ విసయంగా.

వాడి నిజాయితీని తీసికొన్న రామభద్రుడు, వాడి నిజాయితీని పుచ్చుకుని తన చేతి ఉంగరాన్ని తీసి బహుమతిగా ఇవ్వబోయాడు. అప్పుడే నారాయణ దానిని తిరస్కరిస్తూ, “అయ్యా, తమ ఇంట దొరికిన వస్తువు తిరిగి ఇవ్వడం వలన నా బాధ్యతను వకుల ప్రతిఫలంగా నాకు జీతం కూడా ఇస్తున్నారు. బాధ్యతను నెరవేర్చినందుకు యజమాని నుంచి బహుమతి తీసికోవడం వలన అత్యంత కలిగిస్తుంది. అది కీడు చేస్తుంది. కాబట్టి, ఉంగరాన్ని బహుమతిగా పుచ్చుకోలేను. క్షమించండి,” అని చెప్పి, రామభద్రుడి వద్దకు వెళ్ళిపోయాడు.

పిఠాంకుశం విరించి ప్రియ, డా/ఆఫ్. పి.ఎం. స్వామి,
మై నేజర్స్ బ్యాంక్ ఆఫ్ హైదరాబాద్, దొండపాడు - 508246
(వయా) కొడెడ్, నల్గొండ (జిల్లా) ఆంధ్రప్రదేశ్.

సాహసికుడు

పైర్లు ఒకానొక చిన్నదేశంలోని ఒక పూర్వ గ్రామంలో రంగరాజు, సామ రాజు అనే ఇద్దరు అన్నదమ్ములుండేవారు. వాళ్ళిద్దరూ ఒకరి పిట్ట ఒకరు ఎంతో అభిమానంగా మాట్లాడే ఇంట కలిసి మాడేవారు. వారి భార్యలు కూడా తోడికోడళ్ళ కలహాలేమీ లేకుండా కలిసివైలిసి మాడడం చేత, అన్నదమ్ములిద్దరికీ ఏ బాధా మాడేది కాదు.

ఒకనాటి సాయంత్రం అన్నదమ్ములిద్దరూ తీరిగ్గా అరుగు పీడ కూర్చుని పిచ్చాపాటి పూట్లాడుకుంటూ, ఎరుగూ బొరుగూ లేని తమ జీవితాల గురించి తీవ్రమైన విచారంలో పడ్డారు.

“వు నం ఈ పిల్లెట్రాళ్ళో ఎన్నాళ్ళు బతికినా, మనబతుకు గొర్రెతోక బెత్తెడే అన్నట్టు మాట్లాడుంది. అంచేత వు నం వు నకున్నకాస్త పోలం అప్పేస్తే, రాజుచంద్రహాసి డి పించన చేరదాం,” అన్నాడు సామ రాజు.

తమ్ముడి పూటలకు రంగరాజు, “నీ అలోచన బాగానే మాది! రాజుగారికి సాహసీ

కులంద ఇష్టమనివిన్నాను. వు నకు సాహసీనికేమీ కొడవలేదు గదా,” అన్నాడు ఎంతో ఉత్సాహంగా.

అప్పడే అక్కడికి వచ్చి, అన్నదమ్ములిద్దరి పూటలూ విన్న రంగరాజు భార్య, “రాజుగారి దగ్గరకు వెళ్ళి, మేం సాహసీకులమంటూ నోటిపూటలు వట్టిస్తామింబాగు? ఏదైనా సాహసీ కార్యం చేసి వెళ్ళితే చెప్పకోవడానికి బాగుంటుంది,” అన్నది.

అవై పూటలు అన్నదమ్ములిద్దరికీ నచ్చాయి. ఇటీవల ఒకటికేరెండుసార్లు వాళ్ళ గ్రామం పీడ దాడిచేసి, పిడివుండి చేరేలోగానే దామిన్న చిట్టడవిలోకి పారిపోయిన పేద పిలిని చంపాలని నిశ్చయించుకున్నారు.

అన్నదమ్ములిద్దరూ, అవుర్నాటి ఉదయమై ఒకరు కత్తి, ఒకరు ఈదే చేతబట్టి చిట్టడవిలోకి వెళ్ళారు. వాళ్ళ అదృష్టం కొద్దీ పిలి ఆ సివుయంలో పొదల పిక్కన తన్న చంపిన లేడిని తింటూ కుట బడింది. పిలి, వాళ్ళను చూస్తూనే పేదగా గాండ్రించి, పీడికి ధూకి

వస్తున్న సమయంలో, ఒకరు ఈటెతో దాని గుండెల్లోనూ, మరొకరు కత్తితో దాని డొక్కల్లోనూ బలంగా పోడిచి చరణశార్తు .

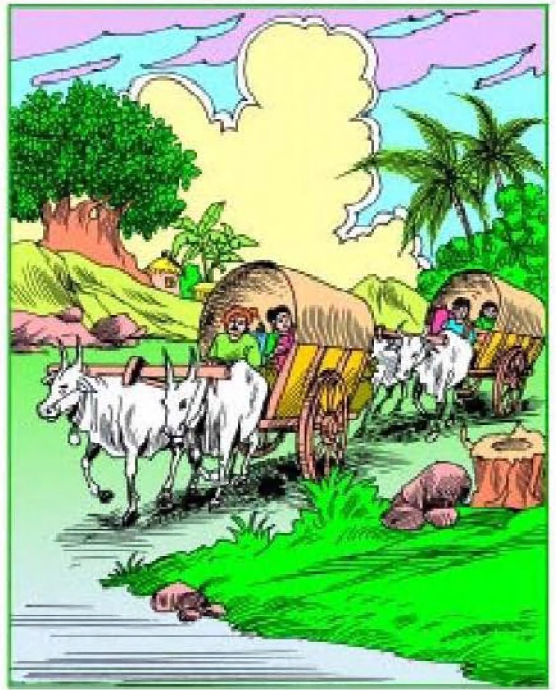
తర్వాత ఇద్దరూ చచ్చిన పులిని మోసు కుంటూ , గ్రావు లోకి రాగానే, గ్రావు స్థిలు వాళ్ళ పుట్టూ గుచ్చి గూడి, “అహ, ఎంత గొప్పి సోహసిం! సోహ సీకులంద్ వీరే!” అంటూ పోగిడార్తు .

ఆ రకంగా సోహసికార్యం పై ర్తి చేసిన అన్నదమ్ములిద్దరూ , తవు కున్న పోలం అవ్వేస్తే, అమనమైనసాపూ స్త్ర పూట గుచ్చుకుని, తవు భార్యలతో బళ్ళవీద రాజధానీ సగరం చేరి, అక్కడ ఒక నిత్రంలో దిగార్తు .

పూడమనాత్త వాళ్ళ వీరవేషాల ధరించి, పిఠి చర్మాన్ని తీసి కుని రాజదర్శనానికి బయల్దేరార్తు . తవు వేషాల్నీ, తవు భుజాల వీదమన్న పిఠిచర్మాన్నీ పూసీ ద్వారపాలకులు , తవు న్న సిగోరవంగా రాజుగారి దగ్గరకు తీసుకు వెళతారని వాళ్ళనుకున్నారు. కానీ, ద్వారపాలకులు చెరిరెంత్తు రూకలూ లంచం ఇస్తూ తప్పి లోపిలికి పింపించేది లేదని ఖచ్చితంగా చెప్పేశారు.

అంత నిర్భయంగా లంచం అత్త గ్గ త్త న్న ద్వారపాలకుల ధోరణి, అన్నదమ్ములిద్దరికీ చాలా అనివ్వాపు నిపించింది. అల్లి నమ్మిటికీ రాజదర్శనం చేసి కోబోత్తు న్న నింభ్రపు లలో వాళ్ళు, ద్వారపాలకులకు చెరిరెండు రూకలూ ఇచ్చేసీ లోపిలికి అత్త గ్గ పేట్టార్తు .

రాజు డుడ్రహస్తి త్తు , వాళ్ళ వీరవేషాలనూ , పిఠిచర్మాన్నీ పూసీ, విస్తి గ్గ పిత్ర త్తు న్నవాడిలా వచ్చిన పిని ఏవ్రి టని అడిగార్తు . అప్పిత్తు

అన్నదమ్ములు , తావు పిఠిని ఎంధు కు చంపిందీ, దాన్ని చంపిడానికి ఎంత తెగ్గ వా, సోహసిం ప్రిదర్శించిందీ, రాజుకు వివరించార్తు . రాజు నిరాసక్తిగా, “ఈ మాత్రపు ధైర్య సోహసాలు గల వాళ్ళ రాజ్యంలో చాలావ్తే ఎదే మన్నార్తు . అందరికీ కొలు మతో స్థానం కల్పించటం జరగనిపిని!” అని, అన్నదమ్ములిద్దరికీ చెరోక ఐదు వందల రూకలూ కానుకగా ఇప్పించార్తు .

నిరాశతో తిరిగివచ్చిన తవు భర్తల్నీ పూసీ, వాళ్ళ భార్యలు కూడా దిగ్గులు పిడ్డార్తు . రెండు రోజులు గడిచాక రంగరాజు భార్య, “ఒక్కొక్కసారి ఆశించినవి జరగమూపం చేస్తాం! మనం తిరిగి గ్రామం వెళ్ళడం అవమానకరం. రాజుగారిచ్చిన డబ్బు పేట్టుబడిగా పేట్టుకుని, ఇక్కడే చిన్న వ్యాపారం ప్రారంభిస్తుంచిది,” అంటూ నిలహా ఇచ్చింది.

ఆమె సలహా అందరికీ నచ్చింది. తమ కు అహార ధాన్యాల గ్ర రించి బాగా తెలు సుగడ, వెచ్చాల అంగడి ఒకటి పెట్టుకుందామన్న నిర్ణయానికి వచ్చారు అన్నదప్పులు. ఆ పున్నాటి నచే వ్యాపార ప్రియ త్నాలు ప్రారంభ పు య్యాయి. అల్లు తే, అక్కడ వాళ్ళకు చుక్కెదు రల్లు ంది! ఎవరైనా వ్యాపారం చెయ్యాలంటే, అందుకు ముందుగా నగర పాలకుడి అనువు తీ తీసి కోవాలి. దాని కోసం అన్నదప్పులు, నగరపాలకుడి భవనానికి వెళ్ళారు. లోపలికి వెళ్ళేసరికి, వ్యాపారానికి అనుమతికావాలంటే నగరపాలకుడికి రెండు వందల రూ కలు కానుకగా సిపు ర్పింపు కో వాలని తెలిసింది.

ఈ సంగతి తెలియ గానే సాపు రాజు ఆవేశ పిడిపాత్రా, “అన్నయ్యా! రాజధానిలో ఎక్కడ పూ సీనా లంచగొంతు లేగాని, నిజా ల్లు తీ

పిర్ర తు పు ప్పుకు కూడా కనిపించడం లేదు. సాహసీకులందరికీ కొలు మతో స్థానం కల్పించడం కుదరనిపిని అన్న రాజు, లంచగొంతు లందర్నీ పూ త్రం ఏరికోరి నియ పుించినట్లు న్నది! పిదా, వెళ్ళి ఆయన్నే అతు గ్ర దాం,” అన్నాడు.

తప్పుడి పూ టల్లోని నిజాన్ని కాదనలేని రంగరాజు, “వ్యాపారానికి అనువు తీ అదీ తరవాత. ను వ్యన్నట్లు పుంపు రాజుగారి దగ్గరకే వెళదాం,” అన్నాడు.

ఇద్దరూ రాజభవనం దగ్గరకు వెళ్ళేసరికి, అక్కడి ద్వారపాలకులు లోగడ అడిగినట్లే లంచం అడిగారు. సాపు రాజు పుంపు గానే నిర్ణయించుకున్న విధంగా దీనంగా మొహం పేట్టి, “బాబు లూ, పూ దగ్గర చిల్లిగవ్వ కూడా లేదు. నాకున్న ఐశ్వర్యపు ల్లా, ఇపు గో, ఈ బంగారమిళంగరం ఒక్కటే! నన్నూ, పూ అన్ననూ దయ తలచి లోపలికి పింపించండి. రాజుగారి దగ్గర పూ పినిగనక చక్కగా ప్తి ర్త ల్లు ందా, ప్తి కు ఏకంగా ఈ ఉంగరాన్నే బహి పు తిగా ఇస్తాను,” అన్నాడు.

“ఆ ఉంగరవు దో ఇప్పిడే ఇలా ఇవ్వూ” అంటూ బలవంతంగా సాపు రాజు వేలిన ఉన్న ఉంగరం లాక్కున్నార ద్వారపాలకులు.

ఆ తర్వాత, రాజు చంద్రాస్మి తు, వాళ్ళను పూ స్తినే గ్ర ర్తపిట్టి, “పు శ్లీ పంపిని ప్తి ద వచ్చార?” అని ప్రిశ్నించాడు.

సోమరాజు వినయంగా రాజుకు మొదటి నుంచీ బరిగిందంతా చెప్పి, “మహారాజా! పిలీ కన్న భయం కరవు న్నది అవినీతి జాడ్యం. నాపూ ట అబద్ధపు ని తపు కు ఏపూ త్రం

అను వూ నం కలిగినా తనం ఆ ద్వారపాల కుల్ని పిర్ చేర్చి ంచండి. వాళ్ళ దగ్గర నా నీలంరార్లు బంగార మ్మీకంగరం దొర్త కు త్తు ంది,” అన్నాడు .

సావు రాజు వూ టల్లు వినగానే రాజు మొహంలో సంతోషం కనిపించింది. ఆయ న సావు రాజుకేసీ మెచ్చుకోలుగా చూ స్తూ, “నాక్కావలసీంది నిరిగ్గా నీవంటి సాహసీకుడ! నువ్వు చెప్పినట్టు, పులి కన్న భయంకరమైన ఈ అవినీతిజాడ్యం, నాకొల్లు మతో చాపికింది నీర్ల లా వ్యాపిస్తూన్నదన్న సింగతి, నాకు కొద్ది రోజుల క్రితపు తెలిసింది. అర్పు తే, కనీసిం మరొక నలుగురెదుగురు నిజాయితీపరులు, సాహసీకుల సిహికారం లేనిదే, నేను దీన్ని నావు రూ పొల్లు లేకుండా చెయ్య లేవు . రాజ్యంలో పేచ్చువీ ర్త త్తు న్న ఈ అవినీతిని భరించలేక, ఏ ఒక్కడైనా నా దగ్గరకు వచ్చి ఫిర్యావు చేస్తాడేమో వేచిచూ డ్దావు న్న ఆలోచ నతో ఊర్త కున్నావు . ఇంకా నిర్ణయంగా వ్త ర్త కుంటే ప్రిహ దకరవు ని, నేను ఆలోచిస్తూన్న తర్త ణంలో, ను మ్మనిరిగ్గా భగవంతు డ్త పింపించినట్టే వచ్చామా” అన్నాడు .

రాజు ఇలా అనుగానే సావు రాజు పట్టరాని ఆనందంలో వు రొకసారి వినయ ంగా ఆయ నకు వంగి నవు స్కిరించాడు .

రాజు ఒకటి, రెండు క్షణాలు మౌనంగా మఱి, తర్వాత సావు రాజుతో, “ఈ నాటినుంచి ను మ్మరాజోద్యోగ్ లందరి వీ దా పిర్యవే ణాధికారివి! అవినీతిపరుడెంత పెద్ద ఉద్యోగ స్థుడైనా సరే, అతణ్ణి దోషిగా నిర్ణయించి న్యాయ స్థానానికి పీలిపించగలిగే అధికారం నీకిన్ని న్నాను , సంతోషివు గదా!” అని, రంగరాజు కేసీ పిర్ గా చూ స్తూ, “సావురాజా! వీ అన్న రంగరాజు, నీ అంతటి వాగ్దాటి, చొరవామన్న వాడిలా కనిపించడు లేవు . అర్పు నా, పితని మేటాడుంలో, ఇక్కడి లంచగొంతు ల ఆట కట్టించడంలో, నీకు సాటిరాగల సాహసీ అని తెల్పు స్తూనేమన్నది. అతణ్ణి కొత్త నగర పాల కుత్తు గా నియ వు స్తిన్నాను ,” అన్నాడు .

ఆవిధంగా రంగరాజు, సావు రాజు రాజాస్థా నంలో ఉన్నత పదమల్లు సింపార్లుంచి, కొద్ది కాలం లోనే అవినీతిని, లంచగొండితనాన్ని నిర్మూలించడంలో క తక త్త్యై రాజుకు ఎంతో అభిమా న పాత్ర లయ్యాయి .

చిట్టావైద్యం

హేలాపురిలోవుండే గోపయ్య రెండు పాడిగడలూ, రెండుపాడి ఆమూతో పాలవ్యాపారం చేస్తున్నాడు. ఒకసారి అతడి చుక్కలఆవు జబ్బు పడింది. దానితో అతడి పాలవ్యాపారం కొద్దిగా దెబ్బతిన్నది. ఈ పరిస్థితుల్లో గోపయ్య, స్థి గుంథమిడిలో తనలాగే పాలవ్యాపారం చేస్తున్న గరటయ్యను కలుసుకుని, తన చుక్కలావు సంగతి చెప్పాడు.

అంతాచిన్న గరటయ్య తలాడిస్తూ, “ఇంతకూ ఒక్క మాటలో తేలించేవుంటే నీ లమూరిగా గడ్డి తినడంలేదు, కుడితి తాగడంలేదు, ఉలవలు వుట్టడంలేదు, అమానా?” అన్నాడు.

“అంతే వురి!” అంటూ కాస్త విసిగ్గు పెట్టాడు గోపయ్య.

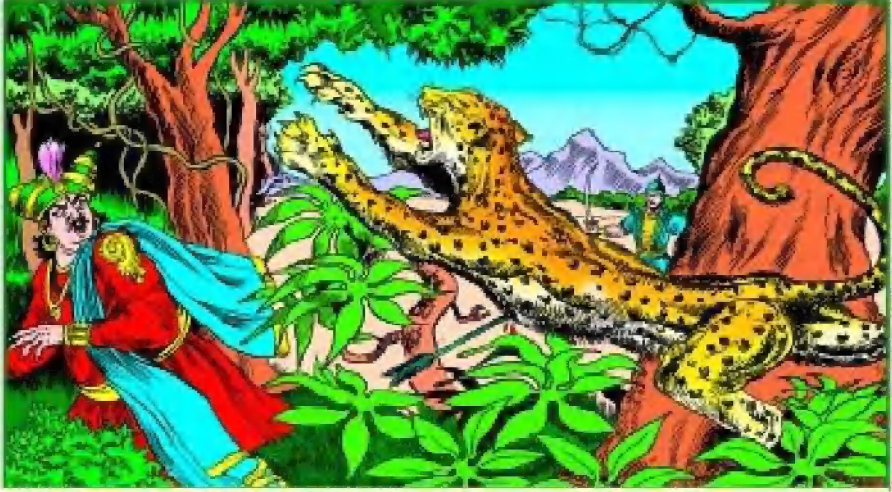
గరటయ్య ఆప్యాయంగా గోపయ్య భుజం మీద చెయ్యిచేసి, “చూశావా, గోపయ్య! పాలవ్యాపారంలో ఇలాంటి కష్టాలు తప్పవు. నెల రోజులక్రితం నా కర్రెత్త కూడా, నీ ఆవులాంటి వ్యాధిలక్షణాలతోనే బాధపడింది. నాకు అంతో ఇంతో తెలిసిన చిట్టావైద్యం చేశాను. తొట్టెడు కుడితిలో కంచుచెంబు నిండుగా వేపాకు రసం, మరి రెండు చెంబులు కరక్కాయ, కాకరకాయ రసం కలిపి తాగించాను, అంతే! ఏమైందన్న కున్నామాళ్ళు రి....” అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతున్నంతలో, “అహో, చిట్టావైద్యం! వుళ్ళివచ్చి కనబడతావు, గరటయ్య!” అంటూ అక్కణ్ణించిపెత్తగ్రన తన ఊరికే బయల్దేరాడు గోపయ్య.

రెండు రోజుల తర్వాత గోపయ్య విచారంగా గరటయ్య దగ్గరకు తిరిగివచ్చి, “గరటయ్య! నీ క్రామశు నువ్వు చేసిన చిట్టావైద్యమే, నువ్వు చెప్పినట్లే నా చుక్కల ఆవుకు నేను చేశాను. కానీ, మర్నాటికి చచ్చిపోయింది,” అన్నాడు.

“ఆ వైద్యంతో అప్పుడు, నా కర్రావు కూడా చచ్చిపోయింది! అందుకే, ఈ చిట్టావైద్యంకాక, మరి పశువైద్యుడికి ఆవును చూపమని చెబుదామనుకున్నాను. ఐతే, నువ్వు నా మాట సొంతం వినక వుద్యంతరంగా వెళ్ళిపోతివి!” అన్నాడు గరటయ్య.

—కోనే నాగవెంకట ఆంజనేయ్యలు

భల్లూక మాంత్రికుడు

9

[ఏనుగు వెంటబడగా, అంగరక్షకుడు పరిగెత్తుతూ ఉగ్రదండుడి వద్దకు వచ్చే సమయంలో, రాజు ధృత్ముడు యూర్పు నుంచి లేచి, అరణ్యంలోకి పారిపోయాడు. అక్కడ అతడి ప్రియికి ఒక చిరుతపులి దూకబోతుండగా, ఆటవికుడొకడు పులిని బాణంతో కొట్టాడు. ఆ దెబ్బకు గాయ పడిన మితోపాటు, ధృత్ముడు కూడా కొప్పులపై దినుంచి కిందపడ్డాడు. తరవాత-]

రాజు ధృత్ముడు, డెక్కలో బాణం గ్రచ్చు కున్న చిరుతమితో కొప్పుపై దినుంచి కింద పడటం చూస్తూనే అంగరక్షకుడు ఎగిరి ఒక గుంతు వేసి, ఆటవికుడితో, “ఒరే, అలా చూస్తావే? పురోక బాణం కొట్టి చిరుతమితని చంపేయి,” అంటూ కేక పెట్టాడు.

దుర్ముఖుడు చెట్టు మీది నుంచి ఒక పాద ప్రియపిడి, అక్కడి నుంచి నేలపట్టి జారటం వల్ల, అతడికి బలమైన దెబ్బలేమీ తగలలేదు.

అంగరక్షకుడు చిరుతమితో కేసి ఓవూరు చూసి, “మహారాజా, బాణం దెబ్బ తిన్నా, మితో

ఇంకా ప్రియి దికి ధూకే (పియత్తుం లోనే మళ్ళుట్టున్నది, ఇప్పుడేం చేయటం?” అన్నాడు.

రాజు ధృత్ముడు మితో నుంచి ధూరుగా పొయి, కనీగా అంగరక్షకుడి కేసి చూస్తూ, “ఒరే, వెంటనే కత్తి దూసి దాని తల నరుకు. ఈ ఆటవికుడు పునరాజ్యం వాడేనా? ఒట్టి బుద్ధిపాను డిలా మన్నాడు,” అన్నాడు.

ఇప్పుడు చిరుతమితో కించెం దామిలో మళ్ళువాడు ధృత్ముడు. అది కోరలు చాచి ఒక్కొక్క అడుగు వేస్తూ, అతడి కేసి బయలు దేరింది. అప్పటివరకూ అంతా వక్షనంగా

చూస్తూ నిలబడిమళ్ళు ఆటవికుడు ఏదో గ్రహించినవాడిలా చిన్నగా నవ్వి, “నేనెంత బుద్ధిపాను ఇల్లు నా బంగార వరహాలంటే తెలియ నెవాణ్ణి కాదు. నా కిస్తానన్న ఐదు వరహాల వూ దేవు టి?” అని బాణాన్ని అంగ ర కుడి కేసీ ఎక్కుపెట్టి, “నువ్వీయ న్ని వు హారాజా అని పిలుస్తాన్నామా ఆయ న నిజంగానే వు హారాజా?” అని అడిగాడు .

చిర తమిళి వు రొకసారి రాజు ధు ర్మఖు డి వీ దికి ధూ కే ప్రియ త్నం చేస్తాన్నదని గవు నించిన అంగర కుడు కత్తి ధూ సీ రాజుతో, “వు హారాజా, వీ రు కూడా ఒరలోంచి కత్తి లాగండి. దెబ్బ తిన్న ఆ చిరు త మిళిని వు నిద్దరం ఏకమై చంపిపాం. కష్టం కాదు ,” అంటూ ఒకడు గు వుండు కు వేశాడు .

ఆ వంట్లనే ఆటవికుడు బాణాన్ని అంగర కుడి వుండు ధూ వు లో గు వుచుకు నేలా కొట్టి, వు రొక బాణం తీసి అతడి కేసీ

ఎక్కుపెట్టి, “నేనడిగినదానికి జవాబు చెప్పావు కాదే? నా బాణం దెబ్బ నీ ప్రాణాలు తీస్తుంది. చిరు తమిళి, ను వ్హ రాజనేవాడిగొంత కోరికి, ఏ వాగు ఒడ్డుకో పొల్లు గాయం బాధతో చచ్చి పొతుంది,” అన్నాడు .

రాజు ధు ర్మఖు డు కత్తి ధూ సీ చిరు తమిళి కేసీ ఒకడు గు వేయ బోల్లు నవాడల్లా ఆఖరి క్షణంలో భయపడి, వెనక్కు నడుస్తూ, “ఒరే, ఆటవికుడా! నేను ఉదయగిరి రాజునైన దుర్ముఖుణ్ణి. నీ బాణం దెబ్బ చిరుతపులి ఆయ్లు మఱిట్టులో తగిలినట్టు లేదు . వు రొక బాణంతో దాన్ని చంపి” అన్నాడు .

“వుం దే అలా సేలవిచ్చారు కాదే? వు హారాజా!” అంటూ ఆటవికుడు బాణాన్ని అంగర కుడి దిక్కు నుంచి, చిరు తమిళి కేసీ తిప్పి వదలబోయేంతలో అది, గట్టిగా గాండ్రించి రాజు కేసీ ధూ కింది. ఆటవికుడు వదిలిన బాణం గు రి తప్పి, చెట్టు బోదెకు గు వుచుకున్నది.

రాజు ధు ర్మఖు డు మిళి తన వీ దికి లంపుంచబోయేంతలో ఒక చావకేక పేట్టి, వెనుదిరిగి పరుగు వుచ్చుకున్నాడు. చిరుత పులి అతడి వెంట బడింది. అలా వాళ్ళు చెట్లల్లో కొద్ది దూరం పరిగెత్తేంతలో, అటుకేసి వస్తాన్న రాస్తి డు ఉగ్రదండు డు చప్పిన రాజును ఒక చేత్తో పట్టుకుని ఆపి, “వెధవ చిరుతపులిని చూసి భీరువులా పరిగెత్తుతున్నావా? నీవే వున్న రాజుమా” అన్నాడు .

రాజు దుర్ముఖుడు నిలువెల్లా వణికి పోతూండగా, గాయం బాధతో రెచ్చిపోయి మళ్ళు మిళి వేగంగా అతణ్ణి సిప్పి పించింది.

ఉగ్రదంతుడు చిరుతపిఠాని కాలితో పేక్కి ఎగిరేలా తన్ని, అది కింద పడబోయేంతలో దాని మెడ పట్టుకుని, “దేశాన్ని పాలించే నీ కన్న అరణ్యాల్లో తిరిగే ఈ సుద్రజంతువే ఎక్కువ ధైర్యశాలిలా మన్నుది,” అన్నాడు.

రాజుడు రృఘుడు, రాశిని డిపిట్టునంచి బయట పడేందుకు గింజుకుంటూ, “అహు, ఉగ్రదండా, ఇంపులో ఆశ్చర్యమే మున్నది? నేను రాజును, అది నీవన్నట్టు కేవలం సుద్రజంతు మా” అన్నాడు.

ఆ మర్నాటి యుద్ధం దొంగల నాయకుడు నాగపుల్ల, అతడి ఇద్దరు అనుచరులూ, కొంచెం వెనక్కి తలారి భల్లూకుడూ అక్కడికి వచ్చారు. నాగపుల్ల రృఘుడి కేసి భయపిడుతలను వాడిలా చూస్తూ, “ఇప్పటికి తమ నోటి మీదుగానే, తమ రుద్రుల శక్తి కాదని రృఘువు హఠాత్తుగా దాని తెలియ జెప్పార. తమను సైర్యంగా రాజధాని నగరానికి చేర్చుతాం. తమకు తోచిన బహిష్కరణం ఇప్పించండి,” అన్నాడు.

ఆ మాటలు వింటూనే తలారి భల్లూకుడు, “దిరిసేనవన, భయమా!” అంటూ ఒక కేక పేట్టి, గండ్రగొడ్డలిని పైకెత్తి, “ఒరే, ఈ రృఘురాజు తల కొని భల్లూక మాంత్రికుడు ఎదురు చూస్తున్నాడు. ఆ తల నేను నరుక్కుపోతాను. నువ్వు రాజధానికి ఇతడి మొండాన్ని తీసుకుపోవలసిందే. అప్పుడు నీకు దొరకబోయే బహిష్కరణ, ఈ రాజు వారసుల వల్ల కిరణ్ణేదం,” అన్నాడు.

“అహా, చాలా తెలివైన మాట చెప్పావు, తలారి భల్లూకా!” అంటూ రాశిడు ఉగ్ర

దంతుడు తన గుప్పేట చిక్కి గిలగిల కొట్టుకుంటున్న చిరుతపిఠాని దూరంగా విసిరి వేసి, పుట్టా చేరిన అందరికేనె ఓవర్లు చూసి, “నన్నిహయ స్థితిలో మన్ను ఈ రృఘురాజు తలను, ఈ తలారి భల్లూకుడు నరకజూడటం ధర్మం అనిపించు కొడు. మీరే వుంటారు?” అని అడిగాడు.

ఒక్క తలారి భల్లూకుడు తప్పి, మిగతా వాళ్ళందరూ రాజు తల నరకటం అన్యాయం అన్నారు. దానితో తలారి భల్లూకుడు దీనుగా ముఖంపేట్టి, గండ్రగొడ్డలిని నేలకు జార్చి, “పురి నా సింగతేవుటి? పుహాళి సింపిన్ను డైన భల్లూక మాంత్రికుడు తన మంత్రశక్తితో మనిషి నైన నన్ను, ఇలా భల్లూకంగా మార్చింది, ఈ రాజు తల నరుక్కురవునే గదా? ఆ పిని చోయ్ కుండా నేను ఉత్తి చేతులతో తిరిగి వెళితే, ఆ మాంత్రికుడు నా ప్రాణాలు తీయటమో లేక, బతికున్నంత

వరకూ ఇలా భల్లూకంగానే వదిలివేయటమో చేసే తీర్త తావు ,” అన్నాడు .

“అదీ నిజమే ! వు రి దారేమిటి ?” అన్నాడు రాస్మి తు ఉగ్రదంతు తు .

అంగర కుడు వణ కుతూ ఉగ్రదంతు డి వుంపు కు వచ్చి నిలబడి, “దండవహరాజా, నా సిలహ ఒకటై న్నది. వు హారాజుగారిని ప్రాణాలతోనే ఆ వూంత్రికుడి దగ్గరకు తీసి కు పొవటం బామాటైంది. ఆ తల సింగతేదో అక్కడ ఆ వూంత్రికుడే చూసి కుంటాడు ,” అన్నాడు .

“ఈ ఆలోచన వు హి బామాది. తలారి భల్లూకా, ఏవుంటామా?” అని అడిగాడు ఉగ్రదంతు తు .

“ఇంతవ హరణ్ణం దాటించి, ఈ రాజున భల్లూకవూంత్రికుడి దగ్గరకు తీసి కుపొవటం అంతతేలిగ్గావు . ఇప్పటికే అలస్యైతై యింది. ఇక ఇతణ్ణి వదలను ,” అంటూ తలారి

భల్లూకుడు రాజు వు ర్మఖుడి కేసీ ఒకడు గు వేశాడు .

దు ర్మఖుడు భీతితో అరిచి, ఉగ్రదంతు డి వెనక్కుపోయి నిలబడు తూ , “ఉగ్రదండ వు హాప్రిభో శరణ్ణ ! శరణ్ణ !” అన్నాడు .

“అభయం ఇచ్చానై భయపిడకు!” అని, ఉగ్రదంతు డు , తలారిభల్లూకుడితో, “భల్లూకా, ఈ రాజును నీ వెంట మాంత్రికుడి దగ్గరకు తీసి కు రావటానికి నేనై బాధ్యత వహిస్తానై . ను వ్వు, నీ వాహినమైన మొండి తొండమూ దేను గు వీ ద బయ్యలై దేరు . ఈ రాజుతో పాటు వెంట నేను నడుస్తాను ,” అన్నాడు .

“వూట తప్పిమాదా, ఉగ్రదందా? ఇదే పొయి , నా వాహినానికి కట్టిన తాళ్ళ నరికి, ఇక్కడికొస్తానై ,” అంటూ తలారి భల్లూకుడు బయ్యలై దేరాడు .

అతడికి వెనక్కు ఆటవికుడు విల్లుకు అంబు తొడిగి గబగబా నడుస్తూ, “ఓయ్ , తలారి భల్లూకం! తొందరపాటు లో అజాగ్రత్తగా ఆ ఏను గు ను సివీ పించకు. వూటల ధోరణిలోపడి, ఆ ఏను గూ , ఒక సీంహం చిన్నగా పుంకార, గర్జనలై చేస్తొండటం వీరు వినలేదు . ఈ పొటికి ఏను గు కుంభ స్థిలాన్ని సీంహం బదాబదలై చేసినా చేసే మూడొచ్చు ,” అన్నాడు .

“నిజమూ !” అంటూ తలారి భల్లూకుడు అదిరిపిడి, పిరు గు పిరు గు న ఏను గు మ్మ చొట్టు కు చేరేంతలో, ఆటవికుడు చెప్పి నట్లుగానే, కాళ్ళ బంధింపిబడిన ఏను గు వీ ద పిడేందు కు సీంహం ఒకటి, దాని చుట్టూ గిరికీలై తిరు గు తూ , పింజాతో

ఏనుగు తలపై ద కొట్టేందుకు ప్రియ త్ని
స్పృన్నది. ఏనుగు పై ఎంకరిస్తూ తెగిన తొండాన్ని
సింహంకేసి చాచి, కాళ్ళ బంధాలను తెంచుకు
నేందుకు నానా తంటాలూ పిడుపు న్నది.

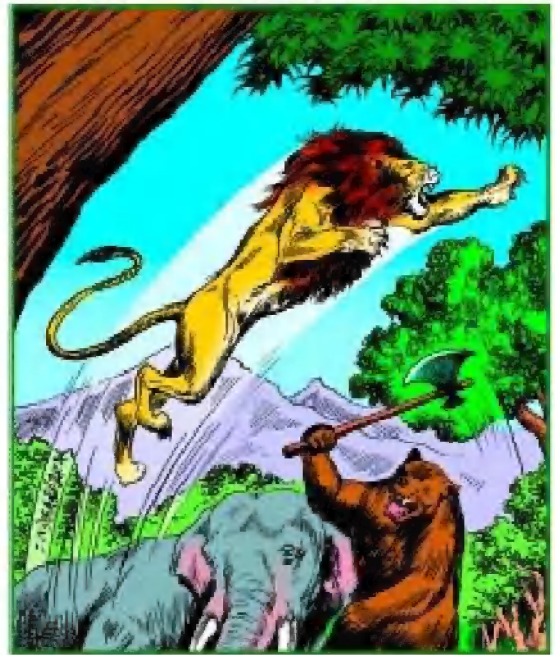
తలారి భల్లూకుడు ఇది చూస్తూనే
రాద్రంగా ఒక కేకపెట్టి, “అహా, నా అంత వాడి
వాహినాన్నే తిన చూస్తావా?” అంటూ
గండ్రగొడ్డలి ఎత్తిసింహం పై దికి పూకాడు.

సింహం ఈ ఎంత ఎలుగు బంటును
చూసి, చిన్నగా బెదిరి పిక్కకుర్రుడడుగులు
వేసింది. కాని అంతలోనే తలారి భల్లూకుడు
గండ్రగొడ్డలితో వేగంగా పచ్చి పేలుడబోయే
ంతలో, కోపంతో రెచ్చిపోయి, గర్జిస్తూ అతడి
పై దికి ఎగిరింది. ఆ సమయంలో తలారి
భల్లూకుడు విసిరిన గండ్రగొడ్డలి దెబ్బ
గురితప్పి దాని వెనక కాళ్ళలో ఒకదానికి
తగిలింది. వెంటనే సింహం కిందపడి లేచి,
తలారి భల్లూకుడి పై దికి లంఘించ
బోయేంతలో వెనక వున్న ఆటవికుడు గురిగా
దాని గుండెల్లో తగిలేలా బాణం వదిలాడు.

బాణం దెబ్బ తింటూనే సింహం పిక్కకు
పిడిపొల్చింది. అది భీకరంగా గర్జిస్తూ తిరిగి
లేవబోయేంతలో తలారి భల్లూకుడు, గండ్ర
గొడ్డలితో దాని కంఠం పై ద బలంగా కొట్టాడు.

సింహం లేచి నిలబడే ప్రియ త్నం చేసి,
కంఠం సిగం తెగిపోవటంతో పిక్కకు పిడి
పొల్చి గిరిగిలా తన్నుకో సాగింది. గొడ్డలి ఎత్తి
వు రోసారి కొట్టబోతున్న తలారి భల్లూకుడి
చేయి పట్టుకుని ఆటవికుడు, “అహా,
భల్లూకయ్యా, ఏమి నీ సాహసిం! సింహం
చచ్చిన దాని కిందే లెక్క. వు రోసారి గండ్ర

చందమామ

గొడ్డలితో కొట్టి, దాని చర్యం పొతుచెయ్యకు.
దాని జాలూ, చర్యం నాక్కావాలి,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు ఆయాసిపిడు పూ
ఆటవికుడి కేసి చూసి, “నీ బాణం గురి
కూడా అమోఘమైనది. ఈ అరణ్యం వదిలి
నా వెంట చంద్రశిలానగం రారాదా? అక్కడ
నీకు రాజుగారితో చెప్పి, నా కింద ఉపతలారి
నొకరి ఇప్పిస్తాను,” అన్నాడు.

ఆటవికుడు తలవంచి, “నేను, నీ వెంట
నగరానికి వస్తాను. చేస్తు, నీలాంటి పుహా
సాహసి దగ్గరే ఉద్యోగం చేయాలి,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు ఏదో అనబోయేంతలో
రానిపుడు ఉగ్రదంపుడు, మిగతా వాళ్ళతో
కలిసి అక్కడికి వచ్చి, “ఇక్కడ ఇంత గొడవ
జరిగిపొల్చిందన్నమాట! తలారి భల్లూకుడికి
తగిన నువకుడే దొరికాడు,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు ఉద్వేగిపొల్చిన తలారి
భల్లూకుడు గండ్రగొడ్డలి పైకెత్తి, “ఒరే,

అడవిదొంగ నాగవుల్లా! నువ్వ, నీ నేస్తి
గాళ్ళూ కలిసి తఱణం నా వాసానం కాళ్ళకు
కట్టిన తాళ్ళు ఊడదీయండి,” అన్నాడు.

“తలారి భల్లూక దొరా, అలాగే చేస్తాం,
కాని, ఏనుగు కట్టువడగానే వున్న తొక్కి,
చంపికుండా కాపాడే బాధ్యత వీడి,” అన్నాడు
దొంగల నాయకుడు నాగవుల్లు.

“నా చెప్పుచేతల్లో వున్న వాహనం, నా
అనువు తిలేకుండా ఇతర్లకు హాని కలిగించ
టమా?” అంటూ తలారి భల్లూకుడు, అడవి
దొంగలు ఏనుగు కాళ్ళ కట్టు విప్పితూండ
గానే, ఆ తాళ్ళతో దాని మెడకు గట్టిగా ఉచ్చు
బిగించి, దాని వీమీపుద ఎక్కి కూర్చున్నాడు.

మొండి తొండమీదనుగు తన బంధమీ
తాళ్ళన్నీ ఊడిపాగా వైంకరిస్తూ లేచి నిల
బడింది. తలారి భల్లూకుడు, ఆటవికుణ్ణి
చేయెత్తి పిలుస్తూ, “ఒరే, ఆటవికులవకా,
నువ్వీ అరణ్యవూర్గాలన్నీ బాగా ఎరిగిన
వాడివిగదా? వచ్చి, నా వాసానం కుంభస్థిలం
వీడ కూర్చుని, చంద్రశిలా నగరానికి దారి
తీర్చి,” అని రాసువుడు ఉగ్రదంధుడితో,
“ఆ రాజువు ర్మఖుణ్ణి పారిపాకుండా, నా

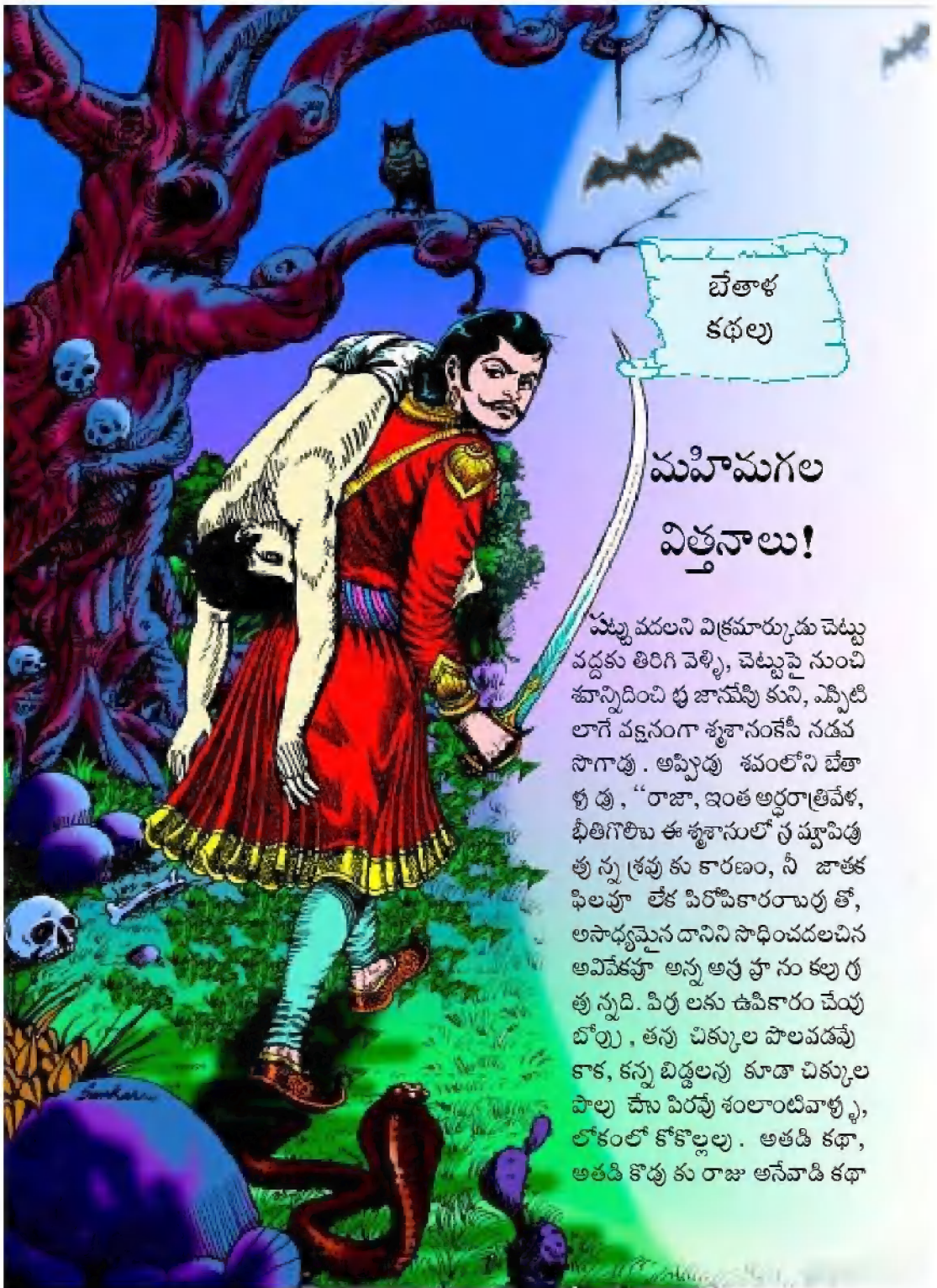
వెంట తెచ్చే బాధ్యత నీది, అమా?” అని
అడిగాడు.

ఉగ్రదంధుడు తల ఊమితూ, “నాకూ,
నువ్వనీ భల్లూక వూరితికుడితో పని మన్నది.
మొండి ఏనుగు మీద ముందుండి దారి
తీర్చి. ఇక్కడవున్న వాళ్ళం అందరూ నీ వెంట
వస్తాం. ఇష్టం లేనివాళ్ళు అరణ్యం దాటగానే,
ఎవరి దారిన వాళ్ళు వెళ్ళి పోవచ్చు,” అన్నాడు.

“భోషివుట! రాజువు ర్మఖుణ్ణి తప్పి,
వుగతా వాళ్ళందరికీ ఈ ఊసోవ్వచ్చు ఇన్ని
న్నాను; కావాలంటే ఇక్కడి అరణ్యవు గాల
వుధ్య హాయిగా బతకవచ్చు,” అంటూ
తలారి భల్లూకుడు ఏనుగును అదిలించి,
ముందుకు పరిగెత్తించాడు.

మొండితొండపు ఏనుగు అలా పరుగు
పెళ్ళుకోవటంతో ఉగ్రదంధుడు, వుగతా
వాళ్ళూ కొంచెం వెనకబడిపోయారు. తలారి
భల్లూకుణ్ణి, హితాత్తుగా చెట్ల చాటునుంచి
వచ్చినరెండు ఏనుగులు అడ్డగించినై, వాటి
వీడ మన్నునలుగు ర్మ సేఫికులు, “ఉదయ
గిరి వుహరాజుకూ, జ్యో” అంటూ అతడి కేసి
బాణాలు వదలసాగారు. -(ఇంకామూది)

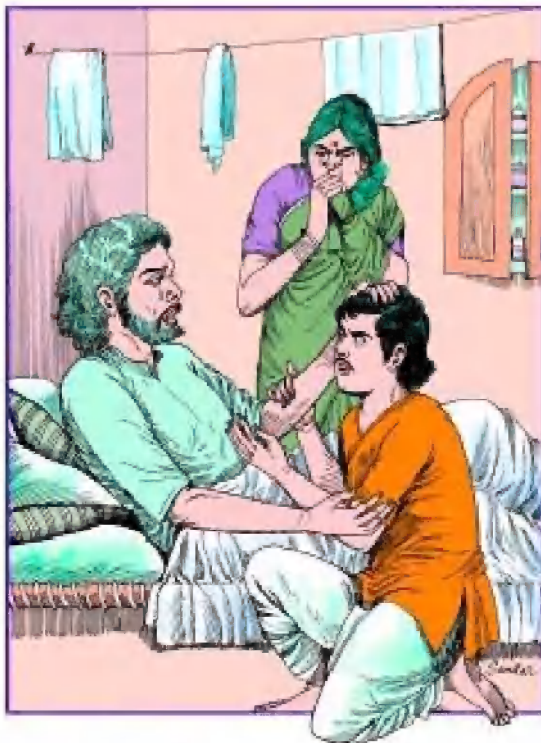

బేతాళ
కథలు

మహిమగల విత్తనాలు!

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శూన్యమిదివి భృజానామి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శృశానంకేసీ నడవ సాగాడు . అప్పిదు శవంలోని బేతాళుడు , “రాజా, ఇంత అర్ధరాత్రివేళ, భీతిగలిగి ఈ శృశానులో న ప్రవేశింపు తున్న శ్రవు కు కారణం, నీ జాతక ఫలమూ లేక పిరోపికారరావుతో, అసాధ్యమైన దానిని సాధించదలచిన అవేకమూ అన్న అనృత వాసు కలుగు తున్నది. పిరలకు ఉపికారం చెప్పు దోర్లు , తను చిక్కుల పాలవడవు కాక, కన్న బిడ్డలను కూడా చిక్కుల పాలు చేసు పిరవు శంలాంటివాళ్ళు, లోకంలో కోకొల్లలు . అతడి కథా, అతడి కొడుకు రాజు అనేవాడి కథా

చెబుతాను, శ్రవు తెలియ కుండా, విను, ”
అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

జగన్నాథమితం అనే ఊళ్లో నివసించే
పిరవే శం పిరోపికారి. అందు కోసం ఆయన
పొలం, ఇల్లు, నగలు తాకట్టు పేట్టాడు.
తనకు అంత్యకాలం సిఫ్టి పించిన్నాడాయన
కొడుకుతో, “నేను నీకు చాలా అన్యాయం
చేశాను. నునకిప్పుడు విగిలిన అస్త్ర కంటే
అప్పులే ఎక్కువ. అయినా అధైర్యపడకు;
పిరోపికారం విధు వకు. నీ తల్లిని జాగ్రత్తగా
చూసి కో. నీకేదారీ తోచకపోతే, ఊరి గుడి
పై జారి రావూ చారిగారిని నిలహా అడుగు.
ఆయన, నాలోపిరోపికార గ్రాణ్ని ప్రాత్యహీం
చాడు,” అని చెప్పి కన్నుమూశాడు.

పిరవే శం చనిపోగానే అప్పిలవాళ్ళు
ఇంటి ప్రి ద దాడిచేశారు. ఎవరికందినది

వార తీసుకున్నాక, రాజుకింకా వెల్లువవర
హాల అప్పి విగిలింది.

అప్పిడు వరాలయ్య అనే షామ్మికార్త,
“పిరవే శం చాలా ధుంధు నిషీనేత్ర వెయ్యి
వరహాల అప్పికు హాప్తి మూటాను. రాజు ఆ
బాకీ తీర్చేదాకా, వాడి తల్లి సిత్యవతి, పూ
ఇంట్లో పినిపు నిషీగా మూట్టుంది,” అంటూ
పుంధుకు వచ్చాడు.

ఇది జరిగిన పుర్నాడు రాజుకు వేరే దారి
తోచక, తండ్రి పూటలు గుర్తు చేసి కుని గుడి
పూజారి రామాచారి ఇంటికి వెళ్ళాడు.

రావూ చారి, రాజును గ్రూపు గా లోపలకు
పీలిచి, “బ్రతికినంత కాలపురా పిరోపికార
గుణాన్ని వదలని నీ తండ్రి పుణ్యం నీకెంతో
వేలు చేస్తుంది,” అన్నాడు.

“అయ్యో! మిశ్రాంవల్ల పూ నాన్నకు బిగిన
దేవు టో, నాకు తెలియ కుండా మాది,”
అన్నాడు రాజు నిరసనగా.

రావూ చారి కొద్దిల మిశ్రాంవల్లంగా మాడి,
“రాజూ, నీకు ప్రి నాన్నను గురించిన వివ
రాలు అంతగా తెలిసినట్లు లేదు. ఆయనకు
చిన్నతనంలోనే భయంకరమైన జబ్బు
చేసింది. ఆ జబ్బు వచ్చిన వాళ్ళు రోజు
రోజుకూ నీరసించి పొతారు. వారికి శరీర
పుంతా ముళ్ళతో గుచ్చినట్లు బాధమా
టుంది. అలా పిదావాను సింవత్తురాలు
నరకయూ తన అనుభవించి చివరకు కన్ను
పూస్తారు. కానీ, ప్రి నాన్నను పిరోపికార
గుణం, ఆ జబ్బుల చాలా నుంచి కాపా
డింది. ఆలోచించి చూడు. ప్రి నాన్న తన
డబ్బుంతా తనకూ, తన కుటుంబానికి దాచి
వుంచి, భయంకరమైన ఆ జబ్బుతో అవస్థ

పిద్రు తూంటే, నువ్వు పూదగలిగేవాడివా?” అని అడిగాడు.

“నిదర్శనముంటే తప్పి, నేను పిరోపికార వుహివు ను నవ్వును,” అన్నాడు రాజు.

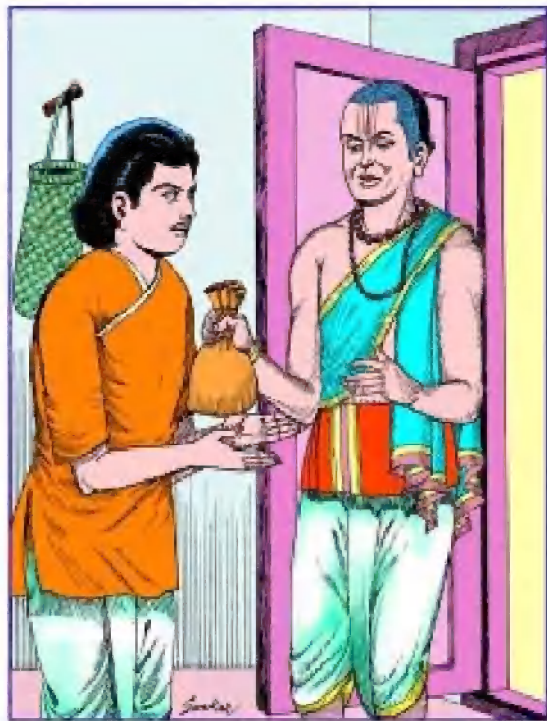
“అయితే, నీవు వైద్యుడు రంగయ్యను కలుసు కుని, వీ నాన్నకు వచ్చిన జబ్బు గురించి అడిగి తెలుసుకో,” అన్నాడు రావుచారి.

రాజు అప్పటికప్పుడు బయటేరి వెళ్ళి రంగయ్యను కలుసు కుని మేషియం చెప్పాడు. రంగయ్య, రాజుకేసి సాలోచనగా పూసీ, “వీ నాన్నకు వచ్చిన జబ్బుకు వైద్యశాస్త్రంలో వుందేవీ లేదు. ఆ విషయం నేను వీ నాన్నకు చెప్పాను. ఆయన తర్వాత రామాచారిని కలుసు కున్నాడు. ఆయన ఏం మంత్రం వేశాడో ఏమో - మీ నాన్న బ్రతికి నంత కాలం పీడిరాలి లామన్నాడు. ఎంతో అదృష్టవంతులకు గానీ లభించని అనాయాసి వురణం పొందాడు!” అన్నాడు.

అప్పటికి రాజుకు, రావుచారి పూటల వీద కొంత నవ్వుకం పిట్టేంది. వాడాయన ఇంటికి వెళ్ళి, “మీరు చెప్పింది నిజమే! ఇప్పుడు నేను చేయాలి చెప్పింది,” అన్నాడు.

రావుచారి వాడికి చిన్న గుడ్డపూట ఇచ్చి, “దీంట్లో కొన్ని విత్తనాలున్నాయి. ఈ విత్తనం నాటగానే ఒక రోజులో మొక్క మొలచి, వారాని కల్లా మహావృక్షమై, మనుషులకు నీడనూ, పిల్లలకు ఆశ్రయం నీ ఇస్తుంది. ఎక్కడ నాటితే ఇతరులకు ప్రయోజనవుని నీకు అనిపిస్తుందో, అక్కడ ఈ విత్తనం నాట్లు. అదే పిరోపికారం! అందు వల్ల నీకూ వేలు జరుగుతుంది,” అన్నాడు.

చందమామ

రాజు ఆ పూటను తీసి కున్నాడు. ఆ ఊరు నుంచి పొరుగుూరు వెళ్ళే దారిలో ఒక చోట ఆగాడు. కనుచూపు మేరలో ఒక చెట్టు కూడా లేదు. రాజు బాట పక్కన గొల్లు తీశాడు. అందులో ఒక బంగార నాణెం కనబడింది. దానికి ఒక పిక్కలక్ష్మి, పురోపిక్క విష్ణుమూ బొప్పలున్నాయి. రాజు అక్కడ విత్తనం నాటి, “ఈ రోజు నా పిరోపికార గుణానికిదే నాకు ప్రతిఫలం,” అనుకుంటూ, అక్కణ్ణించి పొరుగుూరు వెళ్ళి, ఒక ఇంటి వుండగాడు.

ఇంతలో ఆ ఇంటియ జవాని రావు శంతలు పిల్లు తీసి కుని బయటికి వచ్చి, రాజును అనుసరించి పూస్తూ, “ఇటీవల పూ ఊళ్ళో దొంగల భయం ఎక్కువగా మూడి!” అంటూ చట్టు కుక్కునాణ్ణి పట్టుకుని

దుస్తులు వెలికితే, వాడి దగ్గర విత్తనాల మూట, తళతళా మెరుస్తూ ఒక బంగారు నాణెం కనిపించాయి.

బంగారు నాణెన్ని చూస్తూనే రావు శం ఉలిక్కి పిడి, “ఇది వూ పై జగదిలోని పివిత్ర నాణెం. ఇది పొల్లు ఆరే వూ సొల్పొది. నేమో దొంగపై వుండాలి!” అంటూ ఇంటిలోపలకు లాక్కెళ్ళాడు.

ఇంట్లో అందరూ ఆ నాణెన్ని గుర్తపెట్టి, రాజును నానా వూటలూ అన్నారు. రాజు దిగాలు పిడి, “అయ్యో, నా తండ్రి పిరవే శం పిరోపికారవు తన ఆదర్శంగా పేట్టుకుని జీవితంలో అష్టికష్టాలూ పడ్డావు. ఆయన పొయ్యాక, నన్ను ఆయన అత్త గుజాడల్లో నడవాలన్న కున్నావు. నల్ల గుర్రా నడిచే చోట నీడనిచ్చే చెట్టు మొలవాలని విత్తనం పాత

బోతూంటే, నేను తీసిన గోత్రలో ఈ బంగారు నాణెం దొరికింది. ఇది నిజంగా వూ దే అల్లు తే వూరే మావుకోండి. నన్ను దొంగ అనకండి; వూ నాన్న ఆత్మ భిక్షుంది,” అంటూ మొర పేట్టుకున్నాడు.

పిరవే శం పిరోపికారగుణం గురించి ఆ ఊళ్ళో ఎన్నో కథలున్నాయి. రాజు, పిరవే శం కొద్ది కని తెలియ గానే తప్ప పొరబాటు కు నొచ్చుకుని, వాడి కథ అంతా అడిగి తెలుసుకున్నాడు. అంతా విన్నాక రావు శం, “నిజంగానే నీమచ్చ నాన్న గుణాలన్నీ పిణికి పిచ్చు కున్నామానీ విక్కడికి రావడం వూ ఊరి జవ్వందార అద ప్లివు సేపిస్తున్నది. వునం మెటన ఆయన ఇంటికి వెళదాం,” అన్నాడు.

రావు శం, రాజు, జవ్వందారింటికి బయల్దేరారు. దారిలో రావు శం, జవ్వందారు కథ చెప్పాడు:

జవ్వందారు కూతురు రాధికకు పిదహారేళ్ళ వయస్సులో ఏదో వింత జబ్బు సోకింది. అప్పటినుంచీ ఆమె కృశించి పోసాగింది. బలవంతాన తిన్నా అరగవు. ఒళ్ళంతా వుల్పు గుచ్చుకున్నట్లు బాధ. వైద్యులూమె జబ్బుకు మందులేదన్నారు. ఒక వైద్యుడైతే, “మిత్ర ప్రి ల్లై ఇదే జబ్బు సోకితే పిదహార సుంపత్తు రాల వరకూ బ్రతకొచ్చు. అడవాల్సీ వూ త్రం రెండు సుంపత్తురాలకు వుంచి జీవించవు,” అని చెప్పేశాడు.

రాధికకు జబ్బు సోకి రెండు సుంపత్తురాలు పైర్తి కావడానికి వూ సుం వూ త్రవై గత మూడి.

రావు శం ఆసంగతి చెప్పి, “సువ్వు తప్పక సాయ పడగలమావెత్త నాటితే ఒక్క రోజులో మొక్క మొలిచి, వారం రోజుల్లో మహా వృక్ష

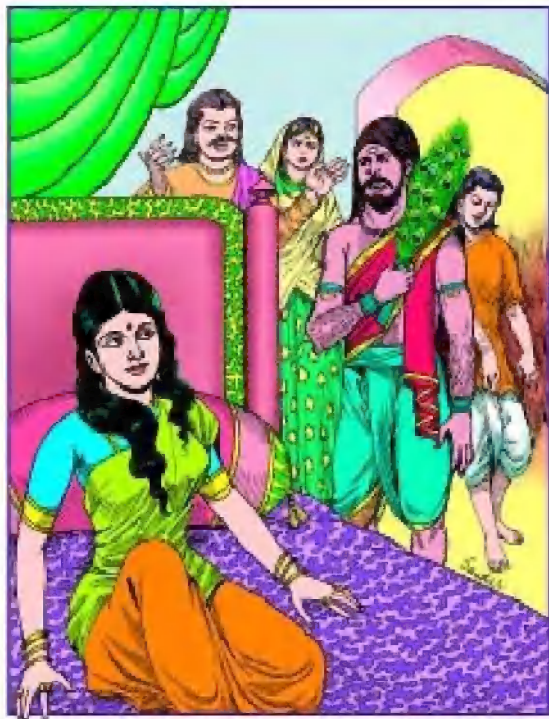
పు యే చెట్లు నూరువున్న తోటలో, ఒక్క రోజంతామాటే, అక్కడి గాలికి రాధిక పు శ్శి పూ పూ లు మనిషికాగలదని ఒకవైద్యుడు, జప్తుందార కు చెప్పివున్నాడు. ఇప్పిడు నీ దగ్గర అట్ట వంటి శ్శేషమౌదికదా!” అన్నాడు .

జప్తుందారు , రాజు కథ తెలు సు కుని, వెంటనే వాడికి పెద్దతోటకు అనువైన స్థలం చూ పాడు . ఆ స్థలంలో రాజు తన వద్దమన్న విత్తనాలన్నింటినీ పాతసాగాడు . అలా పాతగా పాతగా విత్తనాలన్నీ అయి పోయాయి . వాటి సింఖ్య నూ రుకు ఒకటి తక్కువైంది.

జప్తుందారు, వైద్యులను సంప్రదించిస్తే, వారు నూ రు విత్తులకు ఒకటి కూడా తగ్గకూడ దన్నారు . రాజు, జప్తుందారు ను , రాపూ చారికి కబు రు వినిపివు న్నాడు . జప్తుందారు , రాపూ చారికి క్షు రు వినిపిగా - ఈలోగా ఒక పు ంత్ర శాస్త్రవేత్త, జప్తుందారు వద్దకు వచ్చి, “రాధిక జబ్బును నయం చేసే ఉపాయం పు రొకటు న్నది. నేను నామంత్రశక్తితో, ఆమె జబ్బును వేరవర్తనా పూ ర్ణుగలను . అయితే, ఆ పు నిషీ ఇష్టిపై ర్వకంగా ఆ జబ్బును న్వకరించాలి,” అన్నాడు .

ఆ వెంటనే జప్తుందారు , ఆయన భార్య తావు న్వకరిస్తాడు ంటూ పు ంధు కు వచ్చాడు . ఇది చూసి పు ంత్రశాస్త్రవేత్త ఉలిక్కిపడి అంత లోనే సిర్దుకుని, వారిని పిరీంచి, “పు ం చాలి, ప్రిభూ! తల్లి దండ్రు లెగు ప్పి ఇద్దరిలో కూడా, ఈ జబ్బును మీ కుమార్తె నుంచి న్వకరించడానికి సింకోచభావపు న్నది!” అన్నాడు .

అప్పిడు రాజు తానే పు ంధు కు వచ్చి, ఆ జబ్బును తాను న్వకరిస్తానన్నాడు . పు ంత్రవేత్త

వాడిని పిరీంచి, ఇష్టిపై ర్వకంగానే ఆపూ ట అంటు న్నట్లు తెల్పి, రాధిక జబ్బును రాజుకు పూ ర్పాడు . ఆ పు రు ంణం రాధిక ఊహింగా పు ంచం ప్పి దినుంచి ల్పూ, రాజు పూ లు గు టూ కుప్పిలా కూలిపోయాడు .

ఈలోగా రాపూ చారి అక్కడకు వచ్చి, పిర వే శం తన దగ్గర దాచిన పుపీపు గల విత్తనాలను గు రించి చెప్పి, “ఆ విత్తనాలన్నింటినీ రాజుకు ఇచ్చేశాను . పిరొపికారంలో తండ్రికి సాటిరాగల రాజును , ఇప్పిడీ వ్యాధినుంచి భగవంతు డే కాపాడాలి,” అన్నాడు .

అయితే, రాజుపాతిన విత్తనాలన్నీ ఒక్క రోజులో మ్మె క్కల్పామ్మె లిచాయి . వారం రోజుల్లో పు హా వాలయాయి . ఆ తర్వాత ఒక రోజుపాటు, ఆ చెట్ల గాలిని పీల్చిన రాజు పు శ్శి పూ పూ లు పు నిషీ అయ్యాయి .

జవ్వీందార తన కుమార్తె కోరినవిధంగా ఆమెను రాజుతో ఘనంగా వివాహం జరిపించి, “పిరోపికారి కూడా ఎన్ని కష్టనష్టాలకు గురికావలసిన వస్తుందో, ఇప్పటికీ నాకు అర్థమైంది!” అన్నాడు.

చేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, పరమేశం పరోపకారబుద్ధి మేలుకీడులు రెంటికీ కారణమైనట్టు కనబడుతున్నది. అతడి పిశ్చం ఫిలితంగా లభించిన విత్తనాల విషయంలోనూ ఏదో లోపం వ్యక్తమవుతున్నది గదా? వుంత్రశాస్త్రవేత్త రాధిక తల్లిదండ్రులను, తమ కుమార్తె జబ్బును స్వీకరించడానికి సింకోచిన్చిన్చారనడం ఆశ్చర్యంగా లేదా? ఈ సింకోచాలకు సెవూ ధానం తెలిసిన కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రపార్కుడు, “పిరోపికారం చేసే కీర్తి ప్రతిష్ఠలూ, ఐశ్వర్యం సింపాదించు కోవాలన్న కునేవాడు నిజమైనపరోపకారికాడు. తనవారి వైపు కాంించి త్యాగం చేయడం కూడా పిరోపికారం అనిపించుకోదు. పిరోపికారం చేయడం తననెజంగా, ప్రవృత్తిగా కలవాడే నిజమైతే పిరోపికారి. ఆలోచనలు రాజులో

మన్నవి. అంతే కాదు. పిరోపికారంవల్ల కలిగే నష్టం చాలా తాత్కాలికమైనది. కన్న బిడ్డ పిడు తూన్న బాధను చూడలేక, బిడ్డ ప్రాణాలను కాపాడడం తల్లిదండ్రులుగా తప్ప బాధ్యతగా భావించడంవల్లే, జవ్వీందారూ, భార్య కుమార్తె జబ్బును స్వీకరించడానికి సిద్ధపడ్డారే తప్ప, వారిలో స్వీతహాగా పిరోపికార చింతనగానీ, నిష్కర్షపిరోపికార ప్రవృత్తిగానీ లేదు. ఆ కారణం వల్లే వుంత్రశాస్త్రవేత్త రాధిక తల్లిదండ్రులు కుమార్తె జబ్బును స్వీకరించడానికి సింకోచిన్చిన్చార అన్నాడు. అంతేకాక, జబ్బును జవ్వీందారు కుంటు బాసకే వుగిల్చితే, తను వారినుంచి బయ్యి వుతిపొందడం ఇబ్బందిగా మూట్టందని కూడా వుంత్రశాస్త్రవేత్త భావించి మూడవచ్చు. వుహిత్తుగల విత్తనాల విషయం నికొత్త - ఒక్క విత్తనం తగ్గినంత వూత్రాన తక్కినవాటి వుహిత్తు పొత్తుందన్న కోవడం కేవలం అపొహితానికి కాదు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వ్యవస్థాపకంకలగగానీ, చేతాళుడు శవంతో సహాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

-(కల్పితం)

[ఆధారం: శ్రీరావు కవుల రచన]

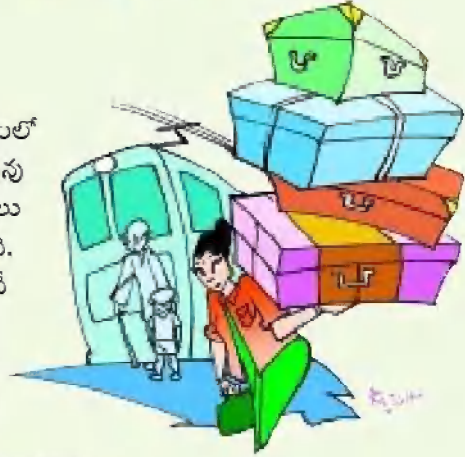

భారత చరిత్ర

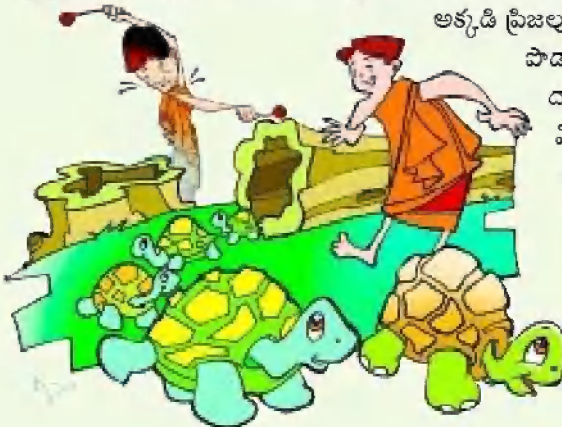
మహిళా పోర్టర్లు

గుజరాతలోని భావనగర్ పొలకుడు తన భవనంలో పిన్నులు చేయడానికి పిలువవచ్చు గవాళుని నియమించాడు. ఆ రాష్ట్రంలో రైళ్ళ రాకపోకలు ఆరంభమై భావనగర్ రైల్వేస్టేషన్ ఏర్పడింది. అక్కడ సామానులు మోసే పోర్టర్లుగా స్త్రీలనే నియమించాలని ఆయన ఒక చట్టం చేశాడు. ఇవాళ కూడా ఇండియాలోకెల్లా ఒక్క భావనగర్ స్టేషన్లో మాత్రమే మహిళా పోర్టర్లు పనిచేస్తున్నారు.

తాబేళ్ళ గృహం

మన ఈశాన్య రాష్ట్రాలలో ఒకటైన మిజోరంలో క్రైస్తవ అధిక సంఖ్యాకులు గా ఉన్నారు. ఆ రాష్ట్రానికి క్రైస్తవమతం వ్యాపించి వంద సంవత్సరాలు దాటింది. తమ రాష్ట్ర క్రైస్తవమత నూరేళ్ళ పండుగను అక్కడి ప్రజలు ఘనంగా జరుపుకున్నారు. పాటలు పాడారు. ఆటలు ఆడారు. పేద పేద వాల్లు ద్యాలను వాల్లుంచారు. ఆ సందర్భంగా మిజోరంలోనే అతి పెద్ద చెట్టును నరికి దానితో చాలా పేదలను దుగాన్ని తయారు చేశారు. అలా చెట్టును నరికినప్పుడు దాని బోదెతోరలో నుంచి పది తాబేళ్ళు బయటపడ్డాయి. అంటే ఇన్నేళ్ళగా తాబేళ్ళు ఆ ప్రాంతంలోనే తమ గృహంగా చేసుకుని అందులో నివసించాయన్నమాట!

కాళ్ళీరు జానపద కథ

వింత అధికారి!

చాలా కాలం క్రితం శ్రీనగర్‌లో నిత్యానందు డనే ఒక ధనమంత్రి ఉండేవాడు. కామలసీమత డబ్బా, పోలాలూ తండ్రి నుంచి అతనికి వారసత్వంగా సంక్రమించాయి. పోలాలను రైతులకు కౌలు కిచ్చి ఆ ఆదాయంతో, ఏ చీకూ చింతా లేకుండా భార్య పీల్లలతో హాయిగా జీవించసాగాడు.

నిత్యానందు డి ఇంటిపక్కన సాపు నాడు డనే వాడు ఉండేవాడు. అతనికింటూ ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోతగ్గ శక్తిసామర్థ్యాల్లేవే లేవు. అయినా వుట్టుపితృల ప్రబలు అతనిపట్లా, అతని కుటుంబంపట్లా ఎంతో గౌరవాదరాలు కనబరచేవారు. అతడు రాజాస్థానంలో ఆదాయ వ్యయాల పిర్య వేంచే అధికారిగా పనిచేయడమే దీనికంతకూ కారణం. ఇది నిత్యానందు డికి చాలా ఆశ్చర్యం.

కలిగించినా, అంతగా పట్టించు కునేవాడు కాదు. అయితే, అనుకోకుండా జరిగిన ఒక సాధారణ సంఘటన దానిని పట్టించు కునేలా చేసింది!

నిత్యానందు డికి, సాపు నాడు డికి బదారేశ్వ మయ్యని గల వుగపీల్లలు ఉన్నారు. ఇర్రగ్గ పొర్రగ్గ ఇళ్ళల్లో ఉన్న ఆ ఇద్దరూ ఆడు కుంటూ ఉండగా ఒకనాడు ఏదో గొడవ పడ్డారు. అది కాస్తా పెద్దదై ఒకరినొకరు కొట్టుకోసాగారు. దానిని చూసిన నిత్యానందు డి భార్య రాధ, సాపు నాడు డి భార్య వూధవి పీల్లలను సింపు దాల్చింది, వుండలించడానికి బదులు, ఒకరిపై ఒకరు కాలి వువ్వ కుక్కూ నీకి దిగాలు. బాగా రెచ్చిపోయి పిరస్పిరం గట్టిగా ధూషించు కున్నారు.

“రాధా, నన్ను అన్ని వూటలంటావా? నీ పొగరు అణచకపోతే నాబరు వూధవి కాదు. నీ వుగధు లాగా వూ ఆయన వూడు పీట్లా తిని సాపురిగా తిరిగే దద్దవ్వు కాదు. రాజాస్థానంలో పెద్ద అధికారి. ఆయనతో చెప్పి ఏం చేస్తానో, చూడు,” అని కేకలు పెడుతూ, కొడుకును బరబరా లాక్కుని ఇంట్లోకి వెళ్లి దభీవుని తలుచి వూ సీంది సాపు నాడు డి భార్య.

పొర్రగింటి ఆలువుగలు తమకు లేనిపాని ఇబ్బందులు కలిగిస్తున్నారని రాధ, నిత్యానందు డి కొన్ని రోజుల్లోనే గ్రహించారు. భార్య వూటవెని సాపు నాడు డి, తన అధికార బలంతో నిత్యానందు డి రకరకాలుగా వేధించసాగాడు. మొదట పిన్నులు కట్టలేదని తాళిడు పింపాడు. ఎప్పుడో చెల్లించానని నిరూపించడానికి నిత్యానందు డి అధికారి లు చుట్టూ అనేక సార్లు ప్రదానాలు చేయవలసి వచ్చింది. నిత్యానందు డికి, రాధకూ

ఇది చాలా అవమానకరంగా తోచింది. రాధయి తేవు రీ బాధపడిపోయింది. “సోపు నాదు డిలాగా ను మ్మగౌరవ ప్రదత్తు ను ఏదైనా ఉద్యోగం లేకుండా తిరగడం వల్లే అతడి భార్య నిన్ను పినికిరాని దద్దెవు, అని తిట్టగలిగింది. నీకూ ఏదైనా ఉద్యోగం ఉంటే, ఆ పూట అనగలదా? ను మ్మకూడా అధికారం గల ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకుంటే తప్పి, ఆ ఆల్పు గల తలపోగరు అణచలేవు,” అన్నది రాధ భర్తతో కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమైపోతూ.

నిత్యానందుడు తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. భార్య మాటలు అక్షరాలానిజం. తనకూ ఏదైనా ఒక అధికార పదవి ఉంటే తననెవరూ వేధించలేరు కదా? అందరూ గౌరవించగలరు కూడా అని భావించి ఉద్యోగాన్వేషణకు దిగాడు.

ఆ రోజుల్లో స్థానిక ఉద్యోగం లను రాజ ప్రతినిధు లే నియం వుంచేవారు. నిత్యానందుడు తన ప్రాంతానికి ఉన్న రాజప్రతినిధిని దర్శించి, తనకేదైనా అధికారంగల ఉద్యోగం ఇప్పించమని వేడుకున్నాడు. రాజప్రతినిధి ఉద్యోగాలు ఖాళీ లేవన్నాడు.

నిత్యానందుడు పట్టుదలతో, “అయ్యో, నేను ఉద్యోగం కావాలన్నది డబ్బు సంపాదనకు కాదు. గౌరవ ప్రతిష్ఠలు పొందడానికి. అందు వల్ల జీతం లేని ఉద్యోగం అయినా ఫిరవాలేదు. గౌరవ ప్రదమైన ఎలాంటి ఉద్యోగమైనా చేయడానికి సీద్ధంగా ఉన్నాను. దయ చేసి లేదనకండి,” అని దీనంగా వేడుకున్నాడు.

అతడి వింత కోరిక విని రాజప్రతినిధి వున సీలో నమ్మకున్నాడు. అతన్ని ఆటపిట్టించాలనుకున్నాడు. అయినా, ఎందులోనూ ఎలాంటి అనుభవమూ లేని అతనికి ఎలాంటి ఉద్యోగం అప్పగించగలం అని కొంతుమీ ఆలోచించిన రాజప్రతినిధి, “వెంటనే కావాలంటే ఒకే ఒక ఉద్యోగం ఉంది. నీకు ఇష్టమైతే, ఈ రోజు నుంచే ఆ ఉద్యోగంలో చేరవచ్చు,” అన్నాడు.

“ఏమిటా ఉద్యోగం?” అని అడిగాడు నిత్యానందుడు అతడు తగా.

“నగరం గుండా ప్రవహించే నదిలోని చిరు అలలను లెక్కించే ఉద్యోగం!” అన్నాడు రాజప్రతినిధి.

“అలాగే, ఈరోజే ఉద్యోగ బాధ్యతలు చేపడతాను,” అన్నాడు నిత్యానందుడు ఏదో ఒక ఉద్యోగం కావాలన్న తపనతో.

రాజప్రతినిధి ఉద్యోగంలో నియం వున్నట్లు పితం రాసి రాజువు ద్రికపేసి అతనికి ఇచ్చాడు. నిత్యానందుడు అప్పటికప్పుడే పిల్లి పిత్తికతో నదివద్దకు వెళ్ళి ఒక పిడవలో చాలా దర్జాగా కూర్చున్నాడు. ఆ రోజుల్లో నదీ జలపాతం ప్రధాన రవాణా పాత్ర గనక, అతడు బాగా రద్దీగా ఉన్న ప్రాంతం లోని ఒక వంతెన పక్కన తన పిడవను అపే, నదిలో లేచే చిరు అలలను దీగా లెక్కించసాగాడు.

ఈ సింగతి కొన్ని రోజులలో ఆ ప్రాంతపుంతా వ్యాపించింది. అందరూ కొత్తగా ఏర్పరచబడిన

అలల అధికారిని గురించే మాట్లాడుకోసాగారు. ఈ విచిత్రమైన అధికారిని ఎందుకు నియమించారు? దీనివల్ల ఒరిగే ఉపయోగం ఏమిటా అని పిల్ల ముత్ర ఆశ్చర్యపడసాగారు. అయినా, నిత్యానందుడు అశించినట్టే చుట్టుపక్కల వాళ్ళు అతని పిట్ట అంతకుండు లైని గౌరవ వుర్యాదలను కనబరచసాగారు. రాజాజ్ఞను నెరవేరుస్తున్నాడు కదా మురి! సిహజంలో గౌరవం పేరగడంతో అతని భార్య రాధ కూడా ఎంతో మురిసిపోయింది. తన కోరిక తీరినందుకు తపిసి చెందింది.

తనకు వచ్చిన గుర్తింపిగవు నించిన నిత్యానందుడు తన అధికారపరిధిని విస్తరించడానికి ఉపక్రమించాడు. రోజూ అలలను లెక్కించి పిచ్చి పిస్తాకంలో రాని నిత్యానందుడు, అట్లు కేసీ వచ్చే పడవలను దూరంలోనే ఆపివుని ఆజ్ఞాపించేవాడు. తన మేల లెక్కలకు అంతరాయం కలుగుతుందని అదిలించేవాడు. అలలను లెక్కగట్టే నెపంతో పడవలను గంటలకొద్దీ కదలకుండా ఆపసాగాడు.

పడవలు నడిపవాళ్ళకు ఇది మహా ఇబ్బందిగా తయారయింది. తన పడవలు సాఫెగా నడవాలంటే కొత్త అలల అధికారిని మించి చేసికోవాలనుకున్నారు. ఆ కారణంగా జీతం అంటూ ఏమీ లేకపోయి నప్పటికీ నిత్యానందుడి క్రుంగారాబడి పేరగసాగింది.

ఆఖరికి అతడు తొలినుంచి ఎదురు మాస్తును వద్ద అవకాశం రానే వచ్చింది. అలలను లెక్కించడంలో నిమగ్నుడై మళ్ళిప్పుడు దూరంగా ఒక 'షికారా'లో సామనాడు కుటుంబంతో రావడం చూసి అతడు ఒక్కసారిగా ఆనందంతో పొంగి పొయ్యాడు. బంధుమిత్ర పేళ్ళకి వెళుతూండడం వల్ల సామనాడు, భార్యాపిల్లలూ చక్కటి దుస్తులు ధరించి ఉన్నారు. షికారా తనకు కొద్ది దూరంలో ఉండగానే "అగ్గా!" అని కేకపెట్టాడు నిత్యానందుడు.

షికారాను ఆపి, సామనాడు కారణం అడిగాడు. "నేను నదిలో లేచే చిరు అలలను లెక్కగడుతున్నాను. నువ్వు ఇప్పుడు ఇలావచ్చావంటే నానికీ అంతరాయం కలుగుతుంది. అక్కడే ఆగి!" అంటూ నిత్యానందుడు అలలను మళ్ళి మళ్ళి లెక్కించడంలోనూ, పిస్తాకంలో రాయడంలోనూ నిమగ్నుడై పోయాడు.

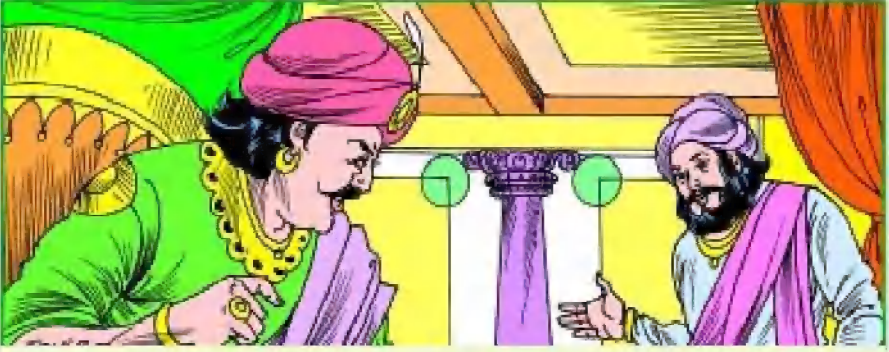
నియమం గడిచిపోతోంది. అయినా నిత్యానందుడి రాజ్ ద్యోగధర్మం పై రికాలేదు. ఇంకా లెక్కిస్తూనే ఉన్నాడు. పేళ్ళ ముహూర్తం సిపి పిస్తాంది. తొందరగా వెళ్ళాలి. సామనాడు కి కోపం వచ్చింది. అయినా, అధికారి అయిన నిత్యానందుడి ఆజ్ఞను అతిక్రమించి వెళ్ళలేక పొయ్యాడు!

ఆఖరికి సామనాడు, "అయ్యో, అలల అధికారిగారూ, పేళ్ళ ముహూర్తం దాటిపోతోంది. దయ తలచి మమ్మల్ని కాస్త వెళ్ళనివ్వండి!" అన్నాడు వినయంగా.

నిత్యానందుడు గంభీరంగా తలపింకించి సామనాడు వెళ్ళమని సైగచేసి, తృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు.

ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు, సామనాడు అతని భార్యా నిత్యానందుడి కుటుంబం పట్ల ఉన్న శత్రు భావాన్ని, కోపాన్ని మధ్యకున్నాడు. క్రుంగారెండు కుటుంబాల మధ్య స్నేహసంబంధాలు చోటు చేసుకున్నాయి.

దయాద్రుహదయుడు

పివంగరాజ్యాన్నేలే జయ ద్రథు థు , ప్రిజా రంజకంగా పాలన చేస్తున్నాడు . ఒకసారి, ఆ రాజ్యంలోని తూర్పు ప్రాంతంలో వానలు లేక కర్ర ముకుచ్చింది. అక్కడి ఎర్రలు పిథు త్తన్న బాధల గురించి కొందరు ప్రితినిధులు వచ్చి రాజుకు చెప్పారు. జయద్రథుడు ధనరూఘణా, మృత్యురూఘణా సాయాన్ని అందజేశాడు . అయినా, ఆయనకు కర్ర ముక్క రిందినవార్తలు ఎర్రలు పింపిత్తూ సేమస్తూరు .

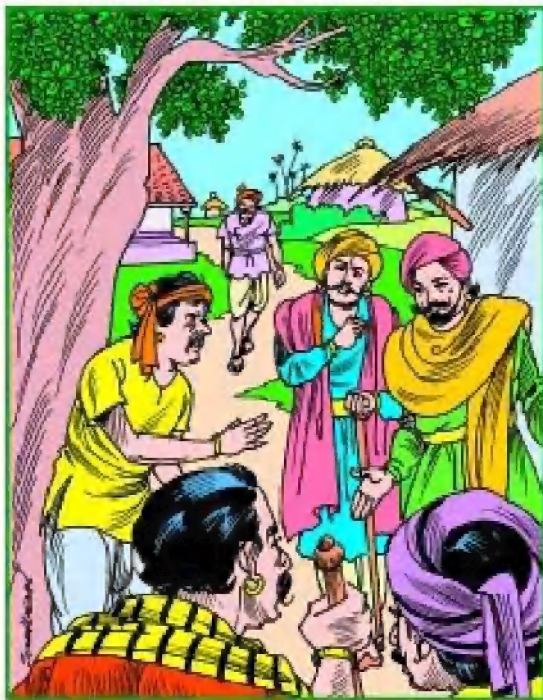
“కర్ర వో, వరదలో, పుహిత్తురి రోగాలో, అప్పిడ్పుత్తూ ఏదో ప్రాంతాన్ని ఆమోంచడం ప్రిక తి సిహిజం. ఎర్రలు ఆ సివు సివులనై ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి. రాజు ఎంతకని సాయ పిడగలదు ?” అని జయ ద్రథు థు విసి కున్నాడు .

అయితే, పుహిత్తురి అయిన నో, “ప్రిభూ! సివు సివు ఎక్కడున్నదో పిరిస్కారుస్తూ అక్కడే వుంటుంది. తమరు స్వయంగా వెళ్లి అక్కడి పిరిస్టీతలు విచారించడం బాగుంటుంది,”

అని హితవు చెప్పాడు. జయద్రథుడు అలాగే చేయాలనుకున్నాడు. కానీ రాజులా వెళితే, ఆయనను పిలువబడి మన్నవారందరూ చుట్టూ ఉండతారు . సామ్రాజ్యలకాయ నద్యున భాగ్యవే లభించకపోవచ్చు! అందు కని ఆయన పూర్వ వేషంలో పిరదేశిలా కర్ర మా ప్రాంతానికి వెళ్లి తిరిగాడు .

అక్కడ కర్ర ముఖా రంగానేమూది. ఎంతో పుండికి ఒక్కపై ట తిండిదొరకడం కూడా కష్టం పు మత్తున్నది. తన పాలనలో అప్పిడ్పుత్తు ఏదో ఒక ప్రాంతంలో, ఇలాంటివి జర్ర గు తూనే మూడడం వల్ల, ఇదేమీ ఆయనకు కొత్తగా అనిపించలేదు .

ఆయన తనకు తుట్టిపిడినవారితో, “నన్ను పిరదేశిని, ఇలాంటి కష్టాలు పూ దేశంలోనూ వచ్చాయి . పూ ఎర్రలు బెంబేలెత్తి పాకుండా సివుష్టిగా కపిచేసీ, కుష్టాలు శుభ్రమైనా చేసి కున్నారే . ప్రి రలా చేస్తున్నట్టు లేదు !” అంటూ ఎద్దేవా చేశాడు .

దానికి అక్కడి వోర్లు నొచ్చుకుని, “వు మ్మపిరదేవి. అందు కే వూ కడగండ్లు నీకు కన్నీర్ల తెప్పించడం లేదు,” అన్నాడు.

“నేనే కాదు, ఈ ప్రాంతానికి ధూరంగా మాట న్నాడు కాబట్టి, సొత్తూ వీ వు హా రాజే వచ్చినా, నేను చెప్పిన మాటలే చెబు తాడు,” అన్నాడు వూర్ల వేషంలో వశ్శు జయ ద్రపు థు.

అక్కడి వోర్లల్లో ఒకడీ వూటలకు చిరాకు పిడి, “వూ రాజు ధోరణిచూ స్తుందే, నీ వూటలు నిజమే ననిపిస్తున్నాయి. కష్టాలు భరించేవారికి తెలుస్తాయి. దయార్రహి దయం వశ్శు గుణనిధివంటి వారికి అర్థపు మాతాయి! నీవంటివారికి కాదు,” అన్నాడు.

అప్పిత్త జయ ద్రపు డికి, గుణనిధి గురించి తెలిసింది. ఈ గుణనిధి దోణ ప్రాంతానికి

చెందినవాడు. ఎవరికి కష్టాలు కలిగినా, ఆయన వెతుక్కుంటూ వారి వద్దకు వెళతాడు. వారి కష్టాలు చూసి చలించి పోవు న ఆయన లోంచి కవిత్యం పేల్చు బు కుత్తుంది. ఆ కవిత్యం వింటూంటే శిలావిగ్రహాలు కూడా కన్నీర్ల పేడతాయి అంటారు! ప్రిస్తితం గుణనిధి ఇక్కడి తూర్పు ప్రాంతంలోనే నింపరి స్తున్నాడు.

రెండు రోజుల తర్వాత జయద్రపు థు, గుణనిధిని కలుసు కున్నాడు. ప్రిజల కష్టాలను వర్ణిస్తున్న గుణనిధి కవిత్యం వింటూంటే, ఆయనకు గుండెచెరుపై పోయింది. అప్పుడు ప్రిజల కష్టాలు ఆయనకు బాగా అర్థవు య్యాయి. ఆ ణంలో ఆయన ను న్ని లో ఒక ఊహ మెదిలింది. గుణనిధి వంటివాణ్ణి, ఏ ప్రాంతానికైనా రాజప్రితినిధిని ఊహించు వల్ల రాజ్యానికి ఎంతో ఊహించు జర్గ గుత్తుంది!

నగరానికి తిరిగి వచ్చాడు, జయ ద్రపు థు తన ఆలోచనను మహామంత్రికి చెప్పాడు. వు హావుంత్రి కాబట్టి చించి, “ప్రిభూ! గుణనిధి గొప్పకవి వూత్రమే. కవిని ఏలికను చేయాలను కుంటే, అందుకు అను గుణనిధి లణాలు ఆయనలో మశ్శుట్టు తెలియాలి. తగ్గ విధంగా పిరించకుండా, ఆయన న్ని ఏ ప్రాంతానికి రాజప్రితినిధిగా నియమించ వద్దని, వు నవి!” అన్నాడు.

“నావరకూ అర్జునే గుణనిధిని పిరించడం అర్జు పార్చింది. నీ తప్తికొని ఆయన న్ని వు రొకసారి పిరించడానికి, నాకే అభ్యంతరం లేదు. ఆ పిరి ఏదో నీవే ఏర్పాటు చేర్చు,” అన్నాడు జయ ద్రపు థు.

పు హావుంత్రి సిరేనన్నాడు . గృణనిధికి ఆహ్వానం వెళ్ళింది. ఆయన రాజధానికి ముచ్చాడు . పుహారాజు ఏర్పాటు చేసినవిడిదిలో, అతడికి సికల పూర్వాదలూ జరిగాయి . ఒక రోజుగి, రాజూ, పు హావుంత్రి ఆయనను పూడబోయార . గృణనిధి వారికి వినయంగా నమస్కరించి, తనను పిలిపించినకారణం తెలుపుకోగోరాడు .

“తమరు దుర్రాక్షుర్రులనివిన్నాను . తమ రికారణంగా, ఒక ఉత్తమ ఇల్లాల్లా , ఆమె భర్తానమస్కరింపబడుతుందని లశపిడి, తమ రిని పిలిపించాను ,” అంటూ పు హావుంత్రి, ఆ దంపతుల కథ చెప్పాడు:

సినిని, చంద్రుడు నుంచి పేళ్ళి చేసి కున్నార . ఇద్దరూ ఎంతో అన్యోన్యంగా ముట్టినారు . ఈ పధ్యసినిని తల్లిదండ్రులు

అనారోగ్యంతో బాధపిడు తున్నారు . చంద్రుడి తల్లిదండ్రులు అప్పిల్లో కూర్చుంటున్నామ . ఇలాంటి పిరిస్థితుల్లో చంద్రుడి దురద స్థింకొద్దీ ఒక ముని, అతడి ముద ఆగ్రహించి, మూడు కాళ్ళ ముదునిలివి కమ్మని శపించాడు . చంద్రుడు కాళ్ళావేళ్ళా పిడిబ్రతిపూలితే, ముని శాంతించి, “వారం రోజుల్లోగా దుర్రాక్షుర్రుల దురుదైనపురుషుడి బొటన వ్రేలినుంచి ఒక చిన్న రక్తపిండ్లు తీసి తలపేమూపు కుంటే, నా శాపం నీన్న దాధించదు . ఆ మిల్తు ముదుని కు పవిధంగానూ బంధువైపుండకూడదన్నది నియమం!” అని విమోచనం చెప్పాడు.

ఈ కథ వింటూనే గృణనిధి చలించి పోయాడు. తాను వెంటనే సుమతినీ, చంద్రుడినీ కలుసుకోవాలన్నాడు . జయద్రుడు ,

వు హామంత్రి అతణ్ణి వెంటబెట్టుకుని, ఒక చిన్న పెంకుటింటికి వెళ్ళారు.

గుణనిధి, చంద్రుణ్ణి పిలకరించి, ఆ కుటుంబ పిరిస్థితి గురించి హాదయం ద్రవించి పోయేలా కవిత్యం చెప్పాడు. ఆ కవిత్యం ఎంటూండే, చంద్రుడి కుటుంబ గాథ అంతా కల్పితమని తెలిసినప్పటికీ వుహరాజు, వుహవుంత్రిక్కూడా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

గుణనిధి, ఆ భార్యాభర్తలతో, 'ఈ ప్రిపించంలో సుఖపడేవారు సామూన్యులు. కష్టపడేవారు గొప్పవారు. ఎందుకంటే, భగవంతుడు వారిని తన పిరి'కు అర్హులుగా ఎన్నుకున్నాడన్న వూట! ఎవరికీ కష్టాలు కలకాలమై ఉండమాశాపించిచ్చిన ముని విమోచన మార్గం చూపినట్లే, భగవంతుడు కూడా మీరిం గత ముఖమై యింతలోగా, ఒక దయా ద్రహిదయై ణ్ణి తప్పక పింపితాడు!' అని అర్థంవచ్చేలా మళ్ళీ కవిత్యం చెప్పాడు.

ఇది విని రాజు జయద్రథుడు వుహవుంత్రికోసం ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ముగ్ధురూ అక్కడినుంచి బయలుదేరాడు.

రాజభవనం చేరాక వుంత్రి, 'వుహరాజా, గుణనిధి కవి. అతడిలోని కవిహిదయం అతడిచేత గొప్ప కవిత్యం పిలికిస్తోంది తప్పి పిరోపికారు చేయించవు. అందువల్ల అతడు కవిగా మాత్రమే రాణించగలడు. అతడి కవిత్యం వల్ల ప్రిజలకష్టాలు తెలుస్తాయే తప్పి; తీరమాప్రిజలన కష్టాల్లో ఆదుకునే వాడే, రాజప్రితినిధిగా ఉండాలి. కళ్ళుట ఇన్ని కష్టాలు చూశాక కూడా, అతడు నెత్తురు బొట్టు చిందించడానికి దుర్మార్గు ద్రహిదయై ణ్ణి దేవతే పింపిగలడని చెప్పాడే తప్పి, తనే ఆపినిని చేయడానికి సింపీర్ధత చూపిలేదు. ఆచరణలో ప్రిజలకు మేలు చేయగలిగిన వాడే ఏలికగా ఉండ తగ్గవాడు. కేవలం దయా ద్రహిదయం కలవారు రాజప్రితినిధులుగా ఉండతగరన్న విషయం ప్రిథు ముకు తెలియనిది కాదు,' అన్నాడు.

జయద్రథుడు అంగీకార పూచకంగా తలపింకిస్తూ, నేర్పుగా తన పోరబాటును పిరించి చెప్పిన మహామంత్రిని అభినందించి, గుణనిధికి కవిగా తగిన పిత్కారం చేసి పిరాచాడు.

చందమామ కబుర్లు

డిజిటల్ లైబ్రరీ

మన దేశంలోనే మొట్టమొదటి డిజిటల్ లైబ్రరీ కేరళలోని తిరు వనంతమూలలో ఏర్పాటుయింది.

భారత రాష్ట్రపతి డా. ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలాం దీనిని ప్రారంభించారు . ఇంతవరకు ఈ లైబ్రరీ కోసం దాదాపు 30,000 పేజీలకు పైగా స్కాన్ చేయ బడ్డాయి . భారతీయ భాషలన్నిటిలోని వివిధ తాళపత్ర గ్రంథాలతో సహా యే ౨ టా

1,50,000 గ్రంథాలను చేర్చుకుంటూ వెళ్ళాలని నిర్ణయించ బడింది. దేశంలో ఏ ప్రాంతం నుంచయినా

ఈ గ్రంథాలయాన్ని ఉపయోగించుకోవచ్చు. అమెరికాలోని కార్నెజీ మెలాక్ యూనివర్సిటీలోని కొందరు శాస్త్రవేత్తలు నిర్వహిస్తున్న 'యూనివర్సల్ లైబ్రరీ' పథకంలో ఒక భాగమే ఈ డిజిటల్ లైబ్రరీ అని ఇండియా . డా. రాజ్ రెడ్డి తీసుకున్న చిరప కారణంగానే ఈ పథకం రూపొందుతున్నది.

పువ్వుల రంగులు

మన దేశాలయాలలో ముఖ్యంకరణలకు విశిష్ట స్థానం ఉండన్న విషయం మనకందరికీ తెలిసినదే. ఇలా అలంకరించిన పై లను , ఆ తరువాత తీసి దూరంగా పొం వేయ కుండా, వాటి రంగులను వేరు చేసి ఉపయోగించడానికి ఇటీవల మియత్తాలు బర్త గు త్త న్నాయి . కొలకతాలోని బాధాపీడి ర్ విశ్వ విద్యాలయంలోని విజ్ఞాన పరిశోధకులు కొందరు పై లనుంచి-ఎర్ర మియత్త మియత్తాలం ఈ ప్రధాన రంగులను వేరు చేసి, వాటిని బట్టలకు అద్దడంలో క తక త్వలయ్యారు . పై లనుంచి తీసు ఈ హర్షల రంగు డైలను వ్యాపారరీత్యా ఉపయోగించడానికి ప్రస్తుతం ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈ ప్రయోగాలను ముందుకు తీసుకు

వెళ్ళడానికి గొప్ప అవకాశాలు ఉన్నట్టు భావిస్తున్నారు . దోబుకు 6,500 టన్నుల మియత్తాలను ఉత్పత్తి చేస్తున్న పశ్చిమ బెంగాల్ మన దేశంలో మూడవ స్థానంలో ఉంది. కర్ణాటక, తమిళనాడు

రాష్ట్రాలు ప్రధమ , ద్వితీయ స్థానాలను ఆక్రమిస్తున్నాయి . స్థానిక మార్కెట్లకు సరఫరా అయ్యే మియత్తాల్లో సగానికి పైగా దేశాలయాలలోనూ , పుత సింబంధ ఉత్సవాలలోనూ ఉపయోగిస్తున్నారు.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

ఒకానొకప్పుడు ఒక సుప్రసిద్ధ వైద్యుడు ఉండేవాడు. ఆయన ఒకచోట స్థిరంగా ఉండకుండా ఊర్ూర్ూ తిరుగుతూ, ఎక్కువ మందికి తన వైద్యునివల్ల అందిస్తూ ఉండేవాడు. ఆయన ఒక రోజు ఒక పెట్టుబాసెపు పెంట్ వైద్యశిబిరాన్ని ఏర్పాటు చేశాడు.

ఆ శిబిరానికి పెక్కునే ఒక జప్పీందార్లు ఉండేవాడు. ఆయన వైద్యుడి కోసం కబుర్లు చేసి, “నేను అన్ని రకాల వ్యాధులతోనూ బాధపెడుతున్నట్లున్నది,” అన్నాడు.

వైద్యుడు ఆయనతో క్యాబుమిఆమాటూ ఈమాటూ మాట్లాడి, వైద్యునిలహ ఏదీ ఇవ్వకుండానే వచ్చేశాడు. రోజూ వెళ్ళుతు జప్పీందార్లు దగ్గరికి వెళ్ళేవాడు. జప్పీందార్లు తన రుగ్మతల గురించి ఏకరువు పెట్టేవాడు. అయితే, వైద్యుడికి వూత్రం ఆయనకు ఎలాంటి వైద్యమూ చేయవలసిన అవసరం కనిపించలేదు.

వైద్యుడు మరో ఊరికి బయలుదేరి వెళుతూ, జమీందారుతో, “మీకు అవసరమైనప్పుడు నాకు కబురు చేయండి,” అని చెప్పాడు. ఆరు నెలల తరవాత వైద్యుడు తిరిగివచ్చి జమీందారును చూడబోయి, “ఇన్నాళ్ళు నాకు కబుర్లు చేయ లేదేమిటి?” అని అడిగాడు.

♦ వైద్యుడు జప్పీందార్లు కు ఎలాంటి వుండూ ఎందు కు ఇవ్వలేదు ?

♦ జప్పీందార్లు నిజంగానే అనారోగ్యంతో బాధపెడుతున్నాడా? లేక అది ఆయన బ్రాంతి వూత్రమేనా?

100-150 వూటలతో కథకు వ్పు గింమిటాసే వూ కు పెంపిండి. కవర్ల వ్పు ద ‘కథల పోటీ’కి అని రాయండి. కింది కూపినపు తప్పిక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: జూలై 31, 2004

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరునామా _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

THE ADVENTURES OF G-man

యొశవ ద్వీపంలో పేక్స్
2 భాగం

అందించేవారు

POWER SUPPLY

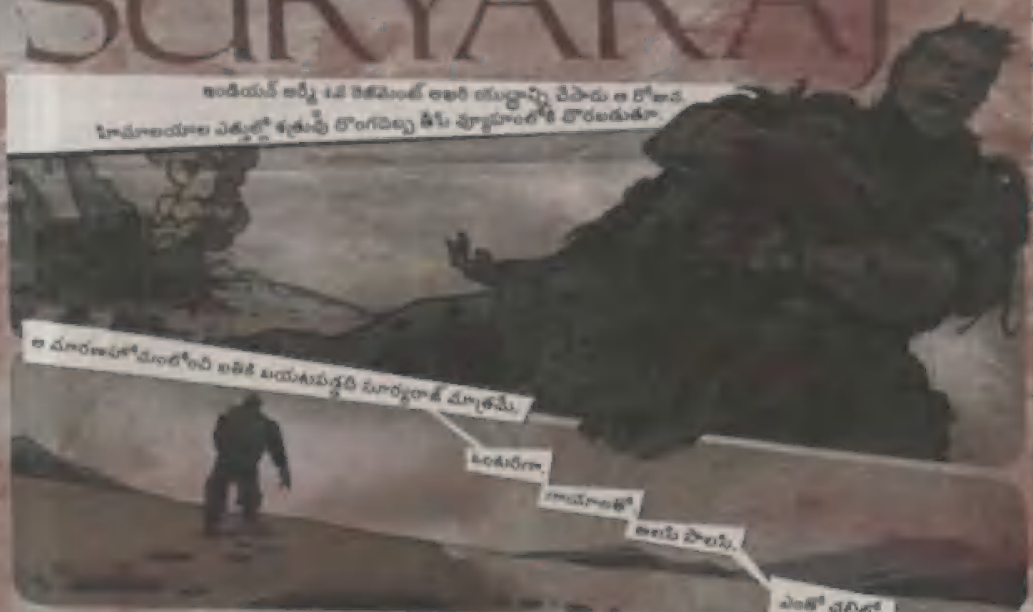

Visit: www.parleproducts.com

చందమామ జూలై 2004

SURYARAJ

ఇండియన్ ఇర్స్ 4వ రికమెంట్ ఇటలీ యుద్ధాన్ని వేసారు ఆ రోజున హిమాలయాల ఎత్తుల్లో శత్రువు లొంగదీస్తు ఉపే వ్రాసినందుకే పొరబడుతూ

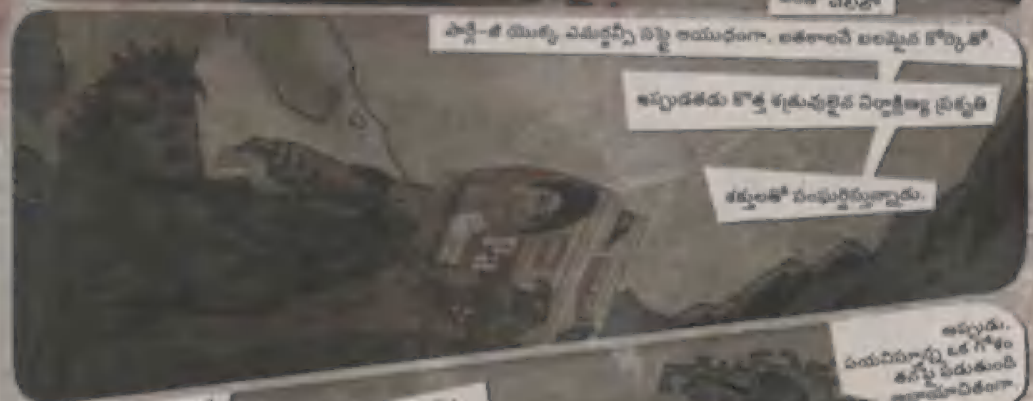
ఆ మారణహోమంలోంచి బతికి బయటపడ్డది మూర్ఖరాజ్ మాత్రమే.

ఉండురగా.

గాయాలతో

ఇలాంటి పోరాటం.

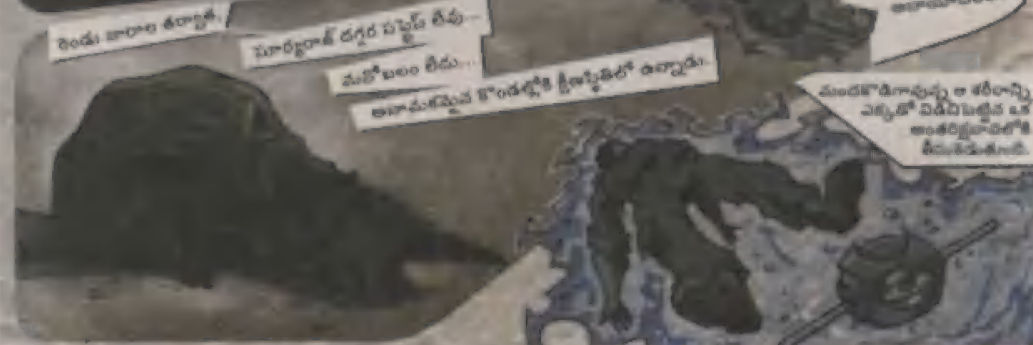
ఎంతో ఎదుతా

పాస్తా-కి యొక్క ఎత్తుల్లో పట్టె ఇయ్యదంగా. ఇతలాంటి బలమైన కోర్కెతో.

ఇప్పుడతడు కొత్త శత్రువులైన నిర్లాక్షిణ్య ప్రకృతి

శత్రులతో సంఘర్షిస్తున్నారు.

రెండు వారాల తర్వాత.

మూర్ఖరాజ్ దగ్గర పట్టె తీపు.

మహాబలం లీడు...

తనామశమైన కొండల్లోకి నీలవర్ణిలో ఉన్నారు.

ఇప్పుడు... పయనిస్తూన్న ఒక గోళం తనపై పడుతుంది అని భావించినట్లుగా.

మందకొడిగావున్న ఆ శరీరాన్ని ఎక్కడో విడదీసినట్లున ఒక అంతర్జాతీయలోకి తీసుకువెళ్లారు.

పరిశీలన ఆ అంతర్గత భావలో,
మరో జోన్లు కట్టే మార్గం
మీదనే ముగియాలి. సైద
అనేది జోన్లుగా వీరున్నారు.

అధిష్టాంత పరిస్థితి
కట్టే అవకాశం!

అవని అక్కడ పరిశీలించాలి!

అవని ముందు పరిశీలించాలి!

మరొకటి జోన్లు
అంతర్గతానికి అవకాశం!

ఈ పరిస్థితిని అక్కడనే పరిశీలించాలి!

అవని
ముందుగానే
పరిశీలించాలి!

మరొకటి
అవనిలోనే!

అది ముందు అవకాశం పరిశీలించాలి!

ఈ భూమిని పరిశీలించే పరిధిలో
 గాఢాభ్యుదయ గాలింపేది ఈ బాణీతి
 వ్యక్తి కోసమే, చూడండి, దీర్ఘం,
 ప్రకారం, అభివృద్ధిలో చల్లని
 భూమిమీద విస్తరించబడిన అభివృద్ధి
 ముఖ్యమైనది అనేది తల్లి ఇది.

గోళం

దీనిని, గోళం నేటికే చూడటం అసాధ్యం ముగిసిన
 ఒక మానవ కల్పన అవుతుంది. దీనినే ఇంకా
 దీని భూమిమీద విస్తరించడానికి, భూమిమీద
 అభివృద్ధిని పెంచుతుంది.

శీ-మేన్ తన శక్తి కేంద్రాలను రిమ్యూన్ చేశాడని,
జాపానీస్ లాంటి, పబ్లిక్ లాంటి
వెనెయోగపెట్టాడు. చాలాదానికీ జారా.

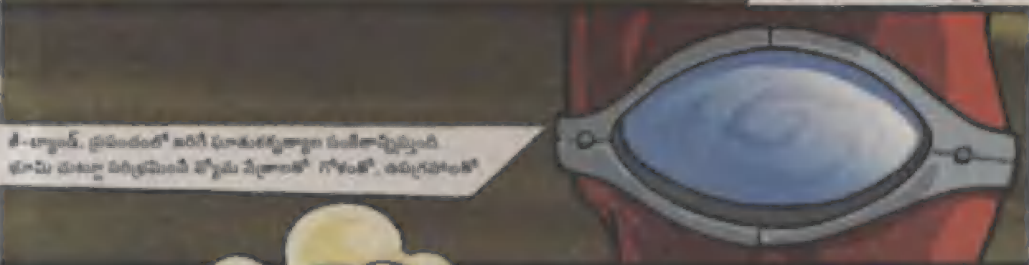

మీ కేంద్రాలను మోడర్న్
వాయిల్డ్ థింగ్స్

వీడియోలు
అదేమిప్పుడే
మృత్యువు

అలాంటివి
మృత్యువునీ
అతడి ప్రవృత్తి

శీ-బ్యాండ్, ప్రపంచంలో ఇదేగి ఘాతుకకర్తలైనా పంజాబ్ లో ఉంది.
భాషా ముఖా పరిశ్రమించి బోయ్ నేలాలతో గోళంతో, అమెరికాలో

శీ-మేన్, స్టేషన్ ఫార్మూలా పోస్ట్-శీ
కెమ్యూనిటీని పోషించాడు.

మోడర్న్ క్విట్టాంటో శివసేనవల్లండు.
శీ-మేన్ యొక్క ఇదేగి మేజర్ మార్కెట్లో,
స్కాట్లో ఫిజికల్ డ్రైనింగ్ ఇన్ ఫ్రెక్వెన్
వెల్ఫేర్లు అతన్ని సైమిస్టరు, గౌరవపెట్టాడు.

[illegible]

అక్టోబర్ 1000 కింద పేజీల భాగం... మేజర్ హుస్సేన్ ప్రతిపాదన గురించి కఠిన వాస్తవాలను

కమాన్ వికీ,
వికీస్పీకి బాత హౌస్ ఎయిడ్

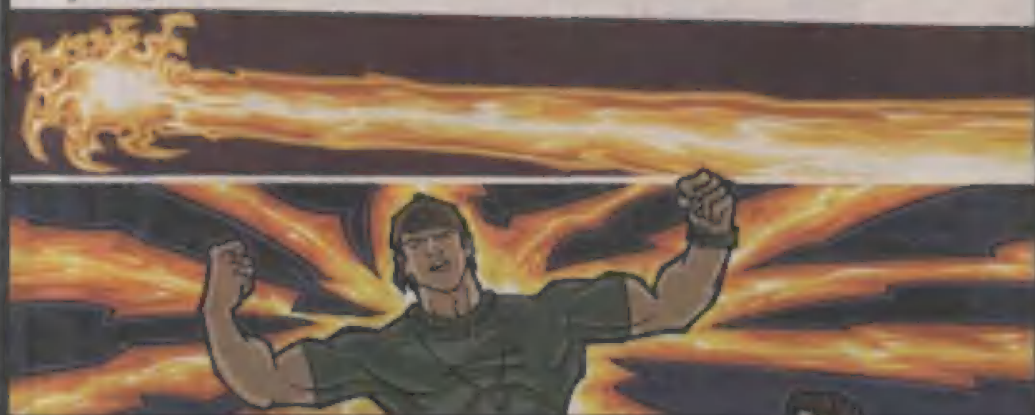
అవస్థానంగా జి-బాల్కాన్ డిప్ నేషనలి

தேவாரம்

ప్రపంచంలోని నేతానకు గుర్తింపు పెంచుకోవే
ప్రశస్తిపొందే మార్గమే పట్టి

ఈ పిల్లగ్ బాగుంది కదా
ఈన కొట్టవటగా
అన్ అన్ అయ్యియ్య
హో అన్ అన్ అయ్యియ్య

సూర్యరాశి, తనకి
నచ్చిన జీవీప్రేమ అవతరం
పూరి - జి - పూర్వ
తనకింది సింహులవారు.
తనకింది మహానాన్ని
మహా నేతనానికి
జి జీ అంబా
కావాలి అవతరి.

[illegible]

ఎవ్వర్ నుంచి ప్రాణాంతకమైన పొగలూత శ్రీ వేదస్థి పడకుండా

శ్రీ వేద స్థి కావలసిన కారణము శివ కవచం బాగా బలమైన శీతలవేషణకుంటుంది.

ఎన్ని బలశక్తులైన శీతలవేషణకుంటుందో..

...దాని బలం వేరేంకొనుంది.

కావలసిన శీతలవేషణకుంటుంది.

శ్రీ-మేన్ స్టేన్ రోస్-వి అతనిపై వదులుతాడు.

అదంతా చూసేటట్లు అందరికీగోలెం శ్రీ-మేన్ పువ్వుకొరతే వేరుగానూ? అందరికీ ఇవే భాగం కనీసం ఎదరుచూపాడు.

టీ-బవర్కి చేరుకుని టెరోలిస్ట్‌తో పోట్లాడేందుకోసం జి-మేన్‌కి కోర్సుదండి.

POWER SUPPLY

<http://www.parleproducts.com>

రామకృష్ణులు

నారాయణ పిఠామఠంలో మళ్ళీ ధనవంతుల్లో నరసింహం ఒకడు. అందరితో వుండిగా మాటూ, అడిగిన వారికి లేదనకుండా సిహాయించేస్తాడని, అయిన కుటుంబపు న్నది.

ఒక రోజు ఉదయం అయిన సన్నానం చేసి, పై జకోసిం ఇంటి వుండు న్న నందివర్ధనం పై లు కొన్నాండగా, “అయ్యగారూ, నవు స్కారం! నరసింహంగారుంటే తవు రేగడం?” అంటూ ఒక పన్నెండేళ్ళ కుర్రాడు వచ్చాడు.

“అమ్మో, నువ్వెవరివి? ఏంకావాలి నీకు?” అని అడిగాడు నరసింహం.

“నాబుర కష్టి. వీ ఇంట్లో పినకావాలి అయ్యగారూ!” అన్నాడు కుర్రాడు ఎనయంగా చేతులు జోడించి.

నరసింహం నవ్వి, “వువ్వం పినచెయ్య గలమాక ప్లా?” అని అడిగాడు.

“ఏ పిన చెప్పినా చేస్తాను. చిన్నప్పిడే అప్పునాన్నా పాయార్లు. వూవుయ్య ఇంట్లో పేరిగావు. వూ అత్తయ్య ఇంటి పినంతా నాతోనే తనగదిలోకి తీసి కుపాయార్లు రావురు.

చేర్చించేది. వాళ్ళ పీల్లలు పేద్దవాళ్ళవడంతో ఖర్చు పేరిగిందని, నాదారి నన్ను వూ సుకో వున్నారు. వూ ఊళ్ళో వీ గురించి గొప్పగా చెప్పుకుంటారు. అందుకే మీ ఇల్లు వెతుక్కుంటూ వచ్చాను,” అన్నాడు కష్టి.

నరసింహం కాబూమి అలోచించి, “నీకివ్వడానికి వూ ఇంట్లో పినేందేరు. వువ్వచదు మా కుంటానంటే చదువు చెప్పిస్తాను,” అన్నాడు.

కష్టి చప్పిన నరసింహం కాళ్ళ వీద పిడి, “నాకు చదు వంటే ప్రాణం! ఈ సింవత్తు ర్న వూ అత్తయ్య నా బడివూ సపించేసింది,” అన్నాడు కళ్ళల్లో నీళ్ళ తిరుగుతూండగా.

నరసింహం, లిపిలి గదిలో మళ్ళీ అదే ఉడవాడయిన తన కొడుకు రావు డిసి పీలిచి, “ఈ అబ్బాయి బుర కష్టి. నీతో పాటు నీగది లోనే వుంటాడు. నీతో బడికి తీసుకెళ్ళు. నేను పింతలు గారితో వూ ట్లాడతాను,” అన్నాడు.

“అలాగే, నాన్నా!” అంటూ కష్టి డిసి పింతలు గారితో వూ ట్లాడతాను.

నరసింహం భార్య భాగేశ్వరికి ఇది ఏ వూత్రం నచ్చలేదు. “ఎంతవూంది అనాథలనూ, ఇలా చేరదీసి పోషించగలం?” అన్నది కోపంగా.

“చూద్దాం!” అంటూ న్మోశాత్ర నుసీహం.

కష్టమై ఇంటిపనిలో భాగేశ్వరికిసిహాయ పడుతూనే, రాముడితో బడికి వెళ్ళి చదువు కునేవాడు. కష్టమై తన తరగతిలో చేరనంత కాలం, రావుడు ఏవీరీ పేట్టినా ద్రిథుడుగా వచ్చేవాడు. ఇప్పిడు రావుడికి ఏవీరీలో అయినా ద్వితీయ స్థానంతో సిరిపేట్టుకో వలసినచ్చింది. అన్ని పిరీలలోనూ, కష్టమిదే ద్రిథుడు స్థానం.

ఇది గవు నించిన నరసింహం, “కష్టమై నీకన్నా తెలిదైనవాడు. నీకు తెలియనివి వాడిని అడిగి చెప్పించుకో,” అన్నాడు రావుడితో.

తండ్రి అలా అనడం ఎంతో అవవూ నుగా తోచింది, రావుడికి. వాడొక రోజు తల్లితో, “అవూ, ఆ కష్టమిది ఇంట్లోంచే కాదు, బడిలోంచి కూడా సింపించేయండి నేనెతరగతిలో ద్రిథుడుగా మూడాలి,” అన్నాడు.

భాగేశ్వరి ఆ వూటలకు నెత్తిబాదుకుని, “నేనూ వుండు నుంచే, ఈ తద్దినాన్ని ఇంట్లోకి తీసి కురావద్దన్నాడు. వీ నాన్నకు నా వూట అందే ల్వం లేదు!” అన్నది.

తర్వాత ఆమె పెరట్లో బాదం చెట్టుకింద కూర్చుని చదువుకుంటున్న కష్టమిదిగగరకు వెళ్ళి, “ఒరే, కృష్ణ! తరగతిలో ఏ పరీక్ష పేట్టినా నువ్వు ఒక ద్రిథుకు జవాబు రాయకుండా వదిలేయి, తెలిసీందా?” అన్నది.

“నాకు అన్ని ద్రిథులకూ జవాబులు తెలుసు, అవూగారా!” అన్నాడు కష్టమై, అశ్చర్యంగా భువనేశ్వరి వుంట్లోకి చూస్తూ.

“అయినా సిరీ! ఇకప్పే ద్రితివీరీలోనూ ఒక ద్రిథుకు సిహాయం రాయ కూడదు. అంతే,” అన్నది భాగేశ్వరి కరకుగా.

ఆ తర్వాత అన్ని పిరీలలోనూ రావుడికి ద్రిథుడు స్థానం, కష్టమిది ద్వితీయ స్థానం రాసాగింది. ఈ మూర్పు పింతులు గారికి అశ్చర్యంకలిగించింది. తరచి తరచి అడిగి, కష్టమిది ద్వారా సింగతంతా తెలుసు కున్న ఆయన, కష్టమిది ద్రిత్యేకపిరీ పేట్టి, వాట్టి పేక్షరగతికి సింపించేవాడు. తరగతిలోంచి కృష్ణుడు వెళ్ళి పోవడంతో ఎంతో ఆనందం కలిగింది, రావుడికి.

పింతులు గారి ద్వారా జరిగిందేవుటో తెలుసు కున్న నరసింహం, ఆయనతో, “వీరీ

చేసిన వనివల్ల కష్టపడిన న్యాయం జరిగింది, అయితే రావుడు నష్టపాపాదు. విక్రవానిని చూసి ఈర్ష్యపడకూడదని, రావుడు గ్రహించాలి. తెలియనివి ఎవరినైనా అడిగితెలుసుకోవడంలో తప్పిలేదని, పునీషి పూసేకంగా ఎదగడానికి పాటి అనేది తప్పిని సిరిగామూడా అని, రావుడికి తెలియాలి. రావుడు పుంచి బాల్తుగా ఎదిగే ప్రయత్నం చేరే చేయాలి, పింతులు గారా!” అన్నాడు.

ఇందుకు పింతులు గారు కామియలో చించి, “సిరే, రావుడికి కూడా నష్టం జరగకుండా చూస్తాను,” అన్నాడు.

ఆ రోజు తరగతిలో పింతులు గారు, ఒక కథ చెప్పాడు: అనగనగా ఒక రాజు. ఆయనకు ఒక్కడే కొడుకు. ఈయన రాజు గ్రహించి స్వారీలో దిట్ట. తరపుగా గ్రహించి అడవిలో

దాడు తీర్చుంచేవాడు. అతణ్ణి, తన గ్రహించితో అందుకోవడం, పిదపాలో ఎవరికీ సాధ్యం పడేదికాదు. అందరూ గ్రహించి స్వారీలో వరాజును పుంచిన వాళ్ళు లేరని పోగడ్తుండేవాళ్ళు.

ఒకనాడు అనుకోకుండా యువరాజుకు, కోయలనాయకుడి కొడుకుతో పిరిచయం మైంది. ఆ కోయలనాయకుడు, యువరాజు కన్నా వేగంగా, గ్రహించి మూడు. ఇప్పటి పిరివారంలోని వాళ్ళు అతణ్ణి పురింతగా పోగడసాగారు. అది యువరాజుకు నచ్చలేదు. ఈర్ష్యతో అతడి పునపు రగిలిపొసాగింది.

ఒకసారి కోయ యువకుడు, యువరాజుతో, “గుర్రాన్ని వేగంగా పరిగెత్తించడమే కాదు, నీకు పురికొన్ని ఒడు పిలు కూడా నేర్పతాను,” అన్నాడు.

“నీ దగ్గరనేర్చుకునే ఖర్చు నాకు పట్టలేదు . నాకు పొటీదాల్లందేగిట్టదు . ఇక్కొచ్చినా కంట పడకు!” అన్నాడు యువరాజు కోపంగా.

ఆ తర్వాత ఒక రోజున యువరాజు, తన పరివారం నుంచి వేరుపడి, అడవిలో చాలా దూరం వెళ్ళాడు . కోయి యువకుడు కొండ దేవతకు మొక్కుకుని, గుర్రం మీద వస్తూ యువరాజును పిలవించబోయాడు . కానీ, యువరాజు అర్చి స్థింగా వుండి తిప్పుకున్నాడు . అంతలో పోలవాడు నుంచి, ఒక చిరు తిమితి గాండ్రిస్తూ వాళ్ళకేసేదూ కింది.

యువరాజు వెంటనే ఒకరలోంచి కత్తిదూ య బోయాడు గాని, గుర్రంబెదిరి, అతడిస్వధీను తప్పి చెట్ల మధ్య అటూ ఇటూ పరిగెత్త సాగింది. చిరుతపులి దాన్ని వెంటబడించింది. ఐతే, ఈ లోపల బెదిరిన తన గుర్రాన్ని, కోయి యువకుడు కళ్ళాలను బిగించి పట్టుకుని అదుమిచేసి, జిన్న నుంచి వేళ్ళాడు తున్న బళ్ళాన్నిలాగి గురిగా చిరు తిమితి కేసేవనీ రాదు . బళ్ళాం దానివెన్నులో దిగింది. చిరు తిమితి పేదగా ఒకసారి గాండ్రించి కింద పడి గిలగిలా తన్నుకోసాగింది. యువరాజు వెను తిరిగి చూసే, జరిగిందేమిటో గ్రహించి,

గుర్రాన్ని కోయి యువకుడి దగ్గరకు నడిపి, “నువ్వు గుర్రపిశ్చారంలో గొప్ప ఒడు మిల్లు నేర్చినాడేవేకాదు , నీవు యిస్సార్ని కూడా ఎరిగినవాడివి . నా ప్రాణంకాపాడామూ త జ్ఞాణి!” అన్నాడు .

ఈ కథ చెప్పి పింతులు గారూ , “చూశారా! యువరాజు, కోయి యువకుడి దగ్గర గుర్రాన్ని స్వారీలో పు శకువలు తెలుపు కుని మూడే, చిరు తిమితిని ఎదిరించడంలో వెఫిలు డయ్యే వాడు కాదు గదా! పు నవీ ఆ జన్మాంతం ఎద్వార్దే తెలియని విషయాలు , తెలిసేనూళ్ళను అడిగి తెలుపు కోమడు చిన్నతనుగా భావించకూడదు . పు న ఈర్ష్య పు నకే ప్రిహ దాన్ని తెచ్చిపేతు తుంది. పు ను ఎదగాలండే, పు నవిక్కనపు న కుడే అన్ని విషయాల్లో ఉన్నతుడైనాడుంటావి. పొటీతత్వం మన్నప్పిడే పు ను పేర్కొరాగలం!” అన్నాడు రావు డివు ఖకవళికలు గుప్తనిస్తా.

పుర్రాడు రావుడు , పింతులు గారితో, “నాక్కూడా ప్రిత్యకపిరీ పేట్టి, పేతరగతికి పింపించండి. నేను క ప్లిడితో పొటీపిడి చద వాలను కుంటున్నాను ,” అన్నాడు .

రావు డిలో వచ్చిన పూర్వకు, పింతులు గారు ఎంతో నింతోషించాడు .

ప్రపంచ శాంతి జ్యోతి

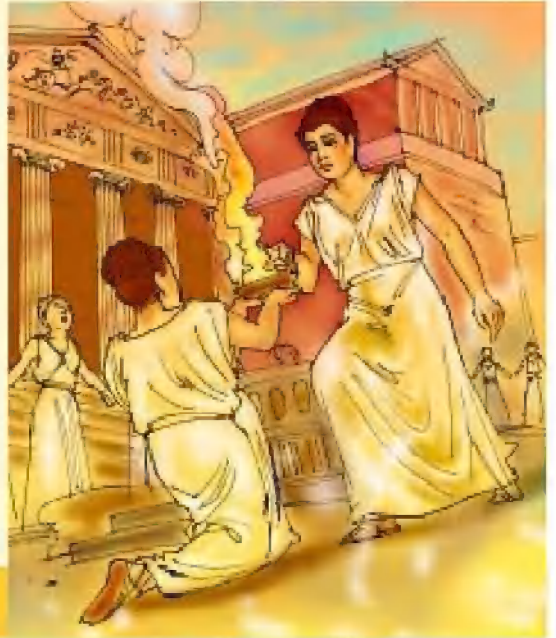
ఏథెన్స్ నగరంలో ఆగస్టు 13వ తేదీ ప్రారంభం కానున్న 28వ ఒలింపిక్ క్రీడల ఆర్గనైజింగ్ కమిటీ మన దేశానికి అరుదైన గౌరవం కల్పించింది. మొట్టమొదటి సారిగా మనదేశం ఒలింపిక్ టార్చి రిలేకి ఎంపిక చేయబడింది. గత మార్చి నెల 25వ తేదీ ఒలింపియాలో ప్రజ్వలనం చేయబడిన ఒలింపిక్ జ్యోతి ఐదు ఖండాల ద్వారా తన ప్రయాణాన్ని ప్రారంభించింది. జూన్ 10వ తేదీ ఢిల్లీలో టార్చి రిలే జరిగినప్పుడు, వేలాది క్రీడాభివృత్తులు ఒకటై ఆనందోత్సాహంతో ఉప్పొంగాయి!

క్రీడోత్సవాల సిమ్యులంట్ జ్యోతి ప్రజ్వలనం చేసే సింప్రిదాయం క్రీ.పి. 776వ సం.లో ప్రారంభమై దాదాపు 1,100 సంవత్సరాలు కొనసాగింది. ఒలింపిక్ క్రీడలు విశేష ప్రారంభంకావడానికి ప్రపంచం వురో 1,500 సంవత్సరాలు అంటే 1896 వరకు కాపు కోవలసే వచ్చింది. 1928 అవుస్టర్డాంలో గేవ్వు జరిగినప్పుడే ప్రప్రథమంగా ఒలింపిక్ జ్యోతి ప్రజ్వలనం జరిగింది. 1936 బెర్లిన్ ఒలింపిక్ సిమ్యులంట్ టార్చి రిలే ప్రారంభించబడింది.

జ్యోతి ప్రజ్వలన కార్యక్రమానికి 11 వుంది పై జారిణులు హాజరవతారు. విశాకారదర్శణం ద్వారా పిదప సూర్యకిరణాలు నిప్పిను పిట్టించి జ్యోతి ప్రజ్వలనం జరిగేంతవరకు ప్రధాన పై జారిణి జ్యోతిని పట్టుకుని నిలబడుతుంది. ఆ తరువాత జ్యోతిని కాలి నడకతో క్రీడా ప్రాంగణానికి తీసుకువెళతారు. ఒలింపిక్ జ్యోతితో ఉన్న కాగడాను పట్టుకుని ఒక క్రీడాకారుడు కొంతదూరం పరిగెత్తి దానిని మరొక క్రీడాకారుడికి అందిస్తాడు. క్రీడోత్సవాలకు అతిథ్యంవచ్చే దేశానికి చెందిన ప్రముఖ క్రీడాకారుడు చివరగా జ్యోతిని అందుకుంటాడు. ఆ క్రీడాకారుడు లేదా క్రీడాకారిణి ఒలింపిక్ జ్యోతితో క్రీడామైదానం చుట్టూ ఒకసారి పరిగెత్తివచ్చి, దాంతో అక్కడి దీపస్థింభాన్ని ప్రజ్వలనం చేస్తారు. క్రీడోత్సవాల పై రైయేదాకా ఆ జ్యోతి వెలుగుతోనే ముట్టుంది. ఆ తరువాత సింప్రిదాయ బద్ధం గానే అర్చితారు.

“జ్యోతిని అందుకుని, అందిద్దాం; ప్రపంచాన్ని సమైక్య పరుద్దాం!” అన్నదే ఈ సింవత్సర క్రీడోత్సవాల నినాదం.

“జ్యోతిని ఢిల్లీకి తీసి కురావడం ద్వారా, ఒలింపిక్ ఉద్యమానికి భారతదేశం ఇచ్చిన చేపూ తన గౌరవిస్తాం. తమ దేశానికి (ఏథెన్స్) ఒలింపిక్ క్రీడల ఆగ్రహాన్ని భారతీయ లండన్ సమితి ధిక్కోత్సాహంతో వేరు కులు జరు విశోవాలని పిలుపునిస్తున్నాం,” అని క్రీడోత్సవాల ఆర్గనైజింగ్ కమిటీ ప్రకటించింది.

కొండమీది వింతరాక్షసి

అతి ప్రాచీనమైన థేబ్స్ ప్రాంత సిఫ్టిపింలో వుల్చు మితిల్చు గుల్చూ న్న ఎడారి వూర్గాన్ని ఆనన కుని ఒక చిన్న కొండ ఉండేది. ఆ కొండ మీద ఒకానొక్కడు భయంకరమైన ఒక వింతప్రాణి కూర్చుని ఉండేది.

సీంహిశరీరం, స్త్రీ తల, పెద్ద పెద్ద పక్షి రెక్కలు కుక్కకాళ్ళు, పావు తోక కలిగిన ఆ విచిత్ర

ప్రాణిని అందరూ రాసీ అని భావించేవారు.

కొండనాన కునివళ్ళు బాటగుండా అల్చుల్చు గా ఒకరిద్దరు ప్రియ్రాణికుల్చు నడిచివెళ్ళు తూండేవారు. అలా ఒంటరిగా వెళ్ళే బాట సార్లలన అక్కడే ఆగవుని ఆ రాసీ గట్టిగా కేక మేది.

దాని భీకరమైన కంఠధ్వని విని హడలి పొయ్యే బాటసారి దాని విచిత్ర రూపం చూసి వు రింత వణికి పొయ్యే వాడల్చు.

‘నేను అడిగే ప్రశ్నకు సివూధానం చెబితే తప్ప, నీకు ఈ మార్గంలో నడిచే హక్కులేదు. నా ప్రశ్నకు సివూధానం చెప్పకుండా ఇక్కడినుంచి తప్పించు కోలేమానూ ర్యాస్త్రపుయ్యం వరకు నీకు గడ్డు మర్తసాస్త్ర. ఆలోగా సివూధానం చెప్పకపోయ్చావో, నీ ప్రాణాల దక్కమా!’ అని హెచ్చరించేది.

బాటసారి ఆ ప్రశ్న ఏమిటి? అన్నట్లు చూసువాడు.

‘‘ఉదయం నాల్గు కాళ్ళ మీద, పొడైక్కే కొడ్డి రెండు కాళ్ళ మీద, సాయంకాలం పూర్చు కాళ్ళ మీద నడిచే ప్రాణి ఏది?’’ అని అడిగేది రాసీ.

రాసీ అడిగిన ప్రశ్నకు సివూధానం చెప్పలేని బాట సారి దిక్కుతోచక భయంతో విల

చందమామ

విలవాడి పొయ్యే వాడు . సో రుద్రుడు అస్త్రవింఛి వెలుగు రేఖ మాయంకాగానే, రాక్షసి కొండపై నుంచి బాటసారి వీధికి దూకి పట్టుకుని ఛిన్నాభిన్నం చేసి హతపూర్వది.

ఇలా కొన్ని వందల సంవత్సరాలు గడిచి పోయాయి .

ఆఖరికి ఒకరోజు వీరాధివీరుడు ఈడిమి అవూర్గం గుండా రావడం తటస్థించింది. రాసే కళ్ళు ఆ యువకుడి మీద పడగానే, యథా ప్రకారం మొదట హెచ్చరించి, తన పూర్వులు ప్రశ్నను అడిగింది.

ఈడిమి వుండహాసం చేసి, “బామాది, నీ కపట ప్రశ్నకు సపూధానం నేనే!” అన్నాడు .

“ఏమిటి నీ వ్వంటున్నది?” అన్నది రాసే అవి తాత్పర్యంతో.

‘నేను అంటే పూనమాత్రు! జీవిత ఉదయ కాలంలో అంటే శివు మూ ఉన్నప్పుడు వున్నా నాలుగు కాళ్ళ మీద నడుస్తాడు. అంటే రెండు కాళ్ళతోపాటు చేతులను కూడా కాళ్ళుగా ఉపయోగిస్తాడు. పొద్దెక్కే కొద్దీ అంటే అతడు పేరిగే కొద్దీ, రెండు కాళ్ళ మీద నడుస్తాడు . జీవన సాయం సమయంలో అంటే పునీతితనంలో నడవడానికి పూడోకాలు - అంటే, ఊతకర సాయం కావలసివస్తుంది. అందుకే నేను అంటే పునీతి సపూధానం!’ అన్నాడు వీరుడు .

ఆ సపూధానం వినగానే రాసే కింద పడి విలవిలా తన్నుకుంటూ ప్రాణం విడిచి, పూయై పోయింది.

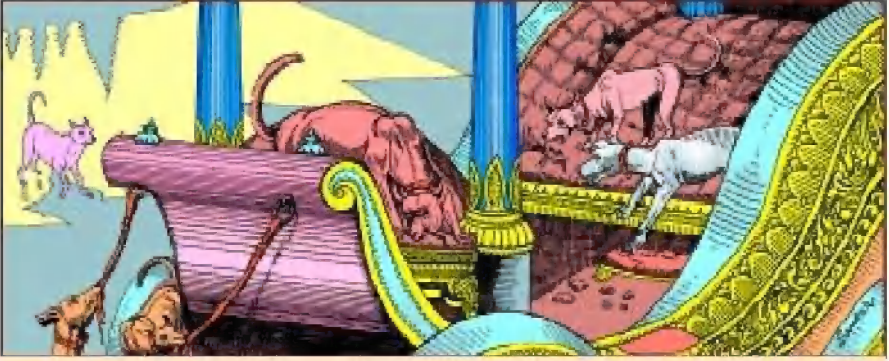
ఆ రాసేవారు ‘స్పింక్స్.’ అంటే స్త్రీ తలగల సీంహరూపం. ఆమె అడిగిన ప్రశ్న స్పింక్స్ నిగూఢ ప్రశ్నగా, ప్రాణాళికగా బలంగాంచింది. ప్రపంచమీద గాఢలో ఇది చాలా ప్రవృత్తి మైన ప్రహేళిక.

తనను తాను తెలుసుకోనందు వల్లే వున్నా రణేన్దిన్నాడని ఇది వున్న తెలియ జేస్తోంది. వున్నా తనను తాను గ్రహించినప్పుడు, అసలైన అత్యున్నతం పొందినప్పుడు నిజానికి అత్యున్నతం లేనిదన్న, అమరమైనదన్న అనుభూతిని పొందగలడు . వున్న అన్నది విధ్య అని గ్రహించగలడు . ఈ గాఢలో వున్నానికి ప్రతీకగా చెప్పబడ్డ ‘స్పింక్స్’లాగే మరణం నిబంధన, విధ్య అని గ్రహించగలడు .

ఈ కథ అందించే అత్యున్నతం అన్న సిందేశాన్నే వున్న భారతీయ ఉపనిషత్తులు కూడా చాటడం విశేషం. అత్యున్నతం లేనిది అవురం! నిత్యం! సత్యం! తనను తాను తెలుసుకో లేని. అజ్ఞానమే మరణానికి కారణం! తనను తాను తెలుసుకుంటే వున్నా లేదు!

-(ఎం.డి)

కోటలో కుక్కలు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశిరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, బోధినిత్వపు నగరానికి సిఫీ పాన గల రు ద్రభూవు లో శు నకంగా జన్మించి, వందలకొలది శు నకాలకు పేద్దగా మూటూ వచ్చాడు .

ఒకరోజున రాజు తన యుద్ధ వై ద విహారానికి వెళ్ళి, సూర్యాస్తమయ సమయంలో కోటకు తిరిగి వచ్చాడు . పిరిచారకులు యుద్ధ గ్రామన శాలకు తోలు కుప్పాయి , రథాన్ని రాజుగారి వై దపిక్కున ఉన్న ఆవరణలో వదిలారు . ఆ రాత్రి పేద్ద వర్షం కురిసి, రథం బాగా తడిసి పోయింది. కొంతమందికి కోటలోని రాజుగారి పేంపిత్తు కుక్కలు వై ద దిగివచ్చి, రథానికి మన్న తోలు సావు గ్రీని సాధ్యమై న్నంత వరకు కొరికి తినవేసింది.

పు ర్వాటి ఉదయం పిరిచారకులు రాజు వద్దకు పోయి, సంగతి చెప్పారు. రాజు పట్ట రాని కోపంతో, “కుక్కలు నా విహార రథానికే హాని చేసినయ్యా వాటికి అంతటి పోగరా?”

నగరంలో కనబడిన కుక్కనల్లా చంపే య్యండి,” అని ఆజ్ఞాపించాడు .

రాజాజ్ఞతో రాజ్యంలోని కుక్కల వధ ప్రారంభమై యింది. కొన్ని కుక్కలు రాజ సువకులను తప్పించు కుని, బోధినిత్వపు మూడే రు ద్రభూవుకి పోయి , “అయ్యా, రాజుగారి రథానికి కట్టిన తోలు పిరిక రాలను ఏవో కుక్కలు కొరికి తిన్నవట. రాజుగారు కనబడిన కుక్కనల్లా చంపివు ని ఆజ్ఞా పించారు ,” అని చెప్పినై.

బోధినిత్వపు వాటి పూ టవిని చాలా విచారపెడ్డాడు . కోటలో మన్న రథం దగ్గరకు బయటనుంచి కుక్కలు వెళ్ళే అవకాశం లేదు . ఆ ప్రాంతాన అహో రాత్రాలు కాపిలా వాల్మీకిటారు . కనక, రథానికి కట్టిన తోలు పిరికరాలను కోటలో మన్న కుక్కలే తిని మూడా! నేరం చేసిన కుక్కలను రాజుకు పట్టి ఇచ్చి, నా పిరివారమికుక్కలను రంపు కోవాలి, అను కున్నాడు బోధినిత్వపు .

అయిన కుక్కలతో, “వీరేవీ భయపడకండి. నేను, రాజు దగ్గరకు వెళ్ళి వచ్చే వరకూ ఇక్కడే ఉండుండి,” అని చెప్పి, “ధర్మం జల్లుంపు గాక! రాజు న్యాయం పాలింపు గాక!” అని వున్న లో అతడు కుంటూ కోటకు వెళ్ళాడు.

ఆ సమయంలో రాజు సింహాసనంపై ఉన్నప్పుడు, రాజుని చూసి, న్యాయ విచారణ చేస్తూ తీర్పులిస్తున్నాడు. బోధినితనం సంతోషం కిందగా పూరి పూరి, రాజు పుంపు నిలబడ్డాడు. భట్టలు ఆయనని పిట్టకోబోయాడు. కాని, రాజు వాళ్ళను వారించాడు.

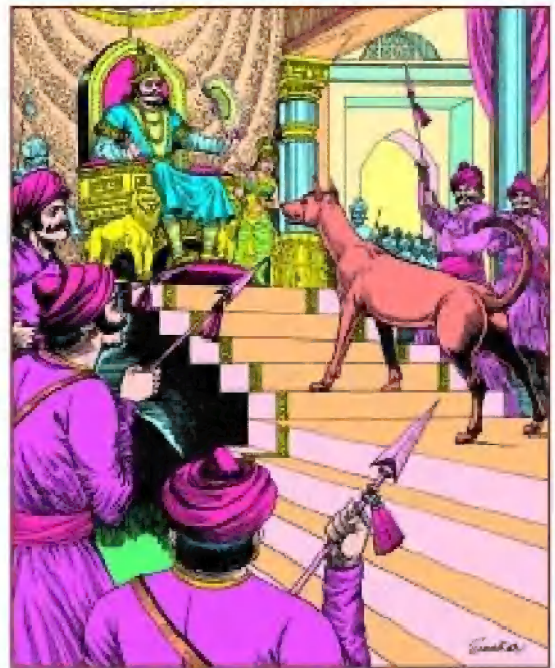
బోధినితనం, రాజుకు నమస్కరించి, “పుహరాజా, రాజ్యంలోని కుక్కలన్నిటినీ చంపివుని అజ్ఞాపించారు. అందుకు కారణం ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

“అవి మా రథానికి కట్టిన తోలు పిరి కరాలన్నిటినీ తినివేసినై. అందుకే అలా అజ్ఞాపించాను వచ్చింది,” అన్నాడు రాజు.

“ఆ నేరం చేసిన కుక్కలేవో తప్పుకు తెలుసా?” అని అడిగాడు బోధినితనం.

తెలియదన్నట్టు రాజు తల అడ్డంగా ఉపాధి.

బోధినితనం, “పుహరాజా, నేరం చేసిన కుక్కలేవో తెలుసుకోకుండా, పూర్వక ఉప్పుడిగా రాజ్యంలోని కుక్కలన్నిటినీ చంపివుని అజ్ఞాపించటం, ఏం న్యాయం? వీరే భట్టలు కుక్కలన్నిటినీ చంపితారా లేక కొన్నిటి నేవునూ ప్రాణాలతో వధులు తారా?” అని అడిగాడు.

“రాజ్యంలో మళ్ళీ కుక్కలను చంపివుని అజ్ఞాపించావు. కోటలో మా పేంపికంలో మళ్ళీ కుక్కలకు ఎటువంటి హాని జరగదు,” అన్నాడు రాజు.

“వీరు నేరం చేసిన కుక్కలేవో తెలియదు. అయినా, కోటలో మళ్ళీ వాటిని వదిలి, వుగతా కుక్కలను చంపివుని అజ్ఞాపించారు. వీరే పిపాతం, ద్వేషం, అవేషం, భయం అనే నాలుగు అవగ్రహాలతో బాధపడుతున్నారు. ఇవి ఏమాత్రం ప్రజామాన్యం కాకం చేరాజు కుండవలసిన లక్షణాలు కావు” అన్నాడు బోధినితనం.

రాజు కొంచెం సేపు వ్యసనంగా ఆలోచించి తలపింకించి, “అయితే, నీ బుద్ధిబలం ఉపయోగించి, మా రథమీద నుంచి గ్రహించి కొరికి తిన్న కుక్కలేవో చెప్పగలవా?” అని అడిగాడు.

“అ నరం చేసినవి కోటలో వీ పంపి కంలోమ్మ కుక్కలే. ఆ సింగతి రు జుమా చేయ గలవు,” అన్నాడు బోధినిత్వవు.

“ఏది రుజువు చెయ్యి, నా ఆజ్ఞను తక్షణం ఉపసంహరించు కుంటావు,” అన్నాడు రాజు.

బోధినిత్వవు, రాజుతో కొంత వు జ్ఞగా, గరికపాచలూ తెప్పించవు న్నాడు. పిరిచార కుల్లు అవతేగానే, గరికపాచలవు రు బ్బించి, వు జ్ఞగలో కలిపి, కోటలోని కుక్కల చేత దాన్ని తాగింపిచేశాడు.

ఒకటి, రెండు “నాలుగు గడిచేంతలో కోట లోని కుక్కలు వాంతి చేసి కోవడం ప్రారంభించి న్న అవి తిన్న తోలు వు క్కులు ఇంకా పి ర్తిగా జీర్ణం కానివి బయట పడసాగిన్.

ఇది చూసి అశ్చర్యపాత్రు న్న రాజుతో, బోధి నిత్వవు, “వు హారాజా, వీ పిరిచారకుల్లు, కుక్కలకు సిరిగా అహారం పేట్టనందు వల్ల, అవి ఆకలికి తాళలేక, పొల్లు, వీ విహార రథమీతోలు సావూ న్న లవు కొరికి తిన్నవి. ఇది వాస్తవం!” అన్నాడు.

రాజు పిరవూ నంద భరిత్ర డ్దె “ఈయ న శ్ర నకరూ పింలో మ్మ బోధినిత్వవు తప్పి,

వేరెవ్వరూ కాదు,” అని సభలోని వారికి చెప్పి, తన శ్వేతఛత్రాన్ని ఇచ్చి, బోధినిత్వవు భక్తితో పి జించాడు.

బోధినిత్వవు, రాజుకు ధర్మబోధ చేసి రు ద్రభూ వు లో మ్మ తన పిరివారాన్ని కల్లు న్ని కునేందుకు వెళ్ళాడు.

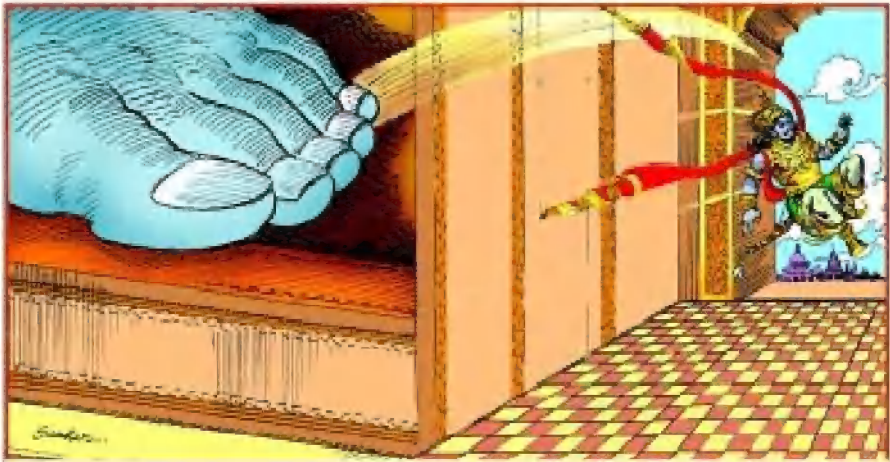
రాజు కోటలోని కుక్కల పాషణ చూస ావకులవు పీలిపించి విచారించగా, వాల్లు ధనం కొంత అపహరిన్తూ, కుక్కలకు సిరిగా తిండిపేట్టటం లేదని తెలిసింది. ఆయ న వాళ్ళవు తర్ర విధంగా శించి, కొత్తవాళ్ళకు కుక్కల పాషణభారం ఇచ్చాడు.

రాజు అనాటివు ంచి కోటలో మూడే కుక్క లకే గాక, రాజ్యంలోని కుక్కలన్నిటికీ, తగిన అహారం పేట్టడానికి కావలసిన సివు పా యూ లన్నీ చేశాడు.

ఆ తరవాత రాజు, బోధినిత్వవు బిధలు వింటూ, తన జీవితంలో అనేక వ్రంచి కార్యాలు చేశాడు.

బోధినిత్వవు ఈ విధంగా చాలా సింవత్స రాలపాటు లోకానికి ధర్మోపదేశాలు చేసి, ఎంతవు ందికి తర్ర ణోపాయం చూ పాడు.

విష్ణు కథ

బలిచక్రవర్తిని తలలోకానికి చేర్చుకొని పాతాళ సామ్రాట్టుగా ప్రతినిత్యం విష్ణు పాదాలను అర్చిస్తూ ఉన్నాడు. దేవతలకు స్వర్గపురా, దేవేంద్రుడికి స్విర్గాధిపిత్యపురా తిరిగి లభించాయి.

బలి మాడేని తలలోక ద్వారాన్ని వేత్ర దండాన్ని పట్టుకొని వామన రూపుడైన విష్ణువు కాపిలా కాన్తిండగా, ఒకప్పుడు రావణుడు సుతలాన్ని జయించాలని వెళ్ళాడు. ఈ పాట్టి వాడు నన్నేం చేయ గలడు అని ప్రవేశించ బోగా, విష్ణు ముఖా వ్రా న్నత ప్రవూ ణానికి భయంకర రూపంతో పేరిగి కాలిగోటితో రావణుణ్ణి చిహ్నించాడు. ఆ వినిర్మల కు రావణుడు లంకలో సోపు స్త్రీల్ని పెట్టాడు.

తాను నిభంగా పాలించిన భూమ్మీద పంటలూ అవే ఎలా ఉన్నాయో పరివేక్షించ దానికి సంవత్సరానికొకసారి బలిచక్రవర్తి

అద శ్యంగా వస్తాడు. సిన్యాలకు మిక్కినీ, జీర్ణకారిత్యాన్నీ, బలాన్నీ కలుగజేస్తాడు. కీటక, క్రిమి బాధలు లేకుండా కాపాడు తాడు. అతని రాకకు స్వాగతంగా దీపావళి పిండుగ అతి వైభవంగా జరుగుతుంది. వున్నాడు బలి పాద్యునిగా బలిని భక్తితో పై జిస్తారు. వాపు ను డిత్రివిక్రమా కాశవిజయ నానికి గుర్తుగా అనందంతో అకాశదీపాన్ని పేడతారు.

దోణు హాసిము ద్రంలో బలిచక్రవర్తి భూమ్మీదకు వచ్చే ద్వారంగా ఒక ద్వీపం ఏర్పడింది. అది బలిద్వీపంగా మారింది.

బలిచక్రవర్తి వంశీకులైన పిల్లవచక్రవర్తులు అతనిబుర్ర ను వు హాబిపితాన్ని అత్యద్భుత శిల్ప సంపదలతో నిర్మించారు. కాంచీపిఠులో ఉన్నతమైన త్రివిక్రమ వాపు నావతార శిల్పాన్ని నెలకొల్పారు.

బలిచక్రవర్తి కీర్తి చిరస్థాయి గా నిలిచింది. బలిచక్రవర్తి పాలనలో అణిగి వు ణిగిఉండిన శత్రువులు క్రమంగా తలచెత్తి విజంభించారు. బలంగల వాడిదే భూమి అయి పోయింది. రాజుల నిరంకుశ పాలనలో జనలు తల్లడిల్లిపోయారు.

అప్పుడు విష్ణుమహాశావతారాల్లో ఆరోది అయిన పిరశు రావూ వతారం ఎత్తి అడమన్ను నరికినట్టుగా ఇరవైఒక్కసార్లు శత్రువుల్ని గండ్రగొడ్డలితో నిర్మూలించి, ఎప్పుడు ఏది అవసరమో అది సాధించడానికి అవతరిస్తూ టాడని నిర్మాపించాడు.

నాటి ధరాతలాన్నేలే రాజులందరిలోపు టీ, నాయకుడూ, సామ్రాట్లూ అయిన హేమయ చక్రవర్తి కార్తవీర్యార్జునుడు సుదర్శచక్రం అంశతో మిట్టాడు. ఒకానొక సిమయంలో విష్ణుమహాలకడలిలో శోషిశయ్యపై యోగ

నిద్ర తీస్తాడగా శంఖచక్రాలు తవు తవు గొప్పలు చెప్పుకుని గర్వంతో వాదులాడు కున్నారు.

“సిహాస్రికిరణు డెఫ్ సూర్యశ్శి తరిణ బట్టిన రజంతో విశ్వకర్మ నన్ను రూపొందించాడు. వెయ్యికోణాలతో గిర్రున తిరుగుతూ బలవంతు లెఫ్ అనేకవుంది రాస్సిల్ని నేనే కదా ఖండించింది! నన్ను ధరించి విష్ణుమా ‘చక్రి’ అని ఖ్యాతి పొందాడు! నీకు వర్తి ధ్వని తప్పితే వురేదీ చేతకాదు!” అని చక్రం పిలికింది.

పాంచజన్య శంఖం, “ఔరా, చక్రమిత్తు షా! ఎంత పోగరు గా వూట్లాడామా భూమీధ్వని పోగరు బోత్తెఫ్ రాజుగా మిట్ట! విష్ణుమత్తు ని కూమారుడై కట్టెలుకొట్టే గొడ్డలి మాత్రంతో, నీ పోగరు అంత మొందిస్తాడు!” అని శాపిం పిలికింది.

శాపిం పొందిన చక్రమిత్తు ఫిడు కార్తవీర్యార్జునుడై పుట్టి హైహయ సామ్రాజ్యాన్ని నాలుగు చెరగులా విస్తరింపజేశాడు. అతడు భగవంతుని అవతారమైన దత్తాత్రేయుడి భక్తుడు, శిష్యుడు. అతని అనుగ్రహంతో అణివూడి సీద్ధుల్ని, అనేక శక్తుల్ని పొందాడు. అవసరమైనప్పుడు అనేక ఆయుధాలతో వెయ్యి చేతులు వస్తూండేవి ... అని సూత పుహ్ని చెప్పగా, సైమిశారణ్య మునులు, “సూత వు సీంద్రా! దత్తాత్రేయ చరిత్ర వినాలని కుతూహలపిడు తున్నావు!” అని అన్నారు.

సూతుడు వునులకు దత్తాత్రేయ కథ చెప్పడం ప్రారంభించాడు:

అత్రిపు హిర్దికువూ ర్త డికోసిం విష్ణు మత
తలంపు తూ గొప్పి తపిస్సి చేశాడు .

ఇట్లు అట్లు బ్రహ్మ వూహశ్వర లతో కలిసి
విష్ణువు ప్రత్యక్షమై, “అత్రిపు హిర్దీ! నేను నీకు
దత్తుడిని అయ్యాను ! పు ణ్ణు రురూ
ఒక్కడే కను క త్రివూర్తల అంశలతో నేను
నీకు కొడు కునౌతాను ! దత్తాత్రేయు డిగా
పీలు వబడతాను !” అని చెప్పి బ్రహ్మ
వూహశ్వర విహితంగా అంతర్ధానవు య్యాడు .

అదే నిపు య్ లో నారపు త్త త్రివూర్తల
అర్ధాంగు లపు ని గర్విస్తూన్న సిర్యోతి, లక్ష్మి,
పార్వతి ల పుంపు అత్రిపు హాపు ని భార్య
అనసూయ పాతివ్రత్య వుహిత సాటిచేసిదని
సాహిత్య కంగా నిర్మా పించాడు . త్రిదేవీవూర్త
లకు సాధ్యం కాని పనులు చేసింది ఆమె.

అనసూయ గంగను వెడిచిన్న పాపి పీశా
చాలను నిర్మూలించింది.

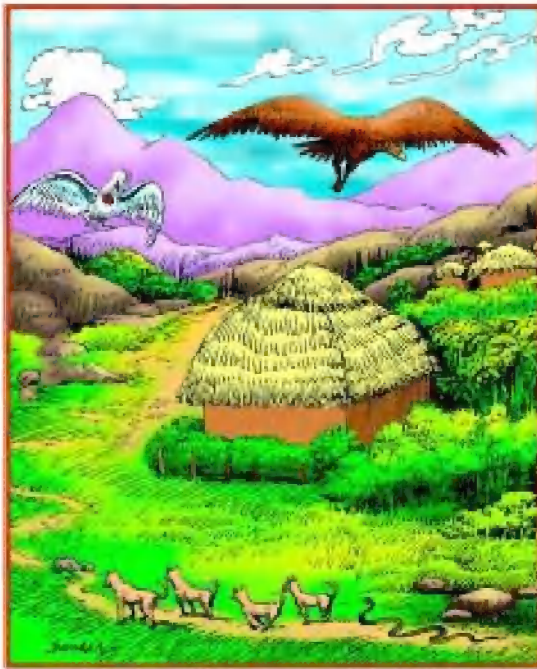
నారపు డిచ్చిన ఇను పి గ్గిళ్ళను కప్పుగా
పిచను చేసి ఇచ్చింది. సూర్యణ్ణి ఉదల్చి ంచ
కుండా చేసిన సు పు తిని ఒప్పించి, సూర్యోద
యమైతే చనిపోయిన ఆమె భర్తను అన
సూయ తిరిగి బ్రతికించింది.

దేవీవూర్తలు పు గ్గిరికీ అనసూయ ప్పే
పెట్టరాని ఈర్వపిట్టేంది. భర్తలు రాగానే
అనసూయ న భంగపెట్టు రవ్వునిపింపాడు .

బ్రహ్మ విష్ణు వూహశ్వర లు య తీశ్వర ల
వేషాలతో అత్రి ఆశ్రమానికి అతిథు లు గా
వెళ్ళి భవతీభిక్షాందేహి అని నిలబడ్డారు.

అప్పటికింకా అత్రిపు హాపు ని తపిస్సి
పు గించి ఆశ్రమానికి చేరలేదు . అతిథి
సిత్కార బాధ్యతలన్నీ అనసూయ ప్పి దనే
పెట్టి వెళ్ళాడు. అనసూయ అతిథు లు గా
య తిర్మా పితృవచ్చిన త్రివూర్తలకు అతిథి
పు ర్యాదలు జరిపి భోజనానికి కూర్చోవు న్నది.

అప్పిడు కపిటయ పులు ముగ్గురూ ఏకకంఠంతో, “ఓ సాధ్యో! వూకొక విడువరాని నియమమన్నది - అది అది ...” అని నసుగుతూ, “నీమానుగంగా వడ్డిపెట్టే గాని తినేదిలేదు!” అని అన్నారు.

అనసూయ, “అలాగా! సిరే!” అంటూ వారిపై దీనిల్ని చిలకరించింది. ముగ్గురు అతిథులూ ముద్దులొలికే ముగ్గురు పిసి పాపిలెఱువారు.

అనసూయకు వూత త్వం పొంగివచ్చింది. పనివాళ్ళకు పాలమువ్వ మెత్తగా కలిపి తిని పించింది. ఒడిలో చేర్చుకొని లాలించి పొచ్చింది. త్రిమూర్తుల పిసిపాపిలెఱువారు ఒడిలో కప్పుగా నిద్రలోకి జారిపోయారు.

అనసూయ ముగ్గుర్ని ఉయ్యాలతోట్టిలో పిర్రండబెట్టి, “మజ్జగాలేదు ముగ్గురూ నా పాపిలెఱువారు. అదెట్టి అంటే నాదే!

బ్రహ్మాంధువు వీళ్ళకు ఉయ్యాలతోట్టి, నాలుగు వేదాలే గొలుసులు, ఓంకార ప్రణవనాదమే జోలపాట!” అంటూ అత్యంత మృదురంగా జోలపాడింది.

అప్పిడే ఆశ్రమంలోకి ఒక తెల్లని లేగ ఎద్దు ప్రవేశించి ద్వారం ముందు నిలబడి తలాడిస్తూ మువ్వల నివ్వడి చేసింది.

పెద్దగరుడపక్షి రెక్కలల్లార్చుతూ ఆశ్రమం మీద తిరగసాగింది.

ఒక రాజహంసి ఎకనీత పిద్యాన్ని కరువు కొని ఎగురుతూ వచ్చి గుమ్మం ముందు వారింది.

మధుచ్చే నాలుగు రంగుల కుక్క పీల్లలు తోకలాడిస్తూ, ఇంట్లోకి చొరబడ్డాయి. వాటికి తోడు ఒక నాగ పిడగ విప్పి ఆడుతూ వచ్చింది.

అంతలో మహిమి వీణప్ప నీలాంబరి రాగాన్ని పిలికిస్తూ నారదుడూ, అతని వెనుక లక్ష్మి, సిరస్వతి, పార్వతి వచ్చారు.

నారదుడు అనసూయతో, “అమ్మా! ఈ ముగ్గురమ్మల భర్తలకు చెందిన ప్రాణులు గుమ్మంలో కనిపిస్తోంటే, వాళ్ళిక్కడే ఉంటారని ఇలా వచ్చారు. ఇప్పటికే భర్తల మోబాట వల్ల విరహంతో తల్లడిల్లిపోతున్నారు. వారి భర్తల్ని వారికిప్పించు!” అన్నాడు.

అనసూయ ముగ్గురమ్మలకూ నమస్కరించి నివసయంగా, “తల్లూ! ఆ ఊయలలో పనివారేమీ వారితో తీసుకెళ్ళండమ్మా!” అన్నది.

దేవీమూర్తులు ముగ్గురూ నివ్వెరబోయి చూశారు. పిసివారు ముగ్గురూ ఒక్కలాగే ఉన్నారు. ఒకటిగా నిద్రపోతున్నారు. లక్ష్మి

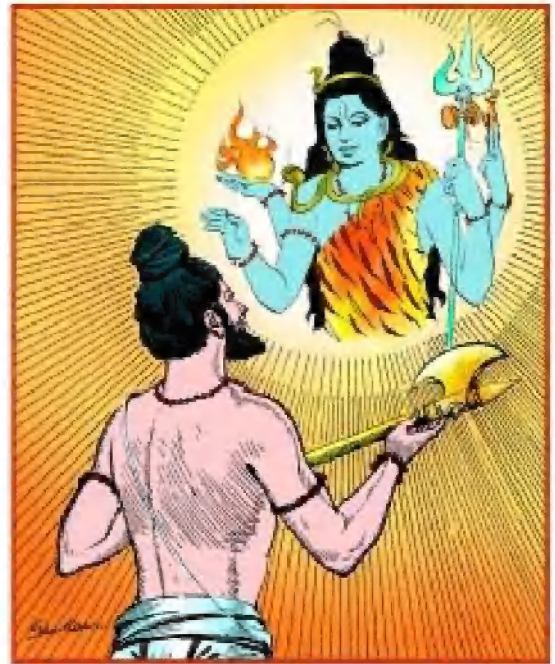
పార్వతి సీరస్వితలు తట పిటా ఇస్త్రిందే, నారదుడు, “ఎవరి భర్తను వారు ఎరక్క పొవడమే వుంటి? సీర్గపిడకండవూ త్వరగా తీసి కొండవూ” అంటూ తొందరచేయగా, ఒక్కొక్కరిక పిల్లవాణ్ణి తీసి కున్నాడు.

పిల్లవాళ్ళు ముగ్గురూ ఒక్కసారిగా త్రిమూర్తుల గా నిలబడ్డారు. సీర్వతి శిష్యుణ్ణి, లక్ష్మి బ్రహ్మను, పార్వతి విష్ణు ముఖ తీసి కున్నట్లు అప్పిడతెలిసింది. ముగ్గురవులూ సిగ్గుపడుతూ దూరంగా వెళ్ళి నిల్చున్నారు. అప్పిడు బ్రహ్మ విష్ణు పురాణపుటల వరసగా కలిసిపోయే లాగా అంటి పేట్టుకొని నిల్చున్నారు.

అదేసమయం నీతి అత్రి ఇంటికి చేరుకున్నాడు. తన ఇంట త్రిమూర్తులను చూసే చేతులు జోడిస్తున్నంతలో, బ్రహ్మ విష్ణు పురాణపుటల కలిసిపోయి, ఒక ఒక మూర్తిగా దత్తాత్రేయ డు రూ పొందాడు.

పు డ్య విష్ణు మూర్తి అటు బ్రహ్మ పురాణపుటల ముఖాలతో, ఆరు చేతులతో శంఖ, చక్ర, గదా పిడ్యలు, త్రిశూలం కుండలంతో, భుజాన డ్రేలాడే జోలలో భిషాత్రతో, త్రిమూర్తుల సమ్మేళన మూర్తిగా విష్ణు మూ దత్తాత్రేయ వతారంతో అత్రి, అనసూయల కుమారుడైనాడు.

నారదుడు నాదనామ క్రియా రాగంతో వీణమోగిస్తూ దత్తాత్రేయుణ్ణి స్తుతించాడు. శిష్యుణ్ణి వాహినమైన నంది డూ డేవ్వుగా అతని వెనుక ఉంటుంది. నాలుగు మేదాలు నాలుగు కుక్కల రూపుతో వెంట ఉంటాయి. సర్పము, గ్రద్ధు హింసి పిరిసిరాల్లో అనసూయ నిల్చుంటాయి. దత్తాత్రేయ డు ము హిర్విగా సిదా వనాల్లో

తిర్గత్రా ఏకాంతంగా ఆత్మాన సింధానులో ఉంటాడు. అనేక దివ్యశక్తులను, సీద్ధులను ప్రసాదించే దత్తాత్రేయ ణ్ణి ము నలు, సీద్ధులు, జ్ఞానలు సిదా ఆరాధిస్తూంటారు. ప్లేహియ రాజమంశానికి ఆరాధ్యమంగా పూజింపబడ్డాడు.

కార్తవీర్యార్జును డు దత్తాత్రేయ ణ్ణి అర్చించి మహాబల సంపన్నుడై, సైన్యాలతో విజయ యాత్ర బయలుదేరాడు.

జవు దగ్గి ము హిర్వి కుమారాళ్ళలో రావు డు చివరివాడు. విష్ణు డూ గొడ్డలి పిట్టి తిర్గత్రా ఆశ్రమాల్లా, జనపదాల్లా నిర్మించడానికి, భూమి ని సాగ్ర చేయడానికి అనుకూలంగా అరణ్యాలు సర్ప కుతూండుడమే అతని పిని. హిమాలయాల్లో తపిస్తూనే శిష్యుణ్ణి ము ప్పించాడు. శిష్యు అతనికి గొప్ప ప్రభావంగల పిరశ ముఖ ప్రసాదించాడు. ఆ గొడ్డలిని ధరించి పిరశ రావు డు అసాచరు పొందాడు.

భ గ్ర సింతతి వాడవడం వల్ల భాగ్యవరావు డు అని కూడా పీలు వబడ్డాడు .

ఒకప్పుడు పిరత రావు డి తల్లి రేణు కాదేవి నదికి వెళ్ళి ఎంతసేపటికీ రాలేదు. జవు దగ్గి డివ్యద ప్టితో భార్య ఎం చేస్తోందో చూ శాడు . చిత్రరథు డనే ఒక గంధర్వుడు అప్పిరసెలతో జలక్రీడ చేస్తోందే, రేణు క ఆ విలాసాన్ని మైమరచి చూస్తూ ఉండిపోయింది. జమ దగ్గికి కోపం వచ్చింది.

భార్యవచ్చాక కుమార్తె పీలిచి తల్లి తల నరకు న్నాడు . పిరత రావు ని అన్నలు అంత పిని చేయ లేక పోయారు . అడవి నుంచి వచ్చిన పిరత రావు డితో జవు దగ్గి, “నీ అన్నల తలలనూ , పీ అమ్మ తలనూ నర్తు కు!” అని అన్నాడు .

పిరత రావు డు వూ రాడకుండా తండ్రి ఆజ్ఞను శిరసావేరించి, ఒకవేటు న అన్నలనూ , తల్లినీ తెగటార్చాడు .

జవు దగ్గి పిరత రాముణ్ణి పై వుకొని ఏం కావాలో కోర్ కోవు న్నాడు .

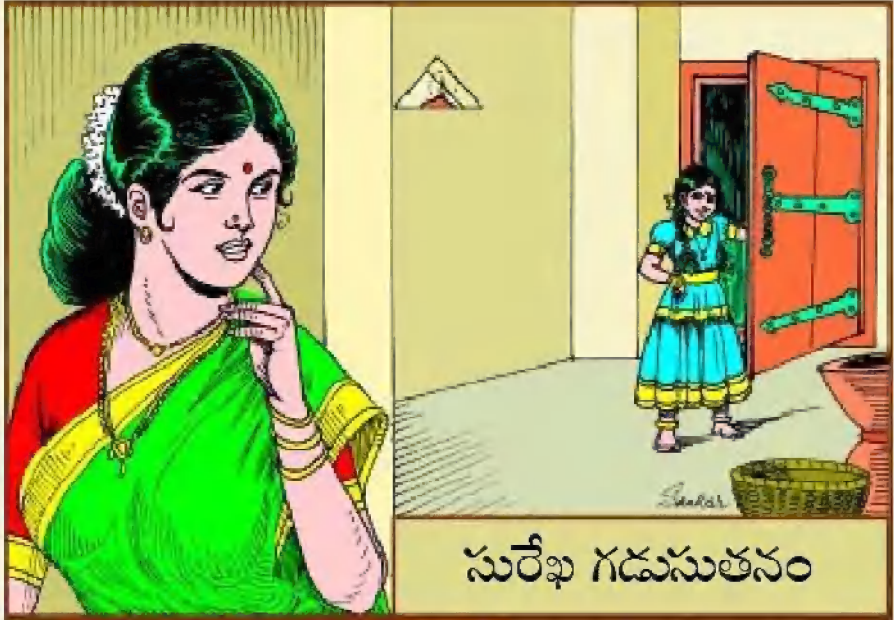
“అన్నల్నీ, అమ్మనూ బ్రతికించు !” అన్నాడు పిరత రావు డు .

జవు దగ్గి అలాగే వాళ్ళను బ్రతికించాడు . తన తపోవు హీవు పిట్ల పిరత రావు డికి గల విశ్వాసానికి, సూ క్షుబ్ధ ద్వికీ జవు దగ్గి ఎంత గానో సంతోషించి, “పిరత రావు ! నీమకారణ జన్మ డివి. చిరంజీవిగా ఉంటామా” అని ఆశీర్వదించాడు .

కార్తవీర్యార్జును డు విజయ యూ త్ర వు గించి తన రాజధాని వూ పీష్ఠితి నగరానికి వెళ్తున్న దారిలో, జవు దగ్గి ఆశ్రమం తగిలింది. అప్పుడు రాజూ, పిరివారపూ , స్వేయాలూ ఆకలితో ఉన్నారు .

జవు దగ్గి కావు ధేను మాఅంశగల తన హీవు ధేను మత్తు లంగా వారందరికీగొప్ప ఎంధు చేశాడు . ఆ ఆమనుడి కావల్సా అది ఎంత మందికైనా ఇస్తుంది. కార్తవీర్యుడు అలాంటిది తన దగ్గర ఉందే స్వేయాలకు తిండి సివు స్వి లేకుండా అన్ని విధాలా ఉపి కరించు కో వచ్చుననే డు రాశతో సేస్థికులకు ఆమత వూ పీష్ఠితి నగరానికి తోలు కుర్మను ఆజ్ఞాపించాడు . అత్తు వచ్చిన జవు దగ్గిని వుష్కిర చ్చె సేస్థికులు నేలకు త్రోసే ఆమత ఉడుకెక్కారు.

సురేఖ గడుసుతనం

తల్లి తండ్రులకు ఒక్కగానొక్క కూతురైన ఐదేళ్ళ సురేఖ చాలా తెలివిగల పిల్ల. ఎప్పుడూ చుర్ర గ్గా, అల్లరిగా ఇల్లంతా తిరుగుతూ ఉండేది.

ఒకనాటి రాత్రి సురేఖ తల్లి, “అమ్మా సురేఖా, పెరట్లోకి వెళ్ళి చీపురు తీసుకురా తల్లీ,” అన్నది.

“పేరట్లో చీకటిగా ఉంటుంది. నాకు భయం. నేను వెళ్ళను,” అన్నది సురేఖ.

తల్లి చిన్నగా నవ్వుతూ, “చీకటిని చూసి భయపడకూడదు చిట్టి. అక్కడ పొబ్బెళ్ళవు ఉంటావు గా. నేకేం భయం? అన్ని వేళలా పొబ్బెళ్ళవు ఉండరికీ తోత్రుగా, రణగా ఉంటావు కదా?” అన్నది.

రేఖ తల్లికేసి రెప్పలల్లాడిస్తూ చూస్తూ, “నిజంగానే పొబ్బెళ్ళవు ఉంటావా?” అని అడిగింది ఆశ్చర్యంగా.

“తప్పకుండా ఉన్నావు. అక్కడేకాదు; అన్ని చోట్లా ఉన్నావు. వేత్ర కున్నప్పిదువు న అవనిరాలు తీర్చడానికి సిద్ధంగా ఉంటావు,” అన్నది తల్లి కూతురికి ధైర్యం కలిగించడానికి.

సురేఖ కొంతసేపు మౌనంగా ఆలోచించి, చరచరా పెరటి తలుపు వరకు వెళ్ళి, దాన్ని కొద్దిగా తెరిచి, చేయి వెలుపలికి వాసి, “పొబ్బెళ్ళరా, నువ్వు నిజంగానే అక్కడ గనక ఉన్నట్టయితే, అక్కడున్న చీమిల్ని కాస్త తీసి అందివ్వవ్వు?” అన్నది.

తిరిగివచ్చిన వజ్రం

ఓకానోక నగరంలో ఒక వజ్రాలవ్యాపారి ఉండే వాడు. అతడు మహా మోసగాడు. సొంత నగర వాసులను మోసగించే సాహసం చేయ లేక పోయే వాడు. అయితే, ధూర ప్రాంతాల నుంచి తన దుకాణానికి వచ్చే వారిని పూయ పూటలతో సొంతం చేయ కునిగాని పిరియవాడు కాదు.

ఒకరోజు ఒక వద్దుడు అతడి దుకాణానికి వచ్చాడు. వ్యాపారి ఎప్పటిలాగే దొంగనమ్మ నమ్మతూ ఆహ్వానించాడు.

“నా మనవరాలికి పెళ్ళి కాబోతోంది. ఆమె అంటే నాకుతో ఇష్టం. ఆమెకు ఒక వజ్రం కానుకగా ఇవ్వాలనుకుంటున్నాను. అయితే, నా వద్ద ఉన్న వందల వెండినాణాలే ఉన్నాయి. ఆ ధరకు నీవద్ద ఏదైనా వజ్రం ఉందా? నేను వచ్చిన ఓడ మరో గంటలో బయలుదేరుతుంది. ఇతరు దుకాణాలకు వెళ్ళే సమయం లేదు,” అన్నాడు వద్దుడు.

“ఐదు వందల వెండి నాణాలకు నువ్వెక్కడికి వెళ్ళినా వజ్రం లభించదు. అయినా, నీవు నవరాలి పెట్టనీకున్న అభిమానం చాలా గొప్పది. అందు వల్ల నీవద్ద ఉన్న నాణాలకు నేనొక చక్కటి

వజ్రం ఇస్తాను,” అంటూ వ్యాపారి పులిపి లామెరుస్తున్న ఒక గాజుముక్కను తీసి వద్దుడికి ఇచ్చాడు.

వ్యాపారి గాజుపుక్కను వజ్రం అని చెప్పి తనను మోసం చేశాడని గ్రహించని వద్దుడు, నింతేపింగా దానిని పుల్లిలో దాచు కుని ఓడకేసి బయలుదేరాడు.

ఐదేళ్ళు గడిచి పొయ్యాయి. ఒకనాడు అదే దుకాణానికి ఒక యువకుడు వచ్చాడు. వ్యాపారి ఆప్యాయతగా నమ్మతూ ఆహ్వానించాడు.

“పూర్వీకుల పూర్వీకులలోని రాజవంశానికి చెందినవాళ్ళు. పూర్వీకులకు కూడా గొప్ప ధనవంతులు. కానీ ఇప్పుడు కాలం పూరింది. ఉన్న దంతా పొగొట్టుకున్నాము. పూర్వీకులను విలువైన ఆభరణాలనూ, వస్త్రీమాలనూ అమ్ముకోవలసిన దుస్థితి ఏర్పడింది. ఇన్ని కష్టాలలోనూ, ఒక వజ్రాన్ని పూర్వం కాపాడుకుంటూ వచ్చాను. ఎందుకంటే అదంటే పూర్వం నాకు నచ్చు చాలా ఇష్టం. అయినా, ప్రస్తుతం దానిని కూడా అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. దీన్ని కొనుక్కుంటావేమో చూడు. చౌకగా ఇచ్చేస్తాను,” అన్నాడు వచ్చిన యువకుడు.

ఆ పూటలతో వజ్రాల వ్యాపారి కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి. చితికిపోయిన నాణెలకుంటలకు చెందిన వాళ్ళు అవసరంకొద్దీ, బంగారాన్ని రాగిధరకు అమ్ముతారని అతనికి తెలుసు. “ఏదీ ఆ వజ్రాన్ని చూపిస్తా” అన్నాడు వ్యాపారి ఆత్రంగా.

య్య మకుడు తనసింహాస్థానం
చిన్న పెట్టెను తీసి, జాగ్రత్తగా తెరి
చాడ. లోపల వైలంబులా మెరుపు
ఏదో కనిపించింది. వ్యాపారి దానిని
ఆత తగా తీసి చూశాడు. ఒక్క
చూపులోనే అది వజ్రం
కాదనీ, గాజు ముక్క అనీ
అతడు గ్రహించాడు!

“వుత్రా! నువ్వేదో బ్రతుకు
ఉన్నామో ఇది వజ్రం కాదు. గాజు
ముక్క,” అన్నాడు వ్యాపారి.

“హాస్యివూడుతున్నావా ఏం? చూకు వార
సత్వంగా లభించిన అమూల్యమైన వజ్రం ఇది!
దీని విలువ నీకు తెలియడం లేదు. నువ్వు
దీనికి సరైన విలువకట్టకపోతే, ఆపని మరెవరైనా
చేయగలరు,” అన్నాడు యువకుడు దృఢమైన
కంఠస్వరంతో.

“అలాగా! మరి వాళ్ళ దగ్గరికే వెళ్ళలేక
పోయావా?” అని అడిగాడు వ్యాపారి.

“అంటే, ఇది అసిల్వ వజ్రం అని నీకు
సత్వం లేదన్న చూట! అంతే కదా? కావాలంటే
ఇప్పిడే నేను దీనిని సిరిగ్గా విలువ కట్టగల వర్తకుడి
దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళి, న్యాయమైన ధరకు విక్ర
యించగలను. కానీ, నేనలా చేస్తే, ఇది అపి ర్వ
వజ్రపు నునింగతి నీకు తెలియకుండా పోతుంది.
ఒకటి చెప్పాం. దీన్ని నువ్వు కొనవద్దు. అప్పుడే
నీవు కాణంలోనే మూపు. దీన్ని వుంచి ధరకు
అప్పుడే పేక్కు నాకివ్వు,” అన్నాడు యువకుడు.

ఎవడో వచ్చి తన సింహాస్థానం వద్దా
డని వ్యాపారి విసుగుచెందాడు. ఎలాగైనా యువ
కుణ్ణి వదిలించుకుంటే చాలన్న ఉద్దేశంతో, అతని
పిరతుకు అంగీకరించి, “ఎంతకు అప్పుడుంటా
వేపుటి?” అని అడిగాడు.

“మొయ్యిమెడినాణాలకు! అప్పుడే, తొందర
లేదు. ఆ ధర పలికితేనే అమ్ము. నేను ఆరు నెలల

తరవాత వస్తాను,” అంటూ యువకుడు అక్క
ణ్ణించి హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

వ్యాపారి, పెద వదిలించుకున్నట్లు పేదగా
నిట్టూర్చి, ఆ గాజుముక్కను నగల పేట్టెలోని ఒక
చూలకు విసిరివేశాడు.

ఐదు నెలలు గడిచాయి. ఒకనాడు రాజు
కుటుంబానికి చెందిన వ్యక్తిలా తీవిగా ఒక పేద
పునిషీ వ్యాపారి నగలు పుకాణంలోకి అడుగు
పెట్టాడు. వ్యాపారి ఆయన పునగం గా లోపలికి
ఆహ్వానించాడు.

“శ్రీవార్గెయ్య మహా, వూ దగ్గరి బంధు మూ
ఆమెకు త్వరలో వివాహం జరగబోతోంది. ఆమె
కోసం ప్రత్యేకమైన వజ్రాల కోసం వచ్చాను,”
అన్నాడు ఆ పేదపునిషీ.

వ్యాపారి పిరపు సంతోషంగా పుకాణంలోని
వజ్రాలన్నిటినీ చూపాడు. వాటిని చూసి పేదవి
విరిచిన ఆ పేదపునిషీ, “ఇలాంటివి అప్పిడే కనే
శాను. ఇంతవేనా ఉంటే చూపించు,” అన్నాడు.

వ్యాపారి ఏం చేయడానికి తోచక తీవ్రంగా
ఆలోచించ సాగాడు.

పేదపునిషీ చూపు హతాభంగా యువ
కుడు ఇచ్చివెళ్ళిన గాజుముక్క మీద పడ్డాడు.
ఆ తరువాత ఆయన కళ్ళు ఆనందంతో మెరి
శాయి. “ఇలాంటి అరుదైన వజ్రం కోసమే
వెతుకుతున్నాను. అఖరికి లభించింది. అప్పుడే

దీన్ని మొదటే ఎందుకు చూపక పోయా మ్మి” అన్నాడు చిరాకు నటిస్తూ.

“దాన్ని పు రొక ఖాతాదారు కు ఇస్తానని పూట ఇచ్చాను. అందుకే పూటలేదు,” అన్నాడు వ్యాపారి తెలివిగా. అయినా లోలోపల అతడికి చెప్పలేనంత ఆశ్చర్యం కలిగింది.

ఒకటి, రూపేద్దవు నీషీ వజ్రాల గురించి ఏమాత్రం తెలియని అపూర్వ కుతూహలం ఉండాలి. లేదా తన కొన్ని రకాల వజ్రాల గురించి అసలు తెలియని వాడై అయినా ఉండాలి, అనుకున్నాడు!

“దీనికి ఆ పేద్దవు నీషీ ఎంత ధరలు స్తాన న్నాడేమిటి?” అని అడిగాడు వచ్చిన పేద్దవు నీషీ.

“రెండువేల వెండినాణాలు,” అన్నాడు ఇదే పుంచి సిపుయ్యం అనుకుని వ్యాపారి.

“బావుంది. నేను మూడువేలవెండినాణాలు ఇస్తాను, సరేనా?” అన్నాడు పేద్దవు నీషీ.

“అలాగే తీసికోండి,” అన్నాడు వ్యాపారి సంతోషంగా.

“ఇప్పుడే ఇవ్వను. మందనాణాలిచ్చి వెళతాను. పుగతాడెప్పుడో పురోవారంలో వచ్చి కొన్నక్క వెళతాను. నేను రాలేదంటే నావందనాణాలు వదులుకుంటాను. నువ్వు దాన్ని నీ పాత ఖాతా

దారుకే అప్పుకోవచ్చు,” అన్నాడు పేద్దవు నీషీ.

వ్యాపారి ఆనందానికి హద్దులేకుండా పోయింది. దాన్ని తనవద్దపదిలిపెళ్ళినయ్యవకు డికివెయ్యవెండినాణాలిచ్చినా తనకురెండువేలు పుగలుతాయి. చాలా పుంచి బేరం అని పురిసీ పొత్తూ పేద్దవు నీషీ షరతుకు అంగీకరించాడు.

పురునాడు యువకుడు వచ్చి, “నువ్వునా వజ్రాన్ని ఇంకా విక్రయించలేదనుకుంటే దాన్ని తిప్పి ఇచ్చెయ్య. శ్రీహర్ష రాజావారి బంధుమానగరంలోనే ఉన్నారని తెలిసింది. ఆయన అరుదైన వజ్రాల కోసం వెతుకుతున్నారట. నేను తప్పక ఆయనకు దీన్ని వెయ్యవెండినాణాలకు అమ్మగలను!” అన్నాడు.

“దాన్ని ఎప్పుడో అమ్మేశాను. ఇదిగో వెయ్యవెండినాణాలు తీసికో,” అంటూ వ్యాపారి నాణాల పూట అందించాడు.

దాన్ని మిమ్మల్నకుని యువకుడు సంతోషంగా వెళ్ళిపోయాడు. వ్యాపారి రాజుగారి బంధుమానగరం వెళ్ళిపోయాడు. మూడువేలవెండినాణాలిచ్చి వజ్రాన్ని ఎప్పుడు కొనుక్కు వెళతాడా? అని రోజూ ఎదురుచూడసాగాడు. వారం గడిచింది. పిం రోజులు వెళ్ళి పోయాయి. నెల అయింది. ఆ పేద్దవు నీషీ రాలేదు కాని ఒక సైయాణీకుడి ద్వారా ఆ యువకుడి పుంచి ఒక ఉత్తరం పూత్రం వచ్చింది. “ఐదేళ్ళ క్రితం నువ్వు పూత్రం య్యకు అమ్మిన అదే వజ్రాన్నీ, నేను నీకు ఇప్పిస్తున్నాను. ఆయన ఇప్పిస్తులేదు. అయినా దాన్ని పుంచి లాభానికి నీకు అమ్మినందుకు నాకంతో ఆనందంగా మది. విలువైన నీ వస్తువు నీకు తిరిగి వచ్చినందుకు నువ్వు సంతోషంగానే ఉంటావనుకుంటాను?”

వ్యాపారి నెత్తి, నోరూ మొత్తం కుంటూ భోరన విలపించసాగాడు.

చందమామ

దురాశ దుఃఖంచేటు

చౌలాకాలం క్రితం ఒక గ్రామంలో రంగయ్య అనే వెళ్ళువడకథ ఉండేవాడు. వెళ్ళువడలో ఘటికుడేగాని, వట్టి దురాశపరుడు. వైద్యం కోసం తన వద్దకు వచ్చినవారిని, బీదాసాదా అని కూడా పూడకుండా, వెల్చి పీప్పిచేసు వాడు. ఊరివాళ్ళకు ఎదైనా జబ్బుచేసి అతని వద్దకు వెళ్ళాలంటే గుండెలు దడదడలాడేవి. కాని గత్యంతరం లేదు, చుట్టూ పిక్కల అయిదారామడల్లో సరి అయిన వైద్యుడు ఒకటూ లేదు.

అంతకు పై ర్వం ఆ గ్రామంలో మళ్ళు ఒకరిద్దరు వైద్యులు రంగయ్య తాకిడికి తట్టు కోలేక ధూర గ్రామాలకు పారిపోయారు.

ప్రజలను పీడించి రెండు చేతులా డబ్బు సంపాదిస్తూ రంగయ్యకు తనివి తీరలేదు. పేఫ్లేచ్చు, డబ్బు కూడినకొద్దీ ఆశ వురింత ఎక్కువ కాసాగింది. రోజులు గడిచేకొద్దీ చుట్టుపట్ల ఎక్కడా తనను మించినవైద్యుడే కాదు, ధనమంత్రుడు కూడా లేడనిపించు కోవాలని అతని ఆశ.

ఆ ఊళ్ళోనే రావు నాథం అనే ధనమంత్రుడు ఒకడుండేవాడు. అతను దయ దాండ్వాలు కలవాడు. ఊళ్ళో ఎవరకీ ఆపిదసింభించినా స్వయంగా వెళ్ళి తన శక్తికొద్దీ ఆదుకునే వాడు. రావు నాథం అంటే ఊళ్ళో అందరికీ గ్రామ, గౌరవమూ వున్నా.

కాని రంగయ్యకు వూత్రం అతనంటే వుహా వుంటుంది. అతని వూలానే తనకు గ్రామ ప్రజల వుధ్య గౌరవ వుర్యాదలు లేకుండా పోతున్నాయని రంగయ్య ఉద్దేశం. ఎన్ని కుతంత్రాలు పిన్ని కూడా రంగయ్యకు రావు నాథాన్ని అటచి వెయ్యటం సాధ్యంకాలేదు. ఆయన్ను ఎలాగైనా దెబ్బ తీయాలని తగిన అవకాశం కోసం ఎదురుచూడసాగాడు.

అల్పతే ఒకనాడు రంగయ్యకు ఆ అవకాశం దొరికింది. రావు నాథానికి గల ఒక్కగానొక్క కొడుక్కు అకస్మాత్తుగా జబ్బుచేసింది. విడ్డ చాలా బాధలో ఉన్నాడు. అది చూసి విలవిలలాడిపోతూ రావు నాథం రంగయ్యను పిలిపించాడు.

రంగయ్య వచ్చి బిడ్డను పిరించి చూసి, తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ, తల ఊపిస్తూ, “అయ్యా, ఇది రొవ్వగుణం, విషవ్యాధి. చికిత్స చెయ్యాలంటే శ్రమ తోనూ, ఖర్చుతోనూ కూడిన పని,” అన్నాడు.

రావు నాథం రంగయ్య చేతులు పట్టుకుని, “రంగయ్యగారూ, నాకున్న సంతానం వీడే క్కడే. ఎంత శ్రమ అర్పించినా సరే వీరీ బిడ్డను బతికించాలి. వీరు గుణం ఉంచుకోను,” అన్నాడు.

రంగయ్య సాన భూతి నడిపిస్తూ, “అయ్యా, తమ సంగతి నేనెరగనా? తమ కోసం ఎంత శ్రమ అర్పించినా పడతాను. కాని ఈ చికిత్సకు వు హామీ తం, అంటే నూటపదికొండు సంవత్సరాలనాటి నెయ్యి కావాలి. లేదా, స్వర్ణశ్యావు కం తయారీ చేయాలి. అందుకు వుణ్ణి బంగారం కావాలి,” అన్నాడు.

రావు నాథం గుండెల్లో రార్లు పిడింది. రంగయ్య వుల్లపై ఆయనకు స్పష్టిత మాత్రానే ఉన్నది.

“నా ఆస్తింతా అమ్మినా వుణ్ణి బంగారం రాదే! వీరే ఏదర్లు నా దారి చూడుడి, పిత్తాం ఉంటుంది,” అన్నాడు రావు నాథం దీనుగా.

“ఈ రోగానికి వు రోచికిత్స లేదు. ఆ తరవాత వీరు ఇష్టం. ఆర్లు చూసి కంటారో, వీరు బిడ్డ ప్రాణమే చూసి కంటారో వీరే నిర్ణయించుకోండి,” అన్నాడు రంగయ్య నిర్ణయంగా.

రంగయ్యను బతిమాలు లిలాభం లేదు. అతనిది కసాయిగుండె. దైవం మీద భారం వేసి, వుణ్ణి బంగారం తెచ్చి ఇవ్వడానికి ఒప్పికున్నాడు రావు నాథం.

రావు నాథం ఆస్తింతా హరితికర్పూరంలా ఇగిరిపెర్లుంది.

రంగయ్య నాలుగు రోజులు రాత్రిం బగళ్ళ కప్పిపిడ్డట్టే కనిపించింది. పీల్లవాడు మాత్రం బాగా కొలుకుని తిరగగలిగాడు.

రంగయ్య తనకు చేసిన ద్రవీం తలుచుకుని రావు నాథం కడు మిరుండిపొసాగింది. ఎలాగైనా ఇందుకు ప్రతికారం చేసి రంగయ్య కళ్ళు తెరవాలనేపించింది. లేక పోతే రంగయ్య దురాశ ఇంకెన్ని కొంపలైనా ముంచవచ్చు.

రావు నాథం తన భార్యనూ, కుమార్తె తీసి కుని ఎక్కడికి వెళుతున్నదీ ఎవరికి చెప్పకుండా ఊర్లు విడిచి ఎటో వెళ్ళిపోయాడు.

రావు నాథం రంగయ్య వీరు దవిగబట్టాడనీ, ఏదో ఒకరోజు రంగయ్య ఇల్లు కొల్లగొట్టు బోతున్నాడనీ ఊళ్ళో పితారు లేచింది. ఈ

మిశ్రాల్ ను లేవదీసినవాడు రావు నాథానికి నమ్మకస్పదైన ఒకరైతే.

మిశ్రాల్ ఎని రంగయ్య బెంబేలు పిడి పొయ్యాడు. అనిలే కుగ్రావుం. తన హితమా కోరే విత్త్రులు గ్రావుంలో ఎవరూ లేరు. ఒక రాత్రంతా ఆలోచించి రంగయ్య ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు - తన దగ్గర ఉన్న బంగారపురూ, ధనపురూ పట్నానికి తీసి కుప్పాయి, ప్రిభుత్వ ఖజానాలో దాచిపెట్టాలని.

తనకు బాగా తెలిసిన ఇద్దరు పొలెగాళ్ళను పీలుపు కుని, తన బంగారపురూ, ధనపురూ పూటగట్టుకుని, రంగయ్య ఉదయాన్నే పట్నం బయలుదేరాడు.

కొండపులు మితరంగగానే రంగయ్యను దొంగలు అటకాయించారు. రంగయ్యకు గుండె జారిపోయింది. ఎదిరించటానికి

కూడా వీలులేని పరిస్థితి. దొంగలు ఇరవై వుండి దాకా ఉన్నారు.

వాళ్ళ రంగయ్యను ఒక కొండగుహలో బంధించారు. కాని వాళ్ళ తన దగ్గర ఉన్న బంగారాన్ని, దబ్బునూ దోచుకోక పోవటం చూసే రంగయ్య ఆశ్చర్యపడ్డాడు. అతను గ్రహిణి ట కాపిలా ఉన్న దొంగను పీలిచి, “నా వద్ద కొద్దిగా ఉన్నది. దాన్ని మిశ్రుకుని నన్ను వదిలేయ్యరాదా?” అని అడిగాడు.

“నాయకుడి ఆజ్ఞలేదు,” అన్నాడు దొంగ పేదసిరంగా.

“పానీ, కూరూ నీరూ అల్లు నా ఇస్తారా? లేక నన్ను పూడ్చి చంపారా?” అన్నాడు రంగయ్య.

“ధర ఇచ్చుకుంటే ఏది కావాలంటే అది తెచ్చిస్తాను,” అన్నాడు దొంగ.

“ఎంత ఇవ్వాలి?” అని రంగయ్య అడిగాడు.

“కూటికి లా, నీళ్ళకు యా ఖైల రూపాయలు,” అన్నాడు దొంగ.

రంగయ్య అదిరిపెట్టాడు. “లా? ఇదేం కుట్ర! ఎంత దురన్యాయం! కూతు కు లా రూపాయలా?” అని అతను కోపంతో పిళ్ళ కొరికాడు.

“న్యాయమో, అన్యాయమో! దాని ధర అదీ. ఆ తరవాత ప్రి ఇష్టం. డబ్బే కావాలో, కూడే కావాలో ప్రి రే నిర్ణయం పు కోండి,” అన్నాడు దొంగ నిర్లక్ష్యంగా.

రెండు రోజులపాటు రంగయ్య కూడూ, నీరూ లేకుండా గడిపాడు. రావు నాథానికి ద్రోహం చేసినందు కు భగవంతుడు తనకు అలాటి శో కలిగించాడని అతనికి అని పించింది. ఆ కలి దహించు కుపాతున్నది. కళ్ళు బెల్లు కప్పుతున్నాయి. తాను చచ్చినాక బంగారం ఎలాగూ దొంగలపాలే అవుతుంది. అంతకన్న ఇంత తిన్న తన ప్రాణాలు నిల్చు మీ కోవటం వైలు.

దొంగను పిలిచి రంగయ్య తన అంగీకారాన్ని తెలిపాడు.

రెండు వారాలైనా పై రికాక ముందే రంగయ్య దగ్గర ఉన్న బంగారమూ, డబ్బూ హరించు కుపాయింది. ఇక ఒక ముద్ద అన్నం కోసమూ, గుక్కెడు నీళ్ళ కోసమూ తాను వాచిపాయే స్థితి ఏర్పడిందని తెలుసు కుని, రంగయ్య కళ్ళనీళ్ళ పేట్టుకున్నాడు.

అతను దొంగల నాయకుణ్ణి పిలిపించి, దణ్ణం పేట్టి, తిండి కోసిం దీనుగా ప్రార్థించాడు.

“కష్టాలలో ఉన్నవారి ఆస్తి హరించిన ప్రివూ, గ్రామంలో ప్రిజలను వెడించి నప్రివూ వాళ్ళ ఇలాగే బాధపడిఉంటారని తెలుసు కోలేకపోయా వా, రంగయ్య?” అని దొంగల నాయకుడు అడిగాడు.

ఆ కంఠస్వరాన్ని గుర్తించి రంగయ్య, “నన్ను వింపు, రావు నాథం. దురాశ కొద్దీ వివృత్తుందరినీ వెడించాను. ప్రాణం విలువ ఇప్పిడే నాకు తెలిసీ వచ్చింది,” అంటూ వలవల ఏడ్చాడు.

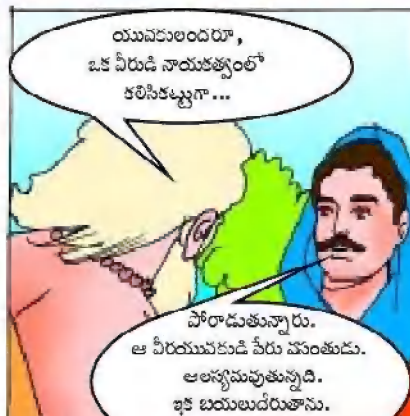
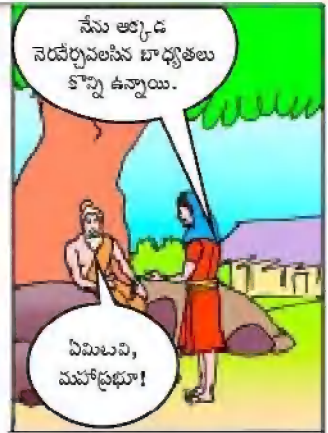
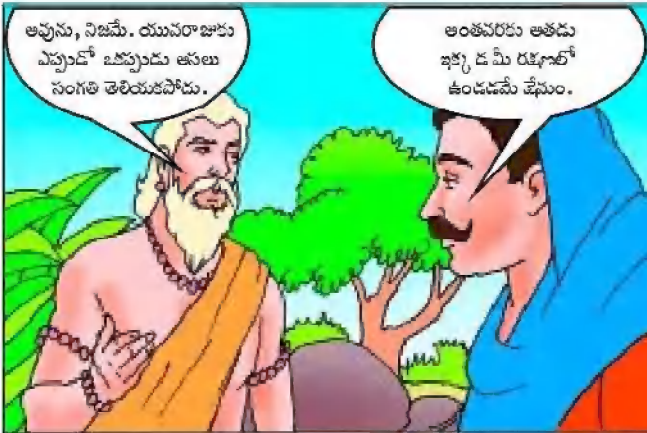
రావు నాథం రంగయ్యను ఊరడించి రంగయ్య ఊరికి ఎంతో ఉపకారి అయ్యాడు. అంటే తరవాత రంగయ్య ఊరికి ఎంతో ఉపకారి అయ్యాడు. అందరి చేతా వుంచివాడనిపించు కున్నాడు.

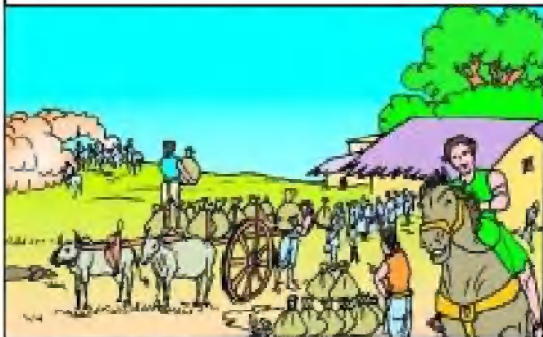
శాంతిపురి రాజు శాంతిచేస్తుడు, సేనాధిపతి కుట్ర
కారణంగా రాజ్యంపై కోల్పోయాడు. శత్రువుగా
వచ్చి యువరాజు అరణ్యం నుంచి జయనంద
ముని ఆశ్రమంలో వెళ్ళినాగాడు. రాజు శాంతిచేస్తుడు
అరణ్యం నుంచి వెళ్ళి పులులతో ఆడుకుంటున్న తన
కుమారుణ్ణి చూశాడు. మునిని కలుసుకుని తాను
ఎవరైనదీ చెప్పి, తరవాతి కర్తవ్యం గురించి చర్చించ
సాగాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

అక్కడ రాజ్యంలో తిరుగుబాటుదారులు, వీరసేనపండి సేనలను పట్టుకుంటూ తరచూ తమ స్వావరాలను మార్చుకొనిపోతారు.

యువకులు, రోజు తప్పకుండా విలునిచ్చి, కత్తియుద్ధాలు, మల్లయుద్ధాలు మొదలైన యుద్ధ విద్యలను అభ్యసించ పోతారు. వారిలో కొందరు మూడుచోటలో ప్రజల సుద్ధ్య తిరుగుతూ ...

తిరుగుబాటుదారులు సైనికులను అడ్డగించారు. సైనికులు దిగ్గ్రాంత్యం యువకులతో సోరాడలతో తిరుగుముఖం పట్టారు.

సైనికులు మరకొన్నాల్ని ఎరచు గోవందపురిం కేరు రాలేరు!

వెళ్ళి గ్రామస్థులను హెచ్చరిద్దాం.

గ్రామస్థులు కావటా పుంటూ గ్రామాన్ని కాపాడుకోవాలి!

ఈ ప్రదేశం చాలా సురక్షితమైనది. ఇక్కడే కొన్నాళ్ళుండి మన ఇద్దరూ కొనసాగించవచ్చు.

అలాగే, వసంతా.

సమూహాల్ని సేకరించేవారు.

మనం గోవందపురానికి వెళ్ళి బియ్యం కొల్లకొడదాం.

ఈ సంగతిని వెంటనే మనం తెలియజేయాలి!

నదీ ప్రవాహంలో కొట్టుమిట్టాడుతూ గట్టెక్కడానికి ప్రయత్నిస్తూన్న మనంతుడికి చేయి అందించాడు.

ఓ, నా చేయి అందుకో! త్వరగా!

మనంతుడు గట్టు మీదికి వచ్చి తనను కాపాడిన వ్యక్తిని పరిశీలనగా చూశాడు. ముసుగులో అగింపడంలో ఆయన ముఖం స్పష్టంగా కనిపించింది.

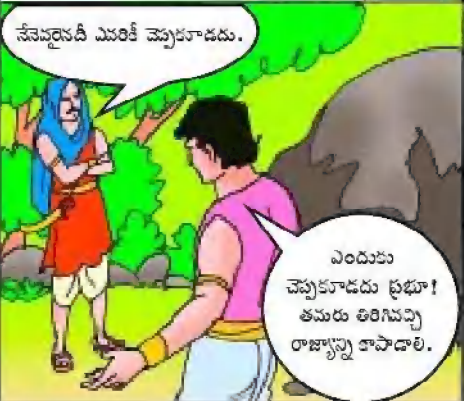

మహా ప్రభూ!

తమరు ఇంతకు ముందు కూడా సమయూనికి వచ్చి నా ప్రాణాలు రక్షించారుకదా? చైతన్యతలు మహా ప్రభూ!

మంతా! ఏ ధైర్య సాహసాలు మెచ్చతగినవో, అయితే ఒక విషయం ...

నేనెవరైనాది ఎవరికీ చెప్పకూడదు.

ఎందుకు చెప్పకూడదు ప్రభూ! తమరు తిరిగివచ్చి రాజ్యాన్ని కాపాడాలి.

అందుకు ఇది అనువైన సమయం కాదు. ముప్పు ఇక్కడి నుంచి ఏ శత్రువులు రాకముందే తప్పించుకోవడం మంచిది.

తను అట్లను శిరహిమోస్తున్నాను ప్రభూ! తను నుంచి మరిన్ని ఆశ్చర్యకరమైన అనుభవం ఎదురు చూస్తూంటాను, ప్రభూ!

-(ఇకావలంది)

పేట్రోలు పాదుపు చేద్దాం

వీణ ఒక ఖరీదైన అపార్ట్‌మెంట్ కాంప్లెక్స్, గ్రాండ్ ఫ్లోర్ ఫ్లాట్‌లో ఉంటోంది. అదే ఫ్లోర్‌లో పురో పూర్తి ఫ్లాట్స్ ఉన్నాయి. వాళ్ళకు కుడివైపున శ్రీ దత్త, ఎడమ వైపున శ్రీ జాస్త్, ఎదురుగా ఉన్న ఫ్లాట్‌లో శ్రీ భాన తమ కుటుంబాలతో ఉంటున్నారు. నలుగురు రిసీకార్లు ఉన్నాయి. పక్కపక్కనే ఉన్న ఆఫీసులకు నలుగురు కార్లలోనే వెళతారు.

అయినా, వీణ ఇటీవల ఒక వింత విషయం గమనించింది. ఆమె తండ్రి నెలలో ఒక వారం రోజులు పూర్తిగా తన కార్ ను ఉపయోగిస్తున్నాడు. మిగిలిన మూడు వారాలూ కార్ గేరేజీలోనే ఉంటోంది!

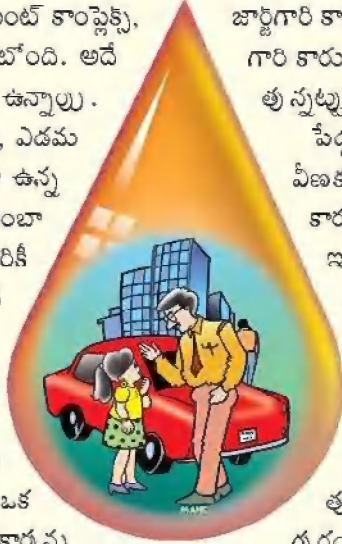
వీణకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఈ విషయం గురించి సహేతుకంగా అడగడం తన తండ్రి కారు తీసుకెళ్ళే ఆ వారం రోజుల్లో, పొరుగున మళ్ళీ పురిగిలిన వున్నప్పుడు కూడా అయిన కార్ లోనే వెళుతున్నట్లు తెలిసింది. మరుసటివారం దత్తగారి కార్ లో జాస్త్, భానలతో పాటు తన తండ్రి కూడా వెళ్ళడం తెలిసింది. పూర్తిగా వారం

జార్జిగారి కార్ లోనూ, నాలుగో వారం భానగారి కారులోనూ నలుగురూ కలిసి వెళుతున్నట్లు గ్రహించింది.

పేదల్లు ఎందుకిలా చేస్తున్నారో వీణకు అంత బట్ట లేదు. తండ్రిని కారణం అడిగింది. అయిన నమ్మకంతో ఇలా వివరించాడు: “పేట్రోలు చాలా విలువైన ఇంధనం అని నీకు తెలుసు కదా? సెరఫిరా వురి తక్కువ. పేపు నలుగురం ఆఫీసులు పక్కపక్కగా ఉన్న ఒక ప్రాంతానికి వెళుతున్నాం. అలాంటప్పుడు నలుగురం నాలుగు కార్లకు బదులు ఒకే

కార్ ను వాడడం వల్ల పేట్రోలు వాడకుండా తగ్గుతుంది. దానిద్వారా డబ్బుకూడా బాగా ఆదా అవుతోంది. పేగ్గా వాయిలు కాలి షిఫ్టింగ్ పేంపకుండా, పిర్వావరణ పిరిరణకు పూర్వం కర్తవ్యం నిర్వహిస్తున్నాము! రోడ్ల పై ద కార్ల రాకపోకలు తగ్గితే రద్దీ కూడా బాగా తగ్గుతుంది కదా!”

“అవును, నాన్నా! నిజంగానే, చాలా తెలివైన ఆలోచన!” అన్నది వీణ నమ్మకంతో.

If you don't save oil, everything will stop.

Ask Papa to switch off the engine of the car or scooter on red lights, minimise use of the clutch and keep the engine fit to save oil.

Petroleum Conservation Research Association
Sankarshan Bhawan, 10, Bhikaji Cama Place, New Delhi 110066.

Write a slogan on Oil Conservation and Win Prizes.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వివికలు :

భాస్కరాచార్య

భాస్కరాచార్య సు ప్రసిద్ధ భారతీయ గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు . ఆయన కర్ణాటక ప్రాంతం సిహ్యాద్రి పర్వత సిపి పింట్ క్రీ.శ. 1114వ సిం. లో జన్మించాడు . ఆయన తండ్రి పుణ్యశ్రీ భగోళ శాస్త్రజ్ఞుడు .

తన పుష్పయ పయేట భాస్కరాచార్య 'సద్భాత శిరోవుణి' అనే ఉద్గ్రంథాన్ని రచించాడు . అందులో గణితానికి, రేఖాగణితానికి సింబంధించిన లీలావతితో సిహా నాలుగు భాగాలున్నాయి . కూడిక, తీసివేత, గుణకారం, భాగహారం, వర్గం, వర్గ పూర్వాలు , ఘనపరిపూణం, ఘన పూర్వాలు లాలతో పాటు అంకెల క్రమ విధానం, భిన్నాలు , సున్న, పూర్వ విధి, రకరకాల ప్రస్తారాలు మొదలైనవి చాలా వివరంగా పుష్పిబద్ధాలు .

మన పరిసరాలు :

కప్పల ఊరేగింపు

సమయానికి తుపానాలు రాక, వానలు రావడం అలస్యమైతే, వానల్నే సముక్తుకున్న గ్రామీణ ప్రజలు ఊరు కోరుతారు . తర్వాన్ని పక్కన పేట్టి, వానలు కురవడానికి ఏవేవో పైజలు , పియ్యారాలు చేస్తూ, వింత వింత చిట్కాలను ఆచరిస్తూ ఉంటారు .

వానలు రప్పించడానికి ఒరిస్తూ ప్రాంతంలోని కొన్ని గ్రామాలలో 'బెంగి నానీ నాదా' అనే కప్పి ఊరేగింమిబరు పితారు . దీన్ని బరపడం వల్ల వానలు కురుస్తాయని వాళ్ళు నమ్ముతారు .

ఒక కప్పిని పట్టి కొత్త నీటికుండలో వేస్తారు . ఆ కుండను వెదురుకు మధ్య వేలాడగట్టి, వెదురు కొయ్యను చెరకవేపున ఇద్దరు పట్టుకుని ముందు

నడుస్తారు. వాళ్ళ వెంట, పెద్దలూ, పిన్నలూ, స్త్రీలూ, పిళ్ళ పిల్లలూ అంటూ గ్రామ ప్రజలందరూ ఊరేగింమిగా వెళతారు . ఊరేగింమిరు డిని చేరుకున్నాక, గుడిలో పైజలు చేస్తారు . ఆ తరువాత కప్పిని , నదిలోకిగాని, చెరు మ్లోకి గాని వదులుతారు . అది వానను వెతుక్కుంటూ వెళుతుందని వాళ్ళ విశ్వాసం!

(సివూ ధనుస్సు 78వ ఖజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రావ్వ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

S. BALASUBRAMANIAN

ANANTHA PRABHAKARA DUNTA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటిషన్ పోస్టుకార్డు పేజీ రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు సెప్టెంబర్ 2004 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ.100 బహు వూసం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా ప్ర, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

లభినందనలు

మే నెల పోటీ ఫలితాలు

అవని రేణు

స్టూ ఖార్వర్సె ఎల్ - 14

కాకాతీయ యూనివర్సిటీ

వరంగల్ - 506 009 (ఆం. ప్ర)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫోటో: పరిశోధన ఒక యజ్ఞం!

రెండవ ఫోటో: పసిలో పూర్తి సమగ్నం!

సమాధానాలు

1. హేదరాబాద్ లో ప్లాగు వ్యాధిని నిర్మూలించినందుకు.
2. 1971 ఇండియా-పాక్ యుద్ధం అపురవవాన జ్యోతి.
3. గురు రాందాసు; గురు అర్జునదేవ.
4. హిప్పీ దా బేగం.
5. ఎలిఫంటా-రాష్ట్రకూటులు.

చందమామ

నిర్వహిస్తున్న

“కలలు కందాం, రండి!” పోటీ

భారత రాష్ట్రపతి డా. ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలాం పిల్లలతో ముచ్చటించేప్పుండల్లో, “దేశ భవిష్యత్తును గురించి గొప్పగా కలల కనండి. నిరంతర కృషితో కన్న కలలను సాకారం చేసుకోండి,” అంటూ పిల్లలకు ఉత్తేజం కలిగిస్తున్న మొదట మనకు తెలుసు. రెపల్లిక్ దిన సందర్భంగా జనవరి 25వ తేదీ ఆయన దేశాన్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు. ప్రసంగానంతరం కొందరు పిల్లల చేత ఒక ప్రమాణం చేయించారు. మన యువపాఠకుల కోసం పది అంశాల ఆ ప్రమాణం ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాం:

1. నేను శ్రద్ధగా చదివి, అంకితభావంతో పనిచేస్తాను. చేసే ప్రతి పనిలోనూ నైపుణ్యం సాధిస్తాను.
2. కనీసం పదిమంది నిరక్షరాస్యులకైనా చదవడం, రాయడం నేర్పుతాను.
3. కనీసం పదిమొక్కలైనానాటి వాటిని జాగ్రత్తగా పెంచే బాధ్యతను చేపడతాను.
4. గ్రామ సీమలకూ, పట్టణ ప్రాంతాలకూ వెళ్లి అక్కడ తాగుడు, జూదం లాంటి దుర్వ్యవస్థనాలకు లోనైన వారిలో కనీసం ఐదుగురినైనా, ఆ వ్యవస్థల నుంచి శాశ్వతంగా బయటపడేలా చేస్తాను.
5. సోటి వున్న పిల్లల బాధలు పొగొట్టడానికి శాయ శక్తులూ ప్రియ తీస్తాను.
6. ఎలాంటి కుల వుత్త బాపి భేదాలనూ పొటించను.
7. నిజాన్ని తీగి ఉంటూ, అవినీతి రేపేత సెవ్వా జం కోసం పొట్ట పడతాను.
8. అదర్థ పౌరుడిగా పెరిగి పెద్దవాడినై నాకుటుంబ గౌరవం పెంపొందడానికి కృషి చేస్తాను.
9. మా నుక, శారీరక వికలాంగుల పట్టాభివృద్ధికి ఉంటూ, వాళ్ళు కూడావు న అందరిలాగే మా వూరి జీవితం సాగించడానికి దోహదపడేలా శ్రమిస్తాను.
10. నాదేశ భద్ర పద్ధి, నాదేశ ప్రజలు సాధించే ఘన విజయాలనూ మానె అనందిస్తూ సగర్వంగా వాటిని వాటి చెబుతాను.

ఈ సందర్భంగా మన బాలబాలికలకు చందమామ ఒక వ్యాసరచన పోటీ నిర్వహిస్తోంది. పై పది అంశాలలో మీరు లభిక షక్లంవెన్ని అంశాలు సాధించారు? వాటిని సాధించడానికి మీరు చేసేందేమిటి? ఒక్కొక్క అంశం గురించి ఒక్కొక్క పేరా రాసి - ఆ వ్యాసాన్ని ఆగస్ట్ 31వ తేదీలోగా మార్కు పంపండి. మూడు ఉత్తమ వ్యాసాలు నవంబర్ 2004 నంచెకలో ప్రమరించబడతాయి.

నిబంధనలు కు:

- 8 నుంచి 15 ఏళ్ళలోమీటిల్లూ ఈ పోటీలో పాల్గొనవచ్చు. ● తెలుగు తో సహా చందమామ ప్రచురించి బడుతున్న ఏ భాషలోనైనా ఎంట్రీలను పంపవచ్చు. ఒక్కొక్కరి ఒక్కొక్క ఎంట్రీని మాత్రమే పంపాలి. ● ఎంట్రీ ఎవరి సొంతం లేకుండా సొంతంగా రాయ్ బడిందని పరిచయం కల్గితే (తల్లి తండ్రి) లు హాఫీ ఇవ్వాలి. ● ఒక్కొక్కరికూ 50 పదాలకు పుంపకూడదు. ● యోగ్యతాపత్రాలతో పాటు ఒక్కొక్క భాషలో వర్తనగా రూ. 500లు, రూ. 250లు, రూ. 100లు నగదు బహుమతి లు ఇవ్వబడతాయి. ● ఒక్కొక్క ఎంట్రీతో పాటు కింది కుపిన తప్పక జతచేయాలి. ● ఎంట్రీలు పూర్తి చేరవలసిన ఆఖర తేదీ: ఆగస్ట్ 31, 2004. ఆలస్యంగా వచ్చే ఎంట్రీలు అంగీకరించబడవు.

“కలలు కందాం, రండి!” పోటీ

నా పేరు : ----- వయస్సు : ----- తరగతి : -----
పాఠశాల : -----
ఇంటి చిరు నామ : -----

పీసకోడ్ :

ఫోన్ నంబర్ :

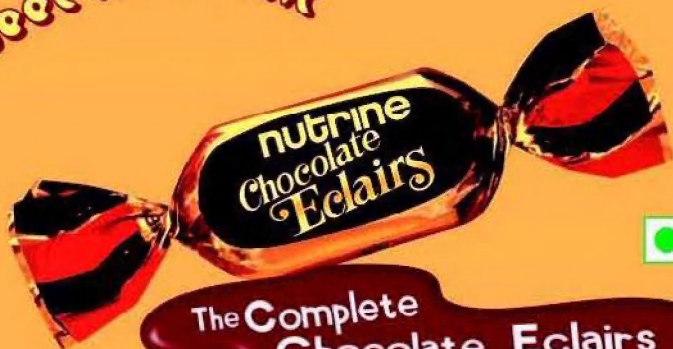
----- శీర్షికతో పంపిస్తూ న్న ఈ వ్యాసాన్ని మా అబ్బాయి / అమ్మాయి ఎవరిసొంతం లేకుండా సొంతంగా రాశాడు / రాసింది.

Tasty,
Tasty
Chocolate...

Richy,
Rich
Cream...

Share a Sweet Moment

The Complete
Chocolate Eclairs

India's largest selling sweets and toffees.